

Dữ Dã Thú Tại Y Điện Viên

Contents

Dữ Dã Thú Tại Y Điện Viên	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	8
4. Chương 4	12
5. Chương 5	15
6. Chương 6	21
7. Chương 7	27
8. Chương 8	32
9. Chương 9	38
10. Chương 10	41
11. Chương 11	44
12. Chương 12	48

Dữ Dã Thú Tại Y Điện Viên

Giới thiệu

Thể loại: Đam mỹ giả tưởng, hiện đại (?), nhân thú, xuyên việt, ôn nhu công x dụ thụ, 1×1, H văn, L

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/du-da-thu-tai-y-dien-vien>

1. Chương 1

Lái một chiếc máy bay mà từ động cơ khói đen bốc lên nghi ngút, quả thật bất kỳ ai cũng sẽ cảm thấy cực kì cực kì không dễ chịu.

Cảm giác hoảng hốt càng ngày càng mãnh liệt, nhìn xem cánh rừng phía dưới chỉ chốc lát nữa thôi sẽ cùng phi cơ của mình thân mật tiếp xúc, Âu Dương Long toàn thân mồ hôi lúc này mới tuôn ra như suối.

Sớm biết như vậy sẽ không tự mình tiến hành lắp ráp chết tiệt cái gì khung phi cơ, loại hành động vĩ đại này đúng là không phải dễ làm!

Trong nhà có nhiều tiền làm lá gan cậu cũng lớn hơn! Đáng tiếc giờ hối hận cũng đã muộn, uốn éo cơ thể một chút, trên lưng mang dù để nhảy, Âu Dương Long đứng ở cabin yên lặng niệm một tiếng A-men.

Nhìn thoáng qua chiếc phi cơ đáng thương một lần cuối – cậu thả mình nhảy xuống cánh rừng rậm bên dưới.....

Kỳ thật Âu Dương Long cũng không thể an tâm, cậu phát hiện mình cách cây cối bên dưới không xa là bao, cho nên dù để nhảy mang trên lưng căn bản còn chưa có mở ra, thì thân thể cậu đã rớt ngay xuống một tán cây, còn chưa kịp cảm thấy may mắn, nhánh cây thừa nhận không nổi trọng lượng của một vận động viên có thể hình kiện mĩ như cậu, gập lại, rắc một tiếng, cả người Âu Dương Long tiếp tục sự nghiệp rơi tự do!

“Oa!” Mắt cá chân bị nhánh cây gãy đâm vào kéo ra một cái lỗ thật lớn, nhìn xem căn bản là không thấy mặt đất chỉ có nhánh cây cùng lá cây bốn phía vây quanh, Âu Dương Long lúc này mới cảm thấy chỉ dựa vào thượng đế lão nhân gia căn bản là không thể giải quyết được vấn đề gì.

Đầu bị đập vào một nhánh cây thô to, bởi vì thường xuyên rèn luyện khiến cho phản ứng của Âu Dương Long trở nên nhanh nhạy hơn, cậu bắt được cái nhánh cây kia, cuối cùng đình chỉ việc rơi tự do của mình.

Bởi vì hai tay bắt lấy nhánh cây, làm cho da tay cũng bị cọ xát mà chảy ra rất nhiều máu.

“Con mẹ nó, quả thực đau chết!” Âu Dương Long mắng một câu, xem như khởi động thân thể làm cho mình ngồi ở trên nhánh cây, nhìn xem ông quần đã bị máu nhuộm đỏ, nghĩ thầm không chết cũng muốn tàn phế.

Nhìn nhìn chung quanh, lại ai oán không chết mới là lạ!

Quần áo đã bị nhánh cây toàn bộ quệt tả tơi, hình dáng của cậu hiện giờ giống y như mấy lão yêu quái ngàn năm sống trong rừng vậy, tự giễu cười cười, sờ sờ trên người một cái, không biết cậu đã ép cái gì đó thành nát bấy còn có chút lá cây ở bên trong nữa.

Một chân Âu Dương Long còn có thể động, chậm rãi khởi động thân thể, cậu nhìn xem những cây to này, chuẩn bị chậm rãi bò xuống dưới.

Đột nhiên xa xa có thanh âm chấn động của cành lá làm cho Âu Dương Long ngừng lại, cậu không biết rõ là vật gì, chỉ là có chút hiếu kỳ mà chăm chú nhìn về phía trước, đột nhiên một con khỉ màu đen vọt tới, thoáng cái dẫm lên bờ vai cùng đầu của cậu, một đường đem cậu từ trên nhánh cây cứu mạng giã xuống dưới.

Thượng đế a! Sao Người có thể đối đãi với tín đồ của người như vậy a?!

Cảm giác khi rơi làm cho Âu Dương Long đau đến thiếu chút nữa ngất đi, bắt quá cái cảm giác lão đảo khi bị lá cây xoát qua lúc rơi xuống lại làm cho cậu không thể không thanh tỉnh.

“A!!!!” Âu Dương Long đã dự đoán chắc mình sẽ ngã chết, sau đó bị dã thú ăn tươi nuốt sống!

Phanh ——

Thanh âm không phải rất giòn, mà là tựa hồ hơi rầu rĩ, hơn nữa chính yếu nhất chính là Âu Dương Long trong lúc nhắm mắt tựa hồ cảm giác mình rơi xuống một chỗ hơi mềm mềm, cậu chậm rãi mở to mắt, đập vào chính là khuôn mặt của một người nào đó, người kia nắm cả thân thể của cậu, con mắt dĩ nhiên là màu xanh biếc.

Đương nhiên Âu Dương Long cũng không phải nói trên thế giới này không có người có con mắt màu xanh, mà người có làn da sẫm màu, mái tóc đen ngắn như thế này cũng không phải hiếm lạ, hơn nữa từ vệt sáng trên mặt hắn còn có quần da đang mặc

Sẽ không phải là người rừng đấy chứ... Nơi này chính là Châu Phi, cũng không phải Trung Quốc a!

Nhìn người phía trên tựa hồ so với chính mình cường tráng hơn rất nhiều, hơn nữa cặp mắt xanh biếc kia làm cho Âu Dương Long có chút sợ hãi. Thật giống như là thấy được một con mèo thật lớn.

“Àn.... Cái kia... Người biết nói tiếng Anh chứ?”

Người kia sững sốt một chút rồi nhẹ gật đầu, sau đó chuẩn bị buông Âu Dương Long ra.

“Đáng chết!” Đã quên chính mình bị thương ở chân, bị người kia buông về sau một cái, không cẩn thận đụng đến vết thương, Âu Dương Long đau đến thấu xương, biểu tình vận vẹo. Kết quả đột nhiên cậu bị bế lên.

“Người bị thương?” Tuy tiếng Anh không phải rất tiêu chuẩn, nhưng là trên cơ bản Âu Dương Long vẫn có thể nghe hiểu, ít nhất người này biết nói tiếng Anh nên chắc cũng không là cái gì tộc ăn thịt người, hơn nữa còn mặc quần, hẳn là nơi này cách thôn không xa, như vậy có thể còn có đường về nhà.

Âu Dương Long cao hứng nhẹ gật đầu: “Ta lúc đang rơi xuống thì bị thương ! Rất cảm ơn người.”

Nhìn thấy đỉnh cây đại thụ cao vút ẩn hiện trong tầng mây nghi mà thấy sợ a, người này khí lực thực sự không phải lớn bình thường. (ý là làm cái đệm bằng thịt cho một người rớt từ chỗ cao xuống như vậy mà không sao ấy)

Âu Dương Long tựa hồ không có chú ý tới chung quanh, chờ đến khi cậu chú ý tới thì đã bị người ta xem như là bao cát mà vác lên trên vai rồi.

Xung quanh chỗ cậu rớt xuống có rất nhiều hoa quả cùng một ít vật gì đó, còn có mấy cái đầu lâu của dã thú, vừa vặn chính mình rơi vào trong ngực của nam nhân, không biết có phải đã phá hủy cái nghi thức gì không, Âu Dương Long còn đặc biệt có vẻ không có ý tứ, cùng người nam nhân so với chính mình còn cao hơn mà xin lỗi, cậu đối người kia phát huy hết tất cả lòng nhiệt tình, hiếu khách, khiêm tốn, cẩn thận của người Trung Quốc. Mặc dù người kia căn bản không thêm để ý.

Đi theo một đoạn đường quanh co, cơ bản làm cho Âu Dương Long ý thức được gốc cây kia vốn không phải biên giới của cánh rừng này, cậu bất quá là gặp may mắn mới gặp phải người, mà hiện tại càng đi lại càng sâu, căn bản không có dấu vết của con người từng đi qua.

“Xin hỏi? Chúng ta đi đúng đường chứ?” Âu Dương Long nằm ở trên vai người kia cảm thấy không thoải mái, liền dùng tay động một chút, kết quả đụng đến miệng vết thương trên tay, đau đến nhe răng trợn mắt.

“Sắp tới rồi, ngay tại phía trước.”

P phía trước?! Cái gì cũng đều không có a.....Nhìn địa phương kia tối đen như mực, Âu Dương Long nghĩ chắc là mọi người đã tắt đèn đi ngủ hết rồi ... nên cậu cũng không có hỏi lại, hảo hảo mà nhẫn nại để người kia vác đi về phía trước.

Nhìn xem cái gọi là nhà gỗ nhỏ, giường lớn thư thái cùng ngọn nến sáng sủa trong tường tượng.... Triệt để chính là một cái động thật lớn, nằm trên một sườn núi nhỏ, rơm rạ loạn thất bát tao mà trải ở bên trong, còn có mấy cái hình vẽ gì đó.

Cảm giác như đã cách xa mấy cái thời đại.

Không đúng! Thiếu chút nữa đã quên rồi chính mình muốn làm gì, đang muốn hỏi, liền phát hiện trong động chỉ còn lại chính mình, người kia đã sớm chẳng biết đi đâu.

Thật sự đụng phải người của bộ tộc ăn thịt người sao! Âu Dương Long lúc này cảm thấy không được bình thường! Hoặc là đem mình làm mồi săn gấu ...!

Âu Dương Long lúc này liên tưởng vô cùng phong phú, cái gì có thể tưởng tượng được, không thể tưởng tượng được cậu đều đã nghĩ qua hết một lần, đến khi cậu nhận thức được mình đã lâm vào tình cảnh nguy hiểm thì nhìn thấy người kia quay trở lại, trong tay còn cầm chút ít cây cỏ cùng một cây đao.

“Cứu mạng a! Ta còn chưa muốn chết! Không nghĩ làm thức ăn cho gấu a!” Âu Dương Long không chút để ý đến hình tượng mà lớn tiếng kêu gào, hơn nữa còn chuẩn bị leo ra khỏi sơn động.

Người kia nhìn nhìn Âu Dương Long làm trò hề , sau đó một mực lấy tay che miệng của cậu, tay kia thì kéo cánh tay của cậu lại.

“Người yên tĩnh chút! Cẩn thận không ta ăn người!”

“Ngô ngô!!!” Quả nhiên là tộc ăn thịt người! Âu Dương Long xem như triệt để xong đời rồi, mười tám đời tổ tông nhà cậu đều không có gì, chỉ có tiền, họ không có gì để lại cho cậu, chỉ có thể để lại tiền ?! Có nhiều tiền thì có thể làm gì aaaaaa....

Đột nhiên người kia đem cây cỏ nhét vào trong miệng chậm rãi nhai.

Muốn gặm một ngụm thịt của ta làm thức ăn sao? Cảm giác khủng bố làm cho Âu Dương Long sợ tới mức toàn thân run rẩy nhắm mắt lại, chờ đợi cái chết đến.

Một cảm giác mát mẻ theo mắt cá chân chạy đi toàn thân, cậu cảm giác không đúng, cẩn cẩn dực dực mở to mắt, đột nhiên phát hiện mắt cá chân của mình được người nam nhân kia nhổ ra cây cỏ đã nhai lúc này đắp lên, sau đó dùng lá cây quấn lại.

Độ hảo cảm gia tăng 10%, cảnh giác như cũ chiếm 90% ,Âu Dương Long lặng lẽ nhìn thoáng qua cái tên nam nhân tóc đen kia, hắn đột nhiên quay lại nhìn cậu làm Âu Dương Long sợ nhảy dựng.

Lúc này từ xa vang lại thanh âm của sói rừng, nam nhân tóc đen đột nhiên quay đầu đi nhìn xem ngoài động, đôi mắt xanh biếc lờ lờ phát sáng, bất quá Âu Dương Long không có phát hiện, cậu chỉ là cảm thấy hành động này chắc là biểu hiện của tính cảnh giác cao mà thôi.

“Ngủ đi, ta cùng người.”

Cái gì?! Loại địa phương này như thế nào ngủ được?!Âu Dương Long cảm thấy không thể nào hiểu nổi ngôn ngữ cùng hành động của người nam nhân này.

Đột nhiên nam nhân quay đầu, dùng đôi mắt màu xanh biếc của mình nhìn thẳng vào đồng tử màu xám của Âu Dương Long.

Âu Dương Long cảm thấy có chút sợ hãi, cảm thấy con mắt tựa hồ xanh quá mức, nhưng là lại không thể nói được điều gì, chỉ là cảm thấy đồng tử là lạ, tại sao là hình cái trứng?!

Nghĩ còn chưa được một phút, Âu Dương Long đã cảm giác toàn thân mềm nhũn, một đầu vừa ngã vào đồng cỏ liền đi gặp Chu công.

Nam nhân tóc đen lúc này lại nhìn nhìn một mảnh rừng rậm đen ngòm bên ngoài, xong mới yên tâm quay đầu lại, đem Âu Dương Long kéo lại gần, ngửi ngửi cổ cùng đầu của cậu, nhẹ nhàng hôn hôn, sau đó dùng tay qua lại vuốt ve thân thể Âu Dương Long, nhìn thấy một mảnh quần áo rách rưới tả tơi, dứt khoát giật ra ném qua một bên.

Mới gặp đã ăn đậu hủ.....Thật ra chương sau mới gọi là chính thức ăn đậu hủ.....

2. Chương 2

Dáng người Âu Dương Long không tồi, không phải loại cơ thể đầy đặn, thể nhưng không hề thừa thịt.

Con mắt của đối phương quét qua toàn thân Âu Dương Long, chậm rãi dời về phía hạ thể của cậu, nhìn xem nơi riêng tư cùng thể mao cũng không đầy lắm, còn có cái kia tính khí mơ hồ lộ ra ở bên ngoài, yên tĩnh mà dán tại bên đùi của cậu

Hắn trước lấy tay nhẹ nhàng quét mở thể mao, sau đó chậm rãi vuốt ve, bởi vì Âu Dương Long đã ngủ nên toàn thân có vẻ không được miễn cảm, vật kia mềm nhũn nhìn giống như là một đoạn gỗ nhỏ. Đối phương cũng không cố chấp vuốt ve, mà là chậm rãi đem Âu Dương Long ôm đến trong lòng ngực của mình, cẩn thận nhìn ngắm toàn thân của cậu, càng giống như là đang quan sát con mồi.

Sờ lên môi, nhìn xem hàm răng bên trong, sau đó đưa tay vuốt nhẹ mạch đập nơi cổ họng, hắn hiển nhiên đối cổ rất có hứng thú.

Sau khi ngửi ngửi trên người Âu Dương Long, cảm giác có một loại hương vị nhàn nhạt, cùng hương vị của chính mình không giống nhau.

Nam nhân lúc này đành chỉ động tác, nhìn xem Âu Dương Long, sau đó đem tay với vào hạ thể của chính mình, chậm rãi xoa nắn, kéo ra quần da, tính khí cao ngạo thô to liền từ bên trong nhảy đi ra, cứng rắn đứng thẳng dậy, hần chỉ là không ngừng xoa nắn, sau đó còn vỗ về chơi đùa bên dưới gốc, kích thích song hoàn đã run nhè nhẹ, thanh âm thở dốc cho thấy dục vọng của hần một điểm một điểm bởi vì luật động của bàn tay mà bị khơi mào, còn cái người ngủ bên cạnh thì căn bản cái gì cũng không hay biết.

Đột nhiên một tiếng kêu rên, nam tử tóc đen với một đôi mắt xanh biếc đem dịch thể màu trắng toàn bộ phun ra, rải đầy lên ***g ngực xích lô của Âu Dương Long.

Nhìn nhìn kiệt tác của mình, nam tử tóc đen lấy tay đem cái thứ trắng trắng trên người Âu Dương Long lau sạch sẽ, sau đó thỏa mãn ôm cậu đi vào giấc ngủ.

Không phải Âu Dương Long muốn ngủ, cậu là bị ép phải ngủ, cho nên trời tờ mờ sáng thì đã tỉnh lại, cảm thấy chung quanh rất ấm áp, tựa như đang nằm trên giường êm niệm rộng vậy, làm cho Âu Dương Long cảm thấy chuyện ngày hôm qua giống như là đang nằm mơ, cũng không cam lòng mà mở mắt ra.

Đột nhiên bên tai truyền đến một thanh âm khò khè, nhưng tựa hồ lại không giống, cảm giác y như là tiếng của con mèo nuôi trong nhà.....

“Mẹ a!” Âu Dương Long triệt để sợ đến cháng váng, tranh thủ thời gian che miệng lại, sợ thanh âm điếc tai nhức óc của mình vừa rồi sẽ đánh thức cái thứ đen sì đang nằm bên cạnh. Âu Dương Long tranh thủ thời gian, bất chấp đau đớn trên chân cùng tay cố gắng dùng sức bò ra bên ngoài.

Cái thứ đen gì đó đột nhiên mở to mắt, ngẩng đầu đứng dậy, đánh cái hà hơi, sau đó run run toàn thân lông mao màu đen của nó, khom lưng nhìn xem cái người đưa lưng về phía mình đang nhẹ nhàng mà bò ra ngoài.

Nó chậm rãi đi đến, bởi vì trên chân có đệm thịt, cho nên cũng không có phát ra âm thanh gì, cái đuôi linh xảo quơ quơ, quét lấy đồng rơm rạ chung quanh nghe xào xạt.

Âu Dương Long cảm thấy có điểm không đúng, quay đầu nhìn thoáng qua thiếu chút nữa thì ngất xỉu luôn.

Cái này căn bản là một con mèo lớn !!! A! Không đúng, đây là một con báo a! Tìm tòi trong trí nhớ của mình cuối cùng cũng biết chính xác trước mặt là một con Báo màu đen.

Cái người đáng chết kia khẳng định chính là vì muốn bắt con báo này nên mới đem mình làm mồi! Mụ mụ a! Âu Dương Long dựa người về sau, lưng đánh lên vách sơn động, một chút hy vọng có thể dọc theo sơn động chạy trốn cũng không còn!

5555555555, cậu cũng không muốn chết như vậy a! Nằm lên trong tay cũng chỉ có rơm rạ nên chẳng thể ném được.

“Cút ngay! Cút đi!!!” Trong miệng còn mắng, bị dọa cho sợ quá nên tế bào não của cậu chỉ có thể nghĩ ra mấy từ chữ này thôi.

Hắc Báo bị ném cho dính đầy rơm rạ, dùng con mắt màu xanh biếc nhìn chằm chằm vào Âu Dương Long, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, rơm rạ toàn bộ rớt xuống. Nó liếm liếm móng vuốt của mình, sau đó tiến lại gần Âu Dương Long.

Thượng đế a, ta đây coi như xin ngài lão nhân gia! Hy vọng không cần phải quá đau!5555555555 Âu Dương Long sợ quá độ đến nước mắt cũng bắt đầu chảy ra.

Lúc này hắc Báo đi tới cũng không có mong muốn ăn tươi nuốt sống Âu Dương Long, mà là trước ngửi ngửi thân thể của cậu, đặc biệt là ngửi bên dưới hạ thể, sợ tới mức Âu Dương Long tranh thủ thời gian co lại chân dựa ở một bên, sau đó nó bắt đầu liếm lấy bắp chân Âu Dương Long.

Âu Dương Long có chút ngạc nhiên, cái con báo màu đen này tựa hồ cũng không có ý định ăn mình, hảo, dứt khoát thừa dịp lúc này đào tẩu a!

Âu Dương Long cố lấy dũng khí, chậm rãi bò ra bên ngoài cửa động, nhìn thoáng qua nơi này cách mặt đất khá cao, cậu nuốt nước miếng một cái, vừa mới chuẩn bị vươn tay, đột nhiên liền nghe thấy con báo ở phía sau rống lên một tiếng, cậu sợ tới mức tay mềm nhũn, thiếu chút nữa liền rơi xuống. Âu Dương Long tranh thủ thời gian bắt lấy khối nham thạch nhô ra bên cạnh, điều chỉnh tốt vị trí của mình, cậu vừa mới chuyển đầu đã thấy một cái móng vuốt mạnh mẽ ấn thân thể của mình xuống mặt đất, hắc Báo rằng nanh lộ ra bên ngoài tựa hồ rất tức giận thở hổn hển theo dõi cậu, Âu Dương Long có cảm giác tình cảnh này giống y như cảnh lúc con mèo nhà cậu bắt chuột.

Mà cậu chính là một con chuột thật lớn.....

Âu Dương Long sợ tới mức quên luôn hô hấp thiếu chút nữa bị sắc nước miếng của mình. Nghẹn, bình bình lại hô hấp, sau đó hoảng sợ nhìn xem cái móng vuốt kia đang đè lên chính mình, mơ hồ có thể thấy bên dưới lớp lông màu đen chính là móng vuốt sắc nhọn của hắc Báo.

Hắc Báo dùng móng vuốt quét lấy Âu Dương Long, làm cho cậu té vào trong sơn động, chính mình thì đứng nhìn xem Âu Dương Long có ý tứ lắc cái đuôi, lại quay đầu nhìn thời tiết bên ngoài, liền nhảy lên biến mất tại cửa động, lúc này Âu Dương Long cũng không quản nhiều như vậy, tranh thủ thời gian bò lên phía trước muốn thừa dịp con báo không ở dứt khoát chạy trốn, vừa leo đến cửa động thì hắc Báo đột nhiên lại chui ra, nhe răng trợn mắt gào thét vào mặt Âu Dương Long, xem cậu y như con gà con mà đuổi vào sơn động, nó còn dùng móng vuốt dùng sức quét ra từng đường dài trên mặt đất, đe dọa cậu, sợ tới mức Âu Dương Long động cũng không dám động, lần này cậu đã minh bạch, con báo này không muốn cho mình đi ra ngoài.

"Ngoan ngoan..... Nghe lời..." Âu Dương Long ý đồ vươn tay đùa với hắc Báo, kết quả đối lấy chính là một hồi điên cuồng gào thét, sợ tới mức làm cậu co lại thành một đoàn, dùng hai cặp mắt long lanh đáng thương nhìn chăm chăm vào hắc Báo.

Cái này tính cái gì a, ta ngay cả di thư đều chưa có ghi !5555555

Toàn thân trơn bóng, quần áo cũng bị nhánh cây quệt đến tả tơi, đồ lót còn không biết ở nơi nào....

Cuối cùng qua thời gian rất lâu, không biết vì cái gì có chút mệt mỏi nên Âu Dương Long chậm rãi nhắm mắt lại ngủ tiếp, Hắc Báo nhìn nhìn Âu Dương Long, mới từ từ đi ra khỏi sơn động.

Bởi vì có con sâu nhỏ từ trên mặt đất bò lên người làm Âu Dương Long bực bội mà tỉnh dậy, mở mắt nhìn nhìn chung quanh, phát hiện có một con chim trĩ chết ngay bên cạnh, bên kia là Hắc Báo đang liếm láp vết máu bên mồm của mình. Xem ra là vừa ăn con gì đó.

Cho mình sao? Âu Dương Long có chút không dám tin tưởng, nhìn nhìn con chim trĩ, đột nhiên nghĩ không lẽ con báo chê mình gầy, bắt chim trĩ dứt cho mình ăn, đem mình nuôi cho béo sau mới hạ thủ a!

Sợ tới mức Âu Dương Long đem con chim trĩ đá đi rất xa, chính mình như cũ tránh ở một góc của sơn động, tuy nhiên bụng đã bắt đầu kêu, nhưng là mấy con thú không có nấu chín cậu mới không ăn, chán ghét chết!

Xem ra còn chưa đủ đói a.

Mà lúc này hắc Báo chỉ nhìn cậu một hồi liền nghiêng đầu đi, tựa hồ nhìn chăm chăm vào bầy vượn ở xa xa trên cây như có điều suy nghĩ, cũng không có ý định đối với kẻ không nghe lời Âu Dương Long làm cái gì, chỉ là ngẫu nhiên nằm ở đó dùng vuốt chải lên lớp lông màu đen sáng bóng của mình, sau đó bị vật gì đó hấp dẫn, nhìn nó vô cùng chăm chú.

Không sai biệt lắm một ngày cứ ở trong sợ hãi cùng ngủ mơ mà trôi qua, vết thương của Âu Dương Long tuy đã được đắp thảo dược, nhưng là bởi vì bị thương cùng thời tiết ảnh hưởng nên có hơi phát sốt .

Hắc Báo cũng không biết khi nào thì rời khỏi sơn động, Âu Dương Long mơ mơ màng màng cũng chẳng muốn đào tẩu, nằm ở trên đồng cây cổ hương thụ cảm giác đối bụng.....

Một lát sau, tựa hồ là bởi vì Âu Dương Long ngủ quên mất, đợi cho đến khi cậu tỉnh lại, đã phát hiện chính mình nằm trên một tấm vải thô, hơn nữa được thảo trên tay cùng chân đã được đổi mới, trong không khí còn có mùi của gà quay .

Nhìn xem cái sơn động khó được một đồng lửa chiếu sáng, còn có người ngồi đưa lưng về phía mình chính là nam nhân ngày hôm qua, hắc Báo đã chẳng biết đi đâu.

Bởi vì Âu Dương Long đứng dậy phát ra thanh âm, nam nhân tóc đen quay đầu lại nhìn cậu, sau đó đột nhiên đi tới, đem cậu xem như con gà con mà bắt lấy, cầm lấy hai cánh tay cậu ấn ngồi xuống, dùng cái trán cùng mặt đung vào trán cùng mặt của Âu Dương Long, cảm thụ xem cậu đã hạ sốt hay chưa.

“Thỉnh.... Xin hỏi...” Âu Dương Long bị hành động này khiến cho không hiểu ra sao, tranh thủ thời gian hòa hoãn, quan sát kỹ càng ngũ quan của người nam nhân tóc đen này: “Nơi này có một con hắc Báo! Người phải cẩn thận một chút!” Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Âu Dương Long khẩn trương nhìn nam tử tóc đen, đột nhiên phát hiện đồng tử trong hai con mắt màu xanh biếc của hắn hơi dài và nhỏ, giống như là đồng tử của con mèo khi gặp được ánh sáng sẽ trở nên như vậy, làm cho Âu Dương Long tò mò mà nhìn chằm chằm.

Nam nhân tóc đen suy tư một chút, đột nhiên quay đầu cầm cái đùi gà đưa cho Âu Dương Long.

“Là ta nuôi, không quan hệ.”

Âu Dương Long xác thực rất đói bụng, bất chấp lễ nghi nắm lên đùi gà mà gặm, vị cũng bình thường, nhưng là so với cái gì tiệc lớn đều ăn ngon hơn, bởi vì thật sự quá đói. Chính mình có loại khẩu vị này cũng đã làm cho Âu Dương Long vô cùng ngạc nhiên, trước kia ngay cả cơm cậu cũng không có muốn ăn a!

“Chờ người thương thế tốt lên chúng ta sẽ đi khỏi chỗ này.”

Âu Dương Long nghe mà mừng rỡ, thực sự có thể trở về?! Cậu không thể tin được! Chính mình lại gặp được quý nhân.

Dứt khoát không khách khí ăn xong toàn bộ gà quay, hoặc là nói gà nướng, cũng không quản nó là cái gì gà.... Âu Dương Long cứ đánh chén no nê, sau đó tiến về phía cái thảm bằng vải thô bên trong, nhìn xem ngọn lửa trong động, còn có cái nhìn chằm chằm mãnh liệt của nam nhân tóc đen.

“Người hảo, ân... Ta gọi là Âu Dương Long, Âu Dương là họ của ta, Long trong khùng long. Là người Trung Quốc! Trung Quốc người biết không? Là một quốc gia rất lớn rất đẹp rất cổ xưa! Người tên gì?”

Nam nhân tóc đen cũng không có trả lời ngay, đột nhiên chuyển tới liếm láp một ít mỡ còn lưu lại trên môi của Âu Dương Long, sau đó đầu lưỡi tại miệng của mình liếm liếm một chút: “Ta gọi là Spencer.”

Lúc này Âu Dương Long bởi vì hành động dị thường vừa rồi mà có chút khiếp sợ, bùm lấy miệng của mình, mặt đỏ lên nhìn xem đối phương.

“Là.... Đồng tính luyến ái?!”

Nam nhân tóc đen hiển nhiên không có hiểu cái từ này hàm nghĩa gì, không hiểu ra sao nhìn cậu một chút, sau đó quay đầu bới ra một ít rơm rạ, xem bộ dáng là chuẩn bị cho mình một chỗ để ngủ.

“Ngủ đi, ta cùng ngươi.” Không đợi Âu Dương Long kịp phản lại thì hắn đã ôm lấy cậu, bắt quá lần này hắn không có tiến vào bên trong tấm thảm, mà là đem Âu Dương Long đang nằm ở trong cái thảm cuộn lại y như gối bánh chưng, sau đó thoả mãn ôm cậu nhắm mắt lại.

Chờ một chút..... Tất cả chuyện này còn chưa có giải thích rõ a! Như thế nào đi ngủ rồi!

Đầu mặc dù có điểm đau, cổ cũng có điểm khát, nhưng Âu Dương Long dù cố gắng giãy dụa đứng dậy như thế nào, tấm thảm lại tựa như cái ***g giam giữ cậu không thể thoát được.

“Ta không thở được! Spencer!” Âu Dương Long tức giận nhìn đối phương, phát hiện hơi thở của hắn đều đều, căn bản chính đã ngủ mất rồi. Lúc này bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng sói tru, vốn người đang ngủ Spencer đột nhiên mở mắt nhìn chỗ cửa động.

Tiếng sói tựa hồ so với ngày hôm qua gần hơn, hơn nữa còn giống như có cả một bầy sói đang kêu vậy, Âu Dương Long nghe thấy cũng có chút kinh hồn táng đảm.

Sẽ không có cái chuyện gì đáng sợ phát sinh chứ.....

Nghĩ tới đây, nếu như Âu Dương Long có thể động đây được, cậu khẳng định sẽ tát chính mình vài cái, loại chuyện không may mắn này chỉ cần cậu nghĩ đến thì y như rằng nó sẽ xảy ra! Đây là từ lúc rút xuống mà Âu Dương Long có thể khẳng định... so với lời tiên tri còn muốn chuẩn hơn.

Chết tiệt, chính mình nếu sớm biết như vậy thì sẽ học một số kỹ năng sinh tồn nơi dã ngoại, những chương trình học cùng một ít huấn luyện dã ngoại căn bản là không dùng được!

Spencer đứng lên đi đến cửa động nhìn xuống bên dưới, đột nhiên ánh mắt hắn trở nên sắc bén nhìn chăm chăm vào rừng cây, thanh âm sần sật tuy rất nhỏ, nhưng hắn lại có thể nghe được rất rõ ràng.

Hơn nữa hắn còn nhìn thấy một số điểm sáng lờ lờ đang không ngừng di động lên tiếp cận chỗ này.

“Có phải là sói đến đây?!” Âu Dương Long đem tình huống tệ nhất nói ra, đỡ phải đến lúc chính mình dụng phải còn có tinh thần mà thừa nhận.

“Người ngủ đi.” Spencer đột nhiên quay đầu lại, lại là cặp mắt màu xanh biếc tỏa sáng kia, giống như một phương thuốc như thôi miên làm cho Âu Dương Long đang khấn trường ngã xuống đất, sau khi nhìn xem cậu như cái thịt cuốn nằm ở trong tấm thảm không nhúc nhích hắn mới quay đầu nhìn đến điểm sáng dưới sườn núi đang hướng lên đây, hắn quay đầu lại đi vào sơn động.

Spencer vừa mới đi vào trong sơn động thì một con sói lông màu bạch kim bờm xờm dựng thẳng lên nhảy vào theo, nhìn xem Spencer, há mồm giống như là đang cười nhạo kẻ yếu.

Đang chuẩn bị đi đến chỗ Âu Dương Long nằm ngủ, Spencer liền đứng lại ngăn ở chính giữa, dùng đôi mắt màu xanh biếc hung hăng trừng con sói đang đứng ngay cửa động.

Hiển nhiên con sói vẫn còn có chút sợ nam tử tóc đen trước mặt, lui ra phía sau một bước nhỏ, đột nhiên quay đầu kêu một tiếng, sau đó nhìn Spencer một cái liền quay ra ngoài sơn động, trước khi đi còn tiểu vào cửa động xem như làm cái ký hiệu.

Nam tử tóc đen nhú mày, tuy rất tức giận, nhưng đối phó một đám sói hắn không nắm chắc phần thắng cho lắm.

3. Chương 3

Sáng ngày thứ hai, Âu Dương Long buồn bực bị kéo đi như kéo bao tải đồng dạng, sau khi thoát khỏi móng vuốt của hắc Báo, ven đường những cành cây thiếu chút nữa lại đã thương cái móng vừa nhỏ vừa non mềm vừa đầy đặn của cậu ~ ~ ~ hơn nữa lại càng không cần phải nói còn có mấy cái tảng đá trên mặt đất!

“Ta chịu đủ rồi! Người tự mà kéo chính mình đi! Ngu xuẩn!” Âu Dương Long giật tấm thảm trên người mình ra, sau đó vịn cái cây bên cạnh chậm rãi đứng dậy.

Âu Dương Long thử cử động cái chân bị thương một chút, đáng chết! không động thì thôi, vừa động đã đau đến trợn mắt!

“Muốn dọn nhà thì chính người đi! Còn có bảo chủ nhân của người tới giúp ta không phải tốt hơn sao! Cũng không cần phải kéo ta như vậy chứ! móng ta đau!” Nhìn xem hắc Báo tựa hồ cường tráng y như gấu vậy, kỳ thật Âu Dương Long cũng có một ít lo lắng, bất quá con Báo này hắn là nghe không hiểu tiếng người a, điều này làm cho cậu yên tâm không ít, như vậy muốn mắng nó như thế nào cũng được

~Hắc Báo nhìn xem Âu Dương Long, đột nhiên dùng cái đuôi to và dài quét qua tiểu thối của cậu, làm cậu trở tay không kịp lung lay té xuống. Hắc Báo đứng lúc dùng lưng ngăn cản hành vi chuẩn bị tiếp xúc thân mật với mặt đất của Âu Dương Long để cho cậu té vào trên người của nó.

Không đợi Âu Dương Long bắt đầu mắng chửi, hắc báo theo con đường nhỏ một mạch chạy nhanh đi, sợ tới mức Âu Dương Long chỉ có thể nắm chặt lông của nó.

Một đường cầu nguyện một đường khó khăn, trên cơ bản xem như đi tới một địa phương khác, bất quá vẫn là thâm sơn rừng già.....

Không phải đều nói Châu Phi rừng rậm ít mà bình nguyên thì nhiều hay sao?! Trong lúc này như thế nào khắp nơi đều là rừng rậm bạt ngàn! Còn có sâu nữa!

Âu Dương Long thực hoài nghi có phải hắc Báo cố ý tại trong rừng rậm này chạy vòng vèo hay không ! Hơn nữa cái tên Spencer rốt cuộc đang làm cái gì? Cũng không xuất hiện ngăn cản cái con Báo hồ đồ này.

“Chủ nhân của người đầu ?” Âu Dương Long ôm thắm xem như nghỉ ngơi mà ngồi ở một bên thác nước, nhìn xem hắc báo cắn bản là mặc kệ cậu một mình ở bên kia hưởng thụ cảm giác bơi lội, Âu Dương Long có chút cảm giác thất bại, nhìn nhìn mặt nước êm ả, còn có thác nước xinh đẹp, cậu trước uống chút nước, sau đó ném thắm chậm rãi cũng đi vào hồ.

Một cổ cảm giác thoải mái theo trong nội tâm xuất hiện, cũng không cần biết nhiều như vậy, Âu Dương Long đem cả người lặn xuống nước, sau đó bơi đến cạnh bờ tìm một ít lá khô, dùng nó xoa xoa bụi bẩn trên người, cậu lâu rồi không tắm đúng là hơi thật.

Âu Dương Long rửa vô cùng chậm, bởi vì trên người có không ít miệng vết thương không lớn thì nhỏ, cho nên cậu cũng không dám rửa nhanh, nhất là chân, cậu nâng lên cái chân bị thương xem xét một chút, thấy miệng vết thương cũng đã bắt đầu kết vảy, tâm tình buồn bực mới thả lỏng một chút

Sau đó dùng nước nhẹ nhàng rửa hạ thể của mình, thậm chí có mấy con cá tại hai chân của cậu bơi qua, hình như trước giờ chúng nó chưa từng thấy qua con người, cọt cọt dọa Âu Dương Long nhảy dựng.

Hơn nữa những cái vảy cá thô thô kia còn đụng phải đùi của Âu Dương Long, làm cậu cảm thấy có chút ngứa, tay cũng không khỏi tự chủ vuốt lên tính khí của chính mình, nhìn nhìn chung quanh, tựa hồ chỉ có mỗi hắc Báo đang đứng trên bờ vụn vẩy nước trên lông của nó, cho nên cậu an tâm mà an vị ngay chỗ nước cạn, vì chính mình thủ ***.

Mở ra đôi chân thon dài của mình, liền lộ ra biểu tượng kiêu ngạo giữa hai chân bởi vì bị kích thích mà sưng đỏ lên, Âu Dương Long theo tốc độ chảy của dòng nước, nhu hòa mà vuốt ve, trước sau đều khuấy động, đây có thể xem như lần đầu tiên Âu Dương Long tại nơi thiên nhiên làm cái việc tự an ủi này, cảm giác mới lạ kích thích hơn nữa còn có loại cảm giác tội ác.

Một tay còn không thỏa mãn mà đưa lên vuốt ve đầu nhũ của chính mình, nhẹ nhàng chuyển động làm cho đầu nhũ nho nhỏ trong nháy mắt cứng lên, theo ***g ngực phập phồng mà đứng thẳng dậy.

Giang rộng ra hai chân, lấy tay chậm rãi vuốt từ gốc lên trên đỉnh của tính khí, thỉnh thoảng nhẹ nhàng đè ép hai viên tiểu cầu thô sấp bên dưới, làm cho chúng nó ma sát vào nhau, loại khoái cảm này nhanh chóng làm cho Âu Dương Long buông thả mà rên rỉ ra tiếng, cậu hiển nhiên không có chú ý tới có một đôi mắt màu xanh biếc đầy liệt hỏa của động vật đang ở bên cạnh nhìn mình chăm chăm.

Thẳng đến chính mình kêu rên một tiếng, đem tinh hoa toàn bộ bắn vào trong nước, Âu Dương Long mới mở ra hai mắt còn vương chút hơi nước, nhìn thứ chất lỏng màu trắng sền sệt ở trong nước dần dần bị cuốn đi, cậu cười cười, quay đầu nhìn lại mới phát hiện hắc Báo đang ở một bên dùng sức nhìn chính mình, tuy không phải là người, nhưng cũng đủ làm cho Âu Dương Long thẹn đến ửng hồng hai má, tranh thủ thời gian leo ra hồ nước sau khi trải qua loại thể nghiệm mới mẻ, không biết thứ này cá có ăn hay không.....

Đợi cho thân thể khô, Âu Dương Long lấy thắm một lần nữa gói thân mình lại, nhìn xem được thảo trên chân đã không còn, trong lúc loay hoay không biết bây giờ nên làm cái gì mới tốt, thì cậu đã nhìn thấy trên đầu rơi xuống hai mảnh lá cây, hắc Báo thì đứng ở đằng sau cửa cậu.

“Đây là thứ đắp lên mắt cá chân ta hả ??” Âu Dương Long hoài nghi hắc Báo có thể nghe hiểu ngôn ngữ của con người hay không, nhìn xem những lá cây này, nghĩ đến tình cảnh ngày đó Spencer giúp mình đắp thuốc, đành phải đem lá cây nhét vào trong miệng chậm rãi nhai nát.

Vừa mới bắt đầu hương vị cũng không đến nỗi, nhưng đến một nửa thì thật sự là có thể làm cho Âu Dương Long khổ muốn chết! Tranh thủ thời gian phun ra đắp lên chân của mình, lúc này cậu mới nhớ tới Spencer cũng từng nhai cái loại này mà cảm tạ hắn.

Nhìn thoáng qua hắc Báo, tựa hồ nó cũng không ý định đi tiếp, mà là tìm chút ít lá cây lớn trải ra bên cạnh hồ, sau đó nằm ở một bên, nhìn xem cảnh sắc xung quanh.

Âu Dương Long hiện tại cảm giác mình rất thông minh a, ít nhất biết rõ cái kiểu tự hỏi của động vật. Vừa vận mừng rỡ thoải mái, cũng không cần đi tới đi lui .

Hoàng hôn xuống, hắc Báo lại không biết từ nơi này tìm được một ít hoa quả cùng thi thể của mấy con khỉ cho Âu Dương Long chọn, Âu Dương Long nhìn xem những con khỉ chết kia quả thực chỉ muốn ới ra, cầm một ít hoa quả, sau đó nhìn hắc Báo say sưa ăn khỉ chết, ngay cả xương cốt đều nuốt luôn không chừa. Sau đó nó lắc lắc bộ lông trên người đi đến chỗ sâu trong rừng rậm.

Đến đêm, Âu Dương long nhìn thấy Spencer không biết từ chỗ nào chui ra đến thay ca cho hắc Báo, cũng không cùng cậu chào hỏi liền đi đến một cái đài cao phía trên thác nước, tung người lên sau đó nhảy xuống, động tác chậm rãi, khoan thai.

Âu Dương Long không biết khi nào thì mình hạ sốt, dứt khoát nằm ở trên lá cây nhìn xem đồng loại duy nhất của mình tại đây – Spencer.

Cậu rất ít khi nhìn chăm chăm vào nam nhân lúc bơi lội, ít nhất cậu cảm thấy đáng người nữ nhân mềm mại hấp dẫn nếu so với một đại nam nhân cứng rắn đương nhiên tốt hơn nhiều, chỉ là hiện giờ bên cạnh cũng không có cái gì, có thể làm cho cậu cảm thấy bớt nhàm chán cũng chỉ có Spencer.

Ánh trăng ngược lại rất hợp lòng người chiếu sáng cả mặt nước, nhìn xem dáng người sáng bóng ở trong nước dùng tay vươn qua khỏi đầu vận sức lao về phía trước, không biết vì cái gì Âu Dương Long thậm chí có chút ít đỏ mặt.

Thân hình của Spencer xác thực là huyết thống của người Châu Âu, sáu múi cơ bụng làm cho người rèn luyện suốt một thời gian dài như Âu Dương Long cũng không thể được như nguyện cảm thấy hăm mộ muốn chết, đương nhiên cậu cảm thấy ngoài hăm mộ tựa hồ còn có cảm giác khác tồn tại, chỉ là cậu không biết giải thích như thế nào.

Spencer chậm rãi đi tới, trong tay là con dao nhỏ, trên dao còn cầm một con cá, điều này làm cho Âu Dương Long nghĩ tới mấy con cá ban ngày làm cậu chào cờ.....

Âu Dương Long phát hiện Spencer đang nhìn mình chăm chăm, cậu ho một tiếng đem ánh mắt của mình từ con cá dời đi, dứt khoát đùa bỡn với lá cây trong tay giết thời gian.

“Cái sơn động kia là của bầy sói , chúng ta phải rời đi, ngày mai để nó mang người một đoạn đường nữa, chúng ta đi suốt đêm sẽ tới.” Đương nhiên “nó” trong miệng Spencer chính là chỉ hắc Báo ban ngày.

“Người ban ngày ở đâu? Để cho ta giống như đứa ngốc bị hắc Báo tha đi...” Kỳ thật khi Âu Dương Long nói chuyện khẩu khí hơn phân nửa y như oán phụ, chỉ là cậu không có chú ý tới.

Ánh mắt Spencer lập loè một chút, cũng không trả lời Âu Dương Long, hẳn cảm thấy trả lời như thế nào cũng không thỏa đáng, dứt khoát không nói lời nào, đem một cây nhánh cây theo miệng cá xiên vào, động tác thô lỗ xiên qua người con cá làm cho Âu Dương Long nhử mày, dứt khoát đoạt lấy, dùng dao nhỏ thuận thực giết chết, sau đó lấy ra nội tạng cùng túi mật.

“Có lửa không ?”

Spencer lắc đầu.

Âu Dương long thất bại nhìn xem tên nam nhân tự lực cánh sinh tựa hồ không ngại điều gì này, đành phải tự mình ở chung quanh nhìn nhìn, tìm chút ít nhánh cây cùng cỏ khô, bẻ bộn nửa ngày cũng không nhóm lửa được.

“Người rất phiền toái, để ta.” Spencer nói xong thì lấy tay sờ, vốn cây cỏ đang không có động tĩnh gì lại bắt đầu bốc khói.

Ma thuật sư?! Con người của Âu Dương Long trùng thật to, giật mình nhìn xem Spencer, nghĩ đến mấy cái truyền thuyết kể có mấy tộc người bí ẩn đều có vu thuật ..., người này hơn phân nửa chắc là Vu sư rồi...

Nhưng là xã hội bây giờ phát triển như vậy cũng rất khó để tin tưởng mấy chuyện này ?

Bất quá lần đầu tiên gặp mặt mình không phải là rơi tại tế đàn đang tiến hành nghi thức gì đó sao ? Sẽ không phải là người này thực sự có cái gì thần lực a.

Âu Dương Long suy nghĩ miên man thẳng đến khi ngửi thấy mùi thơm của cá mới quay đầu lại nhìn khuôn mặt Spencer đang được ánh lửa chiếu rọi, không biết vì cái gì cậu cảm thấy hân hạnh đặc biệt suýt.

Xé một miếng cá định bỏ vào trong miệng, đột nhiên nghĩ đến ngày hôm nay chính mình còn ở trong nước tự an ủi, con cá này sẽ không ăn các hải tử của cậu a..... Nuốt nước miếng một cái, sững sờ nhìn xem con cá được nướng vừa vàng vừa thơm mà không dám ăn.

Nhưng khi nhìn đến ánh mắt mê hoặc của Spencer, đôi mắt màu xanh biếc đầy vẻ thần bí, Âu Dương Long vội vàng đem cá nhét vào trong miệng chậm rãi ăn, lần này là cá nướng nên cũng có một chút hương vị.

Hôm nay không sai, đã không còn tiếng sói tru, coi như là công sức vất vả chạy đi ban ngày không uổng, lần này Spencer cũng không có ôm Âu Dương Long ngủ, mà là yên tĩnh nằm nghiêng ở bên cạnh.

Điều này làm cho Âu Dương Long cảm thấy có chút kỳ quái, bọc tấm đệm thân thể co lại, sau đó lặng lẽ nhắm mắt, ban ngày lãng phí không ít thể lực cùng tinh hoa, nằm trên lá cây mềm mại làm cho cậu nhanh tiến vào mộng đẹp.

Lúc này Spencer mới quay đầu nhìn Âu Dương Long, chính mình chậm rãi lại gần đem cả người của cậu so với hân nhỏ hơn một chút ôm hết vào trong ngực.

Sau đó hân chậm rãi mở ra tấm đệm liền lộ ra thân thể trần truồng của Âu Dương Long, nhìn xem hai đầu nhũ của cậu một mảnh hồng sắc xinh đẹp, Spencer dùng tay của mình chậm rãi sờ lên, cảm thấy rất mềm mại, tiếp đó dùng cả bàn tay to lớn của mình vuốt ve ***g ngực của cậu, giống như là đang sờ ngực của một nữ nhân, chỉ có điều Âu Dương Long là nam nhân.

Tay chậm rãi trượt nhẹ nhàng xuống bụng, lúc này Âu Dương Long trong lúc ngủ mơ cảm thấy có chút lạnh, trở mình tìm được phương hướng ấm áp liền nhích lại gần, làm cho tay Spencer thuận lợi mà trượt đến phần eo của cậu, vuốt lên tấm lưng bóng loáng, còn có ít máu ứ đọng, nam nhân chậm rãi mát xa một chút mới cuối đầu xuống, trước dùng đầu lưỡi khiêu khích một chút đầu nhũ của Âu Dương Long, sau đó hé miệng chậm rãi hàm chứa, duyên hút, đợi cho đến lúc buông ra, đầu nhũ của người trong ngực đã một mảnh đỏ ửng, còn có chất lỏng ướt át lấp lánh.

Nghĩ đến cái gì đó, Spencer chậm rãi đem cái chân bị thương của Âu Dương Long gác lên người của mình, Âu Dương Long cứ như vậy tự nhiên mà chuyển hướng luôn chân bên cạnh dựa sát vào thân thể của Spencer.

Bởi vì động tác nhu hòa đột nhiên biến mất không những làm cho Âu Dương Long tỉnh lại, ngược lại có thể là động tác này làm cho Âu Dương Long càng cảm nhận được nhiệt độ cơ thể ôn hòa bên cạnh mà đem hai chân đưa về phía trước mở ra như mời gọi.

Lông mao đen rậm rạp che đầy chỗ kín đáo của Âu Dương Long, bắt quá lại bởi vì hai chân đang giang rộng làm cho tay Spencer rất dễ dàng mà đụng đến hậu đình của cậu.

Nam nhân vuốt ve cái mông của Âu Dương Long, cảm thấy trong lúc này khe hở thật chặt chẽ, làm cho ngón tay của hân cũng có thể cảm giác được đè ép, Spencer đem tay với vào trong miệng của mình làm ẩm ướt trước, sau đó một lần nữa nhẹ nhàng chen chúc đi vào, bởi vì có thói quen bơi trơn, nơi đó tựa như quả đông lạnh vô cùng co dãn, làm cho hân dễ dàng mò tới cửa vào tràn ngập nếp uốn đang đóng chặt kia.

Hân cũng không có dừng lại, mà là chậm rãi hướng lên phía trên sờ, cách không xa lắm, chính là hai khớp song hoàn của Âu Dương Long đang tránh ở bên trong làn da mịn màng như miếng bông vậy.

Trong lúc này Âu Dương Long tựa hồ có một chút mất cảm, bàn tay chậm rãi nâng lên, sau đó nhẹ nhàng để xuống, thật giống như là không hề phát hiện điều gì.

Cái tay quá phận rốt cục đạt tới mục đích – tính khí của Âu Dương Long, nhẹ nhàng mà thuần thực xoa nắn, đem toàn bộ tính khí mềm nhũn mà nắm trong lòng bàn tay.

Tính khí so với chính mình nhỏ hơn rất nhiều làm cho Spencer dễ dàng nắm trọn.

Dưới động tác của tay, Spencer cảm thấy được nó ấm áp hơn rất nhiều so với bản thân mình, hân cũng không có tiếp tục, chỉ là đem tấm đệm kéo lại che ở trên người của cả hai người.

Lúc này hồ nước bởi vì thác nước từ cao đổ xuống mà sinh ra rất nhiều thanh âm, cái này cũng chẳng thể nào quấy rầy đến hứng thú được ngủ một giấc thật đã của Âu Dương Long.

Mới có 3 chương mà sao đầu hủ mềm cứng gì cũng đủ cả, nếu cứ thế này chắc mình thêm 2 chữ H văn vào văn án luôn quá....TvT

4. Chương 4

~~Ngày hôm sau tỉnh lại, Âu Dương Long mới phát hiện chính mình không biết vì cái gì lại ôm hắc Báo mà cậu chán ghét cùng ngủ chung, còn trùng hợp là cái là biểu tượng giống đực của cả hai còn dựa vào quá mức chặt chẽ!

Chóng mặt..... Tranh thủ thời gian xê dịch thân thể, lúc này hắc Báo mới cảm thấy thư thái mà co lên thân thể, không còn bị cái tư thế ngủ bất nhã của Âu Dương Long tra tấn nữa.

Nhìn nhìn hạ thể bình thường của mình đang trong trạng thái [rất dị thường], lại phát hiện một đầu nhũ còn đặc biệt hồng, bất đồng với cái còn lại sẫm màu hơn, nhưng cậu cũng không biết vì sao lại như vậy, thừa dịp mấy con sâu còn chưa bò vào trong huyệt của mình, Âu Dương Long tranh thủ thời gian ngồi dậy, rửa mặt, ăn ít hoa quả ngày hôm qua còn sót lại, sau đó tự đứng dậy xem chân của mình đã có thể đi đường được không.

Miễn cưỡng vịn vào một cái cây, đi theo Hắc Báo được một quãng không xa lắm thì Âu Dương Long đã mệt mỏi rã rời, toàn thân đầy mồ hôi.

“Ta mệt mỏi! Chúng ta nghỉ ngơi một chút.” Âu Dương Long dứt khoát ngồi xuống, để lộ ra nửa người trên của mình hóng gió giải nhiệt .

Lúc này Hắc Báo tựa hồ không có nghe lời như lúc trước, mà là kéo Âu Dương Long ngã vào lưng của nó rồi đi về phía trước, thẳng đến khi Âu Dương Long thật sự là chịu không được oa oa la hoảng lên nó mới chịu buông cậu xuống, liền sau đó cậu nhìn thấy trước tầm mắt xuất hiện một con đường .

Âu Dương Long nhìn thấy đường lớn thì thật cao hứng, quên luôn trên người mình còn có thương tích, lôi kéo Hắc Báo đi nhanh về phía trước, hai người cứ theo đường lớn đi thật lâu đến khi Âu Dương Long thật sự không còn khí lực nữa mới nằm vật xuống giữa đường.

Lúc này tựa hồ mặt đất có chút chấn động, Âu Dương Long quay đầu nhìn xem phía trước, đột nhiên loáng thoáng nhìn thấy có một con gì đó cực lớn đáng hướng bên này đi tới, đợi cho đến khi nhìn rõ là con gì thì thiếu chút nữa đã làm cho Âu Dương Long bất tỉnh luôn.

Nguyên một bầy voi a!!!!!!

Âu Dương Long nỗ lực đứng lên, nhưng là hai chân đã không còn nghe theo sai sử, cậu nhìn thoáng qua hắc Báo xin giúp đỡ, chính là Hắc Báo căn bản đang bất động, tỉnh táo nhìn bầy voi kia, mắt thấy con voi đầu đàn với chiếc ngà cực đại sắp giẫm lên người mình, Âu Dương Long lần nữa chỉ biết nhắm mắt lại.

[mụ mụ a.....]

Đột nhiên nghe được tựa hồ là thanh âm của con người, vừa mở mắt ra thì thấy một người da đen giống như từ trên đầu voi trượt xuống, nhìn xem Âu Dương Long, sau đó phát hiện hắc Báo đứng bên cạnh, lập tức hét lớn một tiếng, tất cả mọi người đằng sau nghe thấy liền từ trên lưng voi bò xuống, quỳ ở nơi đó khoa trương mà đối với Hắc Báo hết dập đầu rồi vái lại cả nửa ngày, khiến cho Âu Dương Long không hiểu ra làm sao, bất quá sau đó cậu được đặt lên lưng voi giống như lúc trước nằm trên lưng hắc Báo, cái này xem như phương tiện giao thông đi.....

Đây chắc là bộ lạc người ở Châu Phi, sùng kính hắc Báo xem nó như thần phật mà thờ cúng đi, nhưng chinh mình cũng được hưởng lợi, khỏi phải tốn khí lực đi đường nữa.

[Tạm biệt vận xui của ta!! Cảm ơn thượng đế!]

Âu Dương Long tựa hồ vẫn chưa ý thức được chính mình bất quá là từ một địa phương cực khổ chuyển dời đến một địa phương khác ngôn ngữ không thông, trao đổi khó khăn, cậu vẫn còn cao hứng mà ở đó cảm tạ thần linh.....

Một đám người xuyên qua một thảo nguyên rộng lớn ở Châu Phi, rốt cuộc làm cho Âu Dương Long cảm nhận được cái gì gọi là Châu phi. Mặc dù bây giờ đang là mùa mưa, nhưng là mặt trời vẫn chói chang gay gắt.....

Làm cho một người từ nhỏ đã sống ở đô thị như Âu Dương Long vạn phần không thích ứng, cậu muốn tìm chút nước uống, nhìn thấy xa xa có cái hồ nước, tranh thủ thời gian quơ quào khoa tay múa chân ý để diễn đạt cậu muốn uống nước.

Chờ không được cả bầy voi ngừng lại, Âu Dương Long rất khát đang muốn tự mình trượt xuống chạy đi, kết quả người ngồi bên cạnh cậu mở lời khuyên, để cho người khác đi lấy nước giải quyết cơn khát cho cậu.

Người bên cạnh chỉ chỉ ở xa xa có mấy cái đầu đen đen gì đó hết nổi lên lại chìm xuống. Âu Dương long nhìn kỹ, không nghĩ tới là cá sấu.

Đi lâu như vậy, cứ tưởng đã đến biên giới của khu rừng thật không nghĩ tới lại đi vào một cái rừng rậm khác. Âu Dương Long triệt để thất vọng rồi, này rốt cuộc là địa phương quỷ quái gì a?! Ngoại trừ đám người này cùng hắc báo thì cái gì cũng không có. Đương nhiên cậu cũng không có quên bầy voi mà mình đang cưỡi.

Phi thường buồn bực, Âu Dương Long ghé lên trên lưng của con voi, bầy voi xuyên qua rừng rậm cây cối chằng chịt, cậu bị nhánh cây cùng lá cây quệt qua phiền càng thêm phiền.

Đi đến lúc hoàng hôn mới dừng lại, đám người bộ lạc kia từ trên lưng voi trượt xuống sau đó biến mất không thấy tăm hơi cùng với hắc Báo, lưu lại Âu Dương Long cùng một đám voi mất to trường mất nhỏ.

“Uy! Các người đi nơi nào a?!” Hô một tiếng nhưng không có hồi âm, có chăng đáp lại cậu chính là tiếng chim hót cùng một ít tiếng kêu khùng bố của khỉ rừng, làm cho Âu Dương Long sợ mà nép sát vào người mấy con voi.

Đương nhiên cậu phi thường kỳ vọng Spencer có thể kịp thời xuất hiện để giảm bớt sự khẩn trương của cậu lúc này, bất quá đợi hơn nửa ngày như cũ cái gì cũng đều không có đến.

Rừng cây lúc này vang lên tiếng xào xạt, hắc Báo lại đi ra, lần này tới chính là hắc Báo làm cho Âu Dương Long có chút không hiểu ra sao, trước kia nó chưa bao giờ xuất hiện vào buổi tối? Lần này thực kỳ quái a?!

“Chủ nhân của mày đâu?” Âu Dương Long tùy tiện hỏi, đương nhiên biết rõ hắc Báo không có khả năng trả lời cậu, bất quá chính là tìm chút chuyện làm để cho mình đỡ nhàm chán mà thôi.

Hắc Báo vun vẩy bộ lông của mình, cái mũi hừ hừ đứng ở nơi đó, lúc này không biết vì cái gì, tất cả lũ voi đều có chút không giống bình thường. Bọn nó không ngừng đi về phía trước, giẫm lên cây cỏ ở phụ cận cảm giác giống như là đang muốn mở rộng ra một vùng bình địa .

Âu Dương Long đành phải đứng ra xa, leo lên một cái cây bên cạnh lặng lẽ nhìn xem, chậm rãi, tiếng kêu của lũ voi cùng thanh âm dậm chân hỗn hợp cùng một chỗ, cảm giác tựa hồ là theo một loại tiết tấu nào đó, loại tiết tấu này thật giống như là gõ mõ. Thanh âm càng ngày càng xa...càng ngày càng xa....

Loại cảm giác mê huyền này làm cho Âu Dương Long nghĩ tới thuốc phiện, mặc dù cậu cho tới bây giờ không có nếm thử qua, nhưng cậu từng nhìn thấy người ta vì hút thuốc phiện mà cả người sáng khoái thoát ly hiện thực, Âu Dương Long nghĩ cảm giác đó chắc là cùng cảm giác hiện tại của mình giống nhau đi. Cảm giác ám áp tràn ngập cả thân thể, rất xa còn có thâm âm niệm chú của vài người, chính là trên vùng đồng quê trống trải đột nhiên toát ra một cái nghi thức làm cho người ta cảm thấy thật không thể tưởng tượng nổi.

_____(Cảnh báo nhân thú a)_____

Hắc Báo lúc này đi từ từ đến chỗ Âu Dương Long, dùng miệng kéo ra tấm thảm đang quấn quanh người cậu, cũng mở ra hai chân của cậu, sau đó dùng cái lưỡi vừa to lại dài của nó liếm láp hạ thể của Âu Dương Long, tựa hồ nước bọt của Hắc Báo có tác dụng thôi miên, làm cho Âu Dương Long tuy kinh ngạc, nhưng chỉ là hừ một tiếng, căn bản không có đi ngăn cản hành động của nó.

Đầu lưỡi thô to của Hắc Báo cực kỳ linh hoạt mà liếm láp thể mao của Âu Dương Long, chậm rãi đem đám lông mao màu đen liếm đến ướt át mà dán chặt vào thân thể, làm cho tính khí vốn tránh bên dưới lớp lông mao lộ đi ra, hơn nữa tựa hồ thực kích động. Hắc Báo dùng móng vuốt nhẹ nhàng vén lên lớp thể mao màu đen kia, nghiêng đi răng nanh, không ngừng liếm lấy tính khí của Âu Dương Long do bị đùa nghịch mà đã hoàn toàn dựng thẳng kêu ngạo, mặc dù Âu Dương Long chứng kiến đối phương căn bản không phải là người, thể nhưng cậu lại không ngăn cản được, cậu chỉ cảm giác có một loại thoải mái, làm cho hô hấp càng ngày càng dồn dập, trái tim đập nhanh đến không thể kiểm soát.

“Ngô..... Hảo.....” Hắc Báo cuốn đầu lưỡi ngược làm cho Âu Dương Long sung sướng mà bật ra tiếng rên rỉ, nó giống như là hiểu rõ làm như vậy sẽ thỏa mãn cậu vậy, sau đó lại đem cả tính khí của Âu Dương Long nuốt vào trong miệng. Kích thích này làm cho Âu Dương Long nhìn không được lập tức bắn ra, phun đầy lên người của mình. Hắc Báo nhìn thứ chất lỏng bạch sắc kia còn có trộn lẫn nước miếng của mình, chậm rãi chảy về phía hậu đình của Âu Dương Long, bởi vì thở gấp mà toàn thân cậu phập phồng lên xuống, cậu không biết vì vậy mà càng làm cho chất lỏng kia chảy vào địa phương tối tư mật bên dưới của mình.

Âu Dương Long muốn dùng tay chạm thử, nhìn xem rốt cuộc mình bị làm sao, nhưng là toàn thân nóng như bị lửa thiêu đốt, hai tay của cậu chỉ có thể lười biếng mà bắt lấy tấm thảm, thật sự vô lực.

Bởi vì những thanh âm giống như chú ngữ kia. Còn có tiếng giấm đập của đàn voi cộng hưởng làm cho đầu óc của Âu Dương Long tràn đầy mê huyền, lúc này Hắc Báo chỉ là dùng đôi mắt màu xanh biếc nhìn cậu, nhìn xem thân thể bởi vì chưa no đủ còn đói khát mà vận vẹo không ngừng.

Âu Dương Long nghĩ muốn đứng lên, không chú ý liền ngã vào trên mặt đất, làm cho cái mông đối diện với Hắc Báo, trên đó còn dính chất lỏng sền sệt, khiến cho cậu nghĩ muốn dùng tay vuốt lên để xóa đi cái cảm giác ngứa ngáy này. Kết quả lại bị đầu lưỡi thô to làm cho người ta tâm ngứa không chế được quyền chủ động, Hắc Báo lần nữa chậm rãi liếm láp hai cánh mông đầy đặn của Âu Dương Long, sau đó đem những chất lỏng kia cũng liếm sạch cùng với một ít chất lỏng ở giữa hai khe hở, cảm giác giống như là từ bên trong tràn ra.

“Ân..... Còn muốn..... A...” Âu Dương Long có chút mơ hồ nói, căn bản chính là đã bị những chú ngữ kia thôi miên. Lại không biết liếm sĩ công lên thân thể của mình nằm nghiêng tại đó, miệng cắn ngón tay không chế không để bản thân phát ra thanh âm do sung sướng mà không kiềm lại được, mà thân thể của cậu thì không nghe sai sử hưởng thụ hết sự phục vụ của đầu lưỡi.

Thẳng đến khi Âu Dương Long cảm nhận được nơi tư mật của mình giống như chảy ra chất lỏng, mềm mại tựa hồ đã có thể với vào một đầu ngón tay, cậu mới lại bởi vì kích thích mà lần thứ hai đạt được cao trào....

Nghi thức cùng chú ngữ đột nhiên đình chỉ, giống như cả bầy voi tựa hồ căn bản là không hề động đậy, chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó nghỉ ngơi, bởi vì rừng cây rậm rạp che hết ánh sáng của mặt trăng, lúc này Hắc Báo lùi lại một bước, chậm rãi đứng lên biến thành một người, chính là Spencer.

Spencer đi qua ôm lấy Âu Dương Long đã không còn thanh tĩnh, đặt xuống một nụ hôn, giống như muốn thông qua nụ hôn mà hấp thụ cả linh hồn của cậu hòa chung vào với mình.

Người chính là vợ của ta.

Không biết vì cái gì, trong đầu Âu Dương Long tràn đầy thanh âm của Spencer, dùng tiếng anh không chuẩn lắm nói ra những lời này.

Thật ra cũng đâu có gì đây, nhẹ hều à >__

5. Chương 5

Ngày hôm sau tỉnh lại Âu Dương Long không có mở to mắt, cậu cảm thấy hôm qua hình như không hẳn là nằm mơ.... Chính mình lại cùng con hắc báo chán ghét đó làm.... Nghĩ không nổi nữa, chỉ là đầu lưỡi cũng làm cho cao trào hai lần, chính mình cũng quá dễ dàng đi !

Cái này trên internet không phải gọi là nhân thú sao!? Chắc hiện tại sẽ không xảy ra trên người chính mình chứ!

Chẳng lẽ mình còn có ham mê cường x động vật mà mình chán ghét?! Không có khả năng! Mình chỉ đối với nữ nhân mới cảm thấy hứng thú aaa.....

Càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, tựa hồ là nằm mơ, cứ đem này kia giải thích vì nằm mơ thì tốt rồi, không nên suy nghĩ nhiều.

Âu Dương Long thuận tiện muốn sờ sờ hạ thể của mình xem có dính thứ gì hay không, bởi vì trong mộng cậu bị đầu lưỡi ẩm ướt liếm láp quả thật có chút sợ hãi đây là sự thật, vừa sờ.....

Cậu không thể giả vờ được nữa liền mở mắt ra nhìn, sờ đến chính là một bàn tay đang đặt ở trên hông của mình, tuy nhiên cũng không có làm cái chuyện gì quá phận, đơn thuần đặt ở trên cái hông của cậu thôi! Chứ không phải tại chính cái hông của hắn hay là địa phương nào khác.

Vừa nhắc đầu liền trông thấy Spencer đang dùng đôi mắt màu xanh biếc nhìn mình, hơn nữa chính mình còn cực kỳ mập mờ mà nằm trong lòng ngực rộng lớn của hắn.

Sợ tới mức làm cho Âu Dương Long tranh thủ thời gian ngồi dậy, nhìn xem Spencer, nghĩ thầm người này nhất định là đồng tính luyến ái!

“Người người.... Người từ chỗ nào xuất hiện ?! Những người khác đâu?!” Nhìn xem chung quanh không thấy một bóng người, lại quay đầu nhìn xem thân hình cường tráng của Spencer cùng 6 múi cơ bụng....

Trong đầu đột nhiên xuất hiện cảnh tượng hai nam nhân dây dưa cùng một chỗ. Bất quá giữa ban ngày có thể nhìn thấy Spencer cũng rất kinh ngạc, ít nhất buổi tối cùng ban ngày cảm giác khác xa nhau, bởi vì ban ngày có thể nhìn hắn rõ ràng hơn rất nhiều.

“Tới, để ta nhìn vết thương của ngươi.” Spencer đứng lên tới gần Âu Dương Long.

“Không.... Không cần, ta tự xem là được rồi.” Âu Dương Long rõ ràng đang tránh né làm cho Spencer có chút mất hứng, người của hắn sao có thể trốn tránh hắn?!

“Ngươi bây giờ là của ta!” Spencer tức giận bắt lấy cái chân của Âu Dương Long, thoáng cái đem cậu kéo tới, hắn sẽ không cho phép vợ của mình cự tuyệt hắn.

Âu Dương Long nghe câu này tựa hồ là câu mà mình thường xuyên đối với nữ nhân nói ra?! Không được, cái này quá biến thái đi, tranh thủ thời gian giây dựa trốn thoát mới được!

“Ngươi muốn làm gì! Ngươi thả ta ra.” Âu Dương Long có chút sợ hãi, cái tên nam nhân quái lực này rất cuộc đang nói cái gì a? Đột nhiên lại không cẩn thận nhìn thấy con mắt màu xanh biếc của hắn, Âu Dương Long sửng sốt một chút, đúng lúc này cậu cũng đã bị Spencer kéo vào trong ngực của mình, môi đè ép đi lên.

Hắn đem đầu lưỡi linh hoạt xâm nhập vào trong khoang miệng của Âu Dương Long, kích thích mỗi một chỗ trong miệng của cậu, dùng bàn tay to lớn vòng qua eo kéo cậu nép sát vào bụng của mình, bởi vì căn bản không có mặc quần áo, chỉ là dùng một ít da lông động vật làm quần áo mà quần quanh thân thể càng làm cho những tấm da thô ráp kia cọ sát vào cả người cùng hạ thể đang xích lỏa của cậu.

Miệng của Spencer so với Âu Dương Long lớn hơn một chút, không hề đếm xỉa đến giấy dựa của cậu, hắn dùng cả miệng rất nhập tâm mà liếm hôn Âu Dương Long.

Ban đầu Âu Dương Long đang không biết chuyện gì xảy ra, đột nhiên đã bị cường hôn rồi, lại là nụ hôn kiểu Pháp mà chính mình có kỹ xảo rất tốt, hơn nữa những tấm lông thú thô ráp còn đang cọ sát kích thích hạ thể bạc nhược yếu ớt của cậu, Âu Dương Long càng dùng sức giấy dựa lại càng làm cho bản thân cùng

Spencer dựa vào càng chặt hơn mà thôi, ngay cả hô hấp cũng đều tan ra cùng một chỗ, làm mặt của cậu lập tức đỏ lên.

“Thả ta ra! Đáng chết!” Thừa dịp lúc Spencer rời đi miệng của mình, Âu Dương Long nhắc bàn tay đâm vào mặt Spencer một cái, thở phì phò nhìn xem khuôn mặt đối diện bị đâm nghiêng qua một bên.

Đột nhiên từ trong cổ họng Spencer thoát ra một tiếng rống giận dữ, sợ tới mức tim Âu Dương Long thiếu chút nữa ngừng đập luôn, cậu rõ ràng nghe được tiếng gầm của động vật, đây không phải là người ... Lại nhìn kỹ Spencer, đôi mắt màu xanh biếc của hắn có vẻ đặc biệt đáng sợ, hơn nữa hàm răng bên trong miệng lại giống y như răng động vật.....

Điều này làm cho Âu Dương Long, người cả đời chẳng được Thượng đế chiếu cố mà cho chút kiến thức cũng phải tự vận động mà hiểu ra, àn.. Không phải, hắn là quái vật đi.

“Cứu mạng!” Âu Dương Long hô to một tiếng, không có hình tượng liền ngắt đi, mượn điều này để trốn tránh sự thật.

“Tiểu tuyết, Tiểu Mai, Tiểu Tình, bla bla [tính lược tên của 20 nữ nhân.].....” Âu Dương Long mơ tới những nữ nhân mà mình từng kết giao rồi chia tay, bọn họ đều là bị cậu vứt bỏ, luôn luôn kết giao trong một thời gian ngắn liền cảm thấy không hợp. Âu Dương Long chính là dạng thiếu gia có tiền lại ích kỷ, cho tới bây giờ đều là người khác đón ý nói hòa theo cậu, nào có chuyện cậu hòa theo người khác, thậm chí là lần này tự lắp ráp khung máy bay cũng không thèm để ý đến sự phản đối của người khác: “Mẹ, cô, dì, mợ, mẹ nuôi, bà ngoại.....555555 con không có nghe lời mọi người liền gặp báo ứng !” Âu Dương Long một bên khóc một bên ngủ. Trong cuộc sống của cậu, ngoại trừ người cha đã qua đời, cũng chỉ có một mình cậu là nam nhân, sống cùng với một đám nữ nhân nên Âu Dương Long luôn được nuông chiều, mặc dù biết như vậy là không đúng, nhưng cậu đã bị sủng thành thói quen muốn sửa cũng phải cần thời gian rất lâu.

Trong lòng Âu Dương Long cảm giác được bên cạnh có người, cậu liền nắm lấy bàn tay đối phương, hy vọng đối phương an ủi tâm linh đang đau khổ của mình

~Nữ nhân thật tốt..... cảm giác được bàn tay thật nhỏ của đối phương đang an ủi chính mình, Âu Dương Long nghĩ xem trong hai mươi mấy người nữ nhân cậu đã quen ai ôn nhu như vậy.....

“Không đúng!” Thoáng cái cậu ngồi bật dậy, mở ra hai mắt thật to, dọa người bên cạnh sợ đến nhảy dựng, Âu Dương Long chậm rãi xoay qua nhìn thử, chứng kiến bên cạnh là một nữ nhân đầu trọc, làn da thì đen thui láng mịn như trét mỡ, bộ ngực đã rủ xuống tận bụng, còn cái mặt thì chẳng khác nào mấy con tinh tinh mà cậu từng thấy trong sở thú.... Nữ nhân kia còn đang mở mắt thật to nhìn xem Âu Dương Long.

“Mụ mụ! Quỷ a!” Bất chấp hình tượng mà thối lui về sau, thoáng cái đánh ngã một đồng hoa quả đang đặt trên mặt bàn, tạo ra âm thanh rất lớn, sau đó từ cửa trường bỗng xuất hiện một người, Âu Dương Long quên luôn cái chân đang bị thương của mình liền nhào tới!

“Spencer! Có quý ! Người mau đưa ta rời khỏi chỗ này! Ta một khắc cũng không ở đây nổi nữa!” Khóc cho mặt mày nheo nhuốc nước mắt nước mũi cũng kệ, Âu Dương Long sống chết cầm lấy tay của Spencer, sợ hãi mà liếc nhìn nữ nhân còn đang mê mang đứng đối diện. Tựa hồ cậu cũng không có chú ý tới đây chẳng qua là do chủng tộc khác biệt, bị dọa sợ đến hồ đồ nên Âu Dương Long chỉ cho rằng đây chính là yêu quái mà thôi.

Spencer ôm lấy Âu Dương Long, sau đó nói với nữ nhân mấy lời gì đó, nữ nhân kia liền nhanh chóng rời khỏi trường bỗng, lúc này chỉ còn lại Âu Dương Long vẫn đang mơ màng không biết đây là thật hay mộng cùng với sự ôn nhu của Spencer.

“Ta muốn về nhà!555555 ta chịu đủ rồi!” Âu Dương Long bắt đầu nổi lên tính cách của thiếu gia. Tựa hồ quên mất luôn chuyện ngày hôm qua Spencer đem cậu dọa sợ đến ngắt đi.

“Chúng ta đến thôn.” Spencer vỗ nhẹ lưng của Âu Dương Long, giúp cậu thuận khí.

“Ta muốn.....” Âu Dương Long trong nháy mắt ngẩng đầu, khùng bố mà nhìn Spencer, cậu nghĩ tới chuyện của hắn, liền té trên mặt đất sau đó cố sức mà thối lui sang bên cạnh: “Ta không tham gia xã đoàn tà giáo! Ta cũng không muốn chết! Người người người.... Người là con báo tinh!” Suy nghĩ nửa ngày Âu Dương Long xem như đã giải quyết được nghi vấn trong đầu. Còn bảo là sủng vật do hắn nuôi, rõ ràng là bản thân biến

thành, còn còn... Còn không biết xấu hổ rình coi mình tự an ủi, đáng hận nhất chính là hắn là một tên đồng tính luyện ái!!

“Con báo tinh?” Spencer không biết rõ những từ này có ý gì nên có chút hoang mang, bắt quá hắn quyết định không cần để ý tới, mà là cầm được thảo, một phen túm lấy chân Âu Dương Long lôi qua, chuẩn bị giúp cậu bôi thuốc. “Chân của người rất nhanh sẽ lành, đừng lộn xộn.”

Âu Dương Long cảm thấy con yêu quái này tựa hồ có điểm kỳ quái, đã muốn ăn chính mình, tại sao còn muốn trị thương cho cậu?!

Lúc này cửa trường bỗng đột nhiên mở ra, một nam nhân có diện mạo không khác nữ nhân vừa rồi cho lắm bước vào, có chút không đồng dạng chính là hắn mặc quần bó, trên mặt vẽ rất đường sọc bằng nhiều màu sắc khoa trương. Nhìn rất khôi hài, bắt quá vẫn rất là đáng sợ. Đi theo phía sau hắn còn có mấy người toàn thân đen đúa chỉ có môi răng là trắng. Kỳ thật từ lúc Âu Dương Long nhìn theo nữ kia ra ngoài cho đến khi người nam nhân mặc đầy màu sắc này tiến vào, cậu đã minh bạch một điều.

Những người này quá xấu, chỉ có Spencer mới làm cho chính mình có hứng thú

Chân Âu Dương Long đã được Spencer đắp xong thảo dược, nhưng hắn lại như cũ vẫn cầm lấy bắp chân của cậu không buông, làm cho Âu Dương Long cảm giác có chút nan kham, vội vàng rút chân của mình về núp ở trong tấm thảm. Những động tác này làm cho Spencer rất không cao hứng, nhưng hắn tận lực khống chế tính tình của mình, chỉ nhíu mày sau đó đứng lên chuẩn bị đi ra ngoài.

“Y phục của ta! Ta không thể không mặc quần áo!” Âu Dương Long được một tác lại muốn tiến thêm một thước mà yêu cầu Spencer, trên người cậu chính xác chỉ có một cái gì đó giống cái sịp nhỏ bằng vải bó thôi.

Ý là — đâu là cái sịp vừa thô vừa cứng, là người ai lại đi mặc cái này

Qua ước chừng 2 giây sau, cái quần sịp suy nhất bị ném ra khỏi trường bỗng.

Vì cái gì hắn mặc quần da còn mình thì lại quần cái thứ chán ghét này?! Âu Dương Long nhìn thấy diện mạo của mình trong bát nước thì rất ngạc nhiên, đã thực nhiều ngày trôi qua, nhưng râu mép một cọng cũng không có mọc lên? Sẽ không phải là mắc phải căn bệnh kì quái nào đi, nhìn những người lạ kia cũng không có râu dài, đến ngay cả tóc cũng không có, hắn là cùng hoàn cảnh sống và thức ăn có quan hệ.

Những người kia nghị luận thật lâu, sau đó mới dần dần rời đi, hiển nhiên đối Âu Dương Long một nhân loại cũng không phải đặc biệt cảm thấy hứng thú lắm, cũng có thể bọn họ đã lý giải đây chính là hình dáng của vợ Spencer.

Bây giờ là buổi sáng, Âu Dương Long nghĩ Spencer hắn là sẽ biến thành động vật rồi biến mất một thời gian ngắn, cậu lặng lẽ đi ra bên ngoài trường bỗng, cảnh sắc bên ngoài làm cho Âu Dương Long giật mình không thôi, quả thực y như là thiên đường vậy, suối nước róc rách dọc theo tảng đá chảy xuống dưới, chung quanh ngoại trừ mấy cái trường bỗng thì tất cả đều là hoa cỏ xanh tươi, làm cho Âu Dương Long cũng không nhận ra, cậu rất hoài nghi những thực vật xanh tốt kia là thuộc về Châu Phi?! Dừng sức dụi dụi hai con mắt, xác định cảnh sắc xinh đẹp này không phải ảo giác, sau đó mới cảm thán một tiếng.

Cuộc sống của mình ở chốn đô thị kia quả thực chính là sống giữa bãi rác!

Âu Dương Long có chút hoài nghi, hoài nghi mình rốt cuộc là gặp may mắn hay là vận rủi, lại đến được vườn địa đàng chỉ có trong truyền thuyết.

Lúc này A-đam bắt quá là biến thành một nam nhân tóc đen với đôi mắt màu xanh biếc, mà E-va..... Âu Dương Long tạm thời không dám suy nghĩ, nuốt nước miếng một cái, chui trở lại trường bỗng.

Nhìn một đồng hoa quả trước mặt, Âu Dương Long cầm lên một cái dùng hết sức cẩn thận xem như là trút giận, cậu cũng không tin, cho dù cậu rất xui xẻo nhưng cũng sẽ tìm được đường mà quay về nhà! Cái gì mà yêu tinh quỷ quái, cậu dù sao chỉ có một mạng, có thể hưởng thụ nhiều chút thì cứ hưởng thụ! Chết nói sau! Đương nhiên có thể chạy là tốt nhất, chỉ là hiện tại chân vẫn còn đang bị thương nên cậu cũng không thể lo lắng được nhiều như vậy.

Lúc này theo cửa trường bỗng mở rộng, Âu Dương Long nhìn thấy có mấy người đang đi tới đi lui, như là đang chuẩn bị cái gì đó.

Một ít xương cốt động vật cùng lá cây, còn có họa tiết điêu khắc, trên mặt đất rải đầy hoa tươi, thật giống như là một tế điện, bọn họ thỉnh thoảng sẽ nhìn Âu Dương Long đang ngồi trong trường bông, sau đó lại quay đầu phối hợp sửa sang lại gì đó.

Có mấy tinh tinh nữ nhân lúc này rất cao hứng mà xông vào trường bông, còn cầm theo rất nhiều hoa tươi, đơn giản là chỉnh sửa lại cách ăn mặc của Âu Dương Long một phen, sau đó lôi kéo cậu đi ra ngoài, làm hại Âu Dương Long đang quán mình trong tắm tắm chẳng hiểu ra sao chỉ có thể bị kéo đi, chân cũng có chút đau.

Đến một con sông nhỏ có cỏ lau rậm rạp hai bên bờ, các nữ nhân đều nhảy xuống nước, lưu lại một mình Âu Dương Long đứng phía trên, những người đó lại khoa tay múa chân muốn làm chi cho Âu Dương Long tăng nham thạch nằm dưới thác nước gần đó, trên đó có một đóa hoa màu lam nhạt, Âu Dương Long đại khái hiểu được bọn họ là muốn mình bơi qua đó hái, cậu đành phải chui ra khỏi tắm tắm nhảy vào trong nước, bơi qua chỗ nham thạch kia cũng mất một phen công phu, tiếp đó lại leo lên tảng đá, kết quả cậu lại quang vinh mà bị thương !

“Đáng chết, lần này là cánh tay!” Vết thương trên chân còn chưa có lành, giờ lại lôi ra thêm một lỗ trên cánh tay nữa.

Thô lỗ mà hái xuống bông hoa nhìn qua rất kì quái này, bơi trở lại bờ, Âu Dương Long một lần nữa nhanh chóng chui vào trong tắm tắm, cũng không sợ nó sẽ bị ướt, sau đó mới đưa bông hoa mới hái được cho đám nữ nhân bên cạnh.

Lúc này một nữ nhân đột nhiên dùng thanh âm cực độ bén nhọn, cực độ cao mà hét lên, những người khác đứng bên cạnh cũng phụ họa theo, làm cho Âu Dương Long không biết nên làm cái gì bây giờ, sau đó những nữ nhân kia đem bông hoa đó vung vẩy, chà sát lên người cậu, lập tức một cổ mùi thơm nhẹ cùng loại với mùi thơm của hoa hồng xông vào mũi, thật giống như là từ trong cơ thể tản mát ra. Cảm giác như là một loại nước hoa. Âu Dương Long không biết bọn họ đang làm cái gì, chỉ là cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng là giằng co suốt một ngày, Âu Dương Long đã muốn hỏng mất rồi .

Âu Dương Long nhất quyết không để cho người ta xem mình như bức tượng mà vẽ nghệ thuật, trên đầu cắm đầy hoa cỏ này kia, còn có mặt mũi thì bị vẽ thành từng sọc đủ màu sắc.

Âu Dương Long thà chết chứ không chịu khuất phục, kết quả cũng bảo vệ được thân thể của mình, chỉ là chân, tay cùng trên cổ đeo rất nhiều đồ trang sức bằng mây tre, nhưng cậu có thể xác định một điều, chính là từ lúc cậu để cho những người này lật qua lật lại đeo hết mấy món đồ trang sức này thì hiện tại bản thân chẳng khác nào bọn họ, cậu cũng không dám đi gần bờ sông, đỡ phải bị chính mình hù chết.

Thẳng đến khi được đưa ra ngoài, Âu Dương Long mới phát hiện mình đã đến muộn, cậu bị vây quanh ngồi ở một chỗ, nhìn xem mọi người trước mặt đang khiêu vũ xung quanh đồng lửa, tuy không thể nói là mỹ, nhưng cảm giác này lại làm cho Âu Dương Long nhớ lại chuyện xảy ra tối qua.

Những thanh âm này tựa hồ cùng hôm qua giống nhau, chỉ là lần này không làm cho *** của cậu tăng vọt, mà chỉ đơn thuần là một lễ hội tổ chức xung quanh đồng lửa.

Lúc này Spencer xuất hiện tựa hồ cũng không có cắt đứt tâm trạng vui vẻ nhảy múa của mọi người, mà hẳn bất quá cũng chỉ là ngồi ở một góc ăn chút thịt, sau đó xua đuổi đi một ít tinh tinh nữ nhân đối với hắn có ý đồ. Con mắt thì thủy chung mà nhìn chăm chăm vào bát rượu trái cây trên tay Âu Dương Long.

Trái cây được ủ thành rượu quả nhiên uống không tồi, nhưng Âu Dương Long phát hiện tác dụng chậm của nó đặc biệt lớn, còn chưa đến nửa giờ, cậu liền chịu không được mà lao ra khỏi đám người, tại một chỗ bí mật mà ới như điên, ăn vào bao nhiêu hoa quả cùng thịt nướng đều trả lại hết cho mẹ thiên nhiên.

Âu Dương Long sau khi ới xong, thở hổn hển một hơi, thấy tốt hơn mới định chuẩn bị quay về tế điện, lại phát hiện Spencer không biết từ lúc nào đã đứng ở sau lưng mình, thiếu chút nữa dọa cho cậu nhảy dựng.

“Trong lúc này chỉ có người nói chuyện là ta hiểu được.”

“Ta thấy người uống say.”

“Ta?! Nói vậy, ta rất tốt.” Chậm rãi đứng lên, Âu Dương Long khập khiễng mà trở về, cả người lão đảo, lại giẫm phải tấm thảm của chính mình liền hướng trên mặt đất mà ngã xuống, rầm một cái cậu đã nằm gọn dưới mặt đất. Âu Dương Long còn tưởng rằng Spencer sẽ đỡ lấy mình, kết quả Spencer vẫn là đứng ở nơi đó không nhúc nhích.

“Người!” Âu Dương Long nói không nên lời, cảm thấy hẫng là hiện tại mình nên mắng Spencer, hay là chính mình bị hẫng chiếu cố mới hình thành thói quen ỷ lại như vậy?!

Cậu bị ý nghĩ của mình dọa sợ, tranh thủ thời gian một lần nữa kéo kéo tấm thảm, chuẩn bị đứng lên.

Đột nhiên toàn thân Spencer đè ép lên người cậu, làm cho Âu Dương Long trở tay không kịp, lại dập đầu xuống đất, đau đến nước mắt thiếu chút nữa là rơi xuống, cậu tức giận mà trừng Spencer, chuẩn bị mở miệng mắng hằn, kết quả một cánh tay vươn qua ngăn chặn lại miệng của cậu.

“Hừ..... Có một con sư tử theo dõi chúng ta.”

Cái gì?! Âu Dương Long không tin, chuẩn bị giãy dụa đứng lên, đột nhiên nghe thấy một ít động tĩnh rất nhỏ. Rất xa còn có thể nhìn thấy hai cái điểm sáng đang lập lòe trong bóng đêm chỉ là không có tiến lại đây.

Âu Dương Long sợ tới mức không dám nhúc nhích, cũng không còn tâm trí đâu mà chú ý tới cái tư thế mập mờ của mình cùng Spencer.

“Mùi sư tử rất tốt, hần ngửi thấy được hương vị của người, trông thấy tư thái của người ở đây, mới chuẩn bị bí quá hoá liều tới nơi này ra tay.”

Ngô ngô ngô! Âu Dương Long bị che miệng lúc này rất sợ hãi không dám thừa nhận, muốn nói cái gì đó, nhưng là nói không được.

Đột nhiên điểm sáng hướng về trước di động một chút, thừa dịp Âu Dương Long không chú ý, Spencer cười tủm tỉm nhìn xem thân thể Âu Dương Long, chính xác thì nụ cười này có một chút ý tứ chiếm hữu, hần cũng bất chấp phía trước cách đó không xa có một con sư tử, dùng hô hấp kích thích lỗ tay Âu Dương Long, sau đó lại dùng răng nanh nhẹ nhàng cắn vành tai của cậu. Spencer đột nhiên lấy tay vuốt lên thân thể Âu Dương Long, theo bàn chân cong lên của cậu, hần chậm rãi sờ lên phía trên, làm cho Âu Dương Long toàn thân nổi lên một tầng da gà, cậu run rẩy nghĩ muốn ngăn cản, chỉ là cậu thật sự không còn khí lực để đối phó với tên yêu quái trước mặt này.

Đột nhiên Âu Dương Long phát hiện điểm sáng ở xa xa chậm rãi hướng lên cao, giống như là một sư tử đang đứng lên, mà thanh âm trong rừng cây cũng càng lúc càng lớn.

Đột nhiên đôi chân xuất hiện trước mặt Âu Dương Long, một nam tử tóc vàng xoăn hiển nhiên còn chưa biến đổi hoàn chỉnh thành hình dạng con người, ít nhất hần có mặc quần làm cho Âu Dương Long không có nhìn thấy lông lá gì đó, bất quá đã đủ làm cậu hoảng sợ mà đành chỉ luôn giãy dụa.

Sau khi biến thành một nam tử tóc vàng hoàn chỉnh, hần mới nhìn thoáng qua hai người trên mặt đất, khinh miệt mà rút ra một cọng cỏ đặt lên miệng nhai.

“Đây là người vợ mà người tìm được? Spencer?”

Sau đó rất phối hợp mà hướng đám người chỗ tể đàn đi đến, hiển nhiên hần đối với những tình tình nữ nhân kia cảm thấy hứng thú hơn, hần vừa đến đã bị đám người kia bao vây lấy

Âu Dương Long lại sững sờ nhìn vị sư tử tình đối với những tình tình nữ nhân kia sở tác sở vi, cảm giác những nữ nhân kia ngược lại càng thích bị cái tên yêu quái này thượng hơn.

Mà lúc này Spencer chỉ là ngồi dậy, vỗ vỗ sạch cây cỏ trên người của hần.

“Spencer..... Các người rốt cuộc cùng những người này có quan hệ gì?!” Âu Dương Long nghi hoặc nhìn Spencer một chút sau đó đổ mắt mà xoay qua chỗ khác, đối với những người kia trưởng thành có ngoại hình lại giống như tình tình mà dùng tiếng người để chỉ quả thật làm cho tâm lý Âu Dương Long có chút khiếp đảm

“..... Thần cùng người là khác nhau.” Spencer miễn cưỡng dùng những từ này để giải thích quan hệ của hắn cùng những tộc nhân này.

“Vậy người cùng hắn là cái gì?” Con người Âu Dương Long lập loè nhìn xem Spencer.

Không đợi Spencer trả lời, đột nhiên một cái móng vuốt đặt lên đầu vai của Âu Dương Long, cậu chậm rãi quay đầu lại, liền trông thấy có một cái chân hổ lông vàng vằn đen để trên vai chính mình.

“Mụ mụ a!” Không đến thời gian một giây Âu Dương Long đã nhào vào trong lòng ngực của Spencer, đây là cái thế giới gì a! Thật vất vả lấy lại tinh thần nghiêm túc lại đụng tới một lão hổ!

Chờ một chút..... Châu Phi có lão hổ sao? Âu Dương Long quay đầu lại, đập vào mắt chính là thân hình phi thường đầy đặn của nữ nhân, chỉ dùng ít da động vật bọc lấy mấy bộ vị trọng yếu trên cơ thể của mình, nữ nhân đồng dạng khinh miệt mà nhìn Spencer, bất quá trông mắt càng có hứng thú mà nhìn xem Âu Dương Long, người vừa được Spencer nhận làm vợ.

Nơi này là chỗ quái quỷ nào a?! Có thể hay không còn có cái gì voi, hươu cao cổ cũng biến thành người ?!]

Tuy rất ghét Spencer, nhưng tối thiểu Âu Dương Long vẫn rất là tin tưởng hắn, so với cậu ... một người cần bản không có ý thức tự cường thì vẫn là đáng tin hơn!

“Bích Na? Người đi theo Liệt Đa tới?” Bọn họ cũng là dùng tiếng anh không chuẩn lắm mà trao đổi.

“Người cử hành hôn lễ, ta nghĩ thấy được hương vị nên tới đây nhìn xem, không nghĩ tới Liệt Đa đã đến đây trước. Spencer, lão bà mà người tìm được là một nhân loại?” Nữ nhân kia có chút bất mãn.

Spencer ôm Âu Dương Long cười cười.

“Hắn là thần ban cho cho ta .” Hiển nhiên là phi thường châm chọc chuyện Âu Dương Long bị khỉ đá rớt từ trên cây xuống.

Có chút hiểu chuyện gì đang xảy ra, Âu Dương Long phi thường tức giận mà run rẩy, đột nhiên một phen tránh ra khỏi ngực Spencer, lão đảo đứng lên, chỉ vào cái mũi của hắn mà mắng: “Ta đã hiểu rồi! Các người bọn này yêu quái! Khi dễ bộ lạc sống trong rừng kia, đem bọn họ làm công cụ tiết dục cho các người! Những người kia đơn thuần thì thôi đi, đừng cho là ta cũng không biết! Ta là nam ! Kết hôn cái rắm!”

Đẩy ra Bích Na bên cạnh, Âu Dương Long hướng chỗ Liệt Đa đang ngồi mà chạy qua, dùng tiếng Trung triệt triệt để để mắng hắn một lần, sau đó không cẩn thận ngã đến hạ thể hùng vĩ của hắn, Âu Dương Long không thêm mắng nữa mà chạy trở về trưởng bông, thuận tiện ném ra vài cái loại hoa quả tỏ vẻ kháng nghị, trái cây nện vào trong đồng lúa thiếu chút nữa quăng đến người chung quanh.

“..... Xem ra người còn chưa có nói cho hắn biết nơi này là nơi nào.” Bích Na nâng cằm nhìn thoáng qua Spencer.

“Nơi này là Châu Phi.” Spencer vuốt vuốt mái tóc màu đen của hắn sau đó đứng lên.

Bích Na trào phúng mà hừ một tiếng, dứt khoát không thêm đưa ra bình luận nữa, với người trước mặt này mà nói, giải thích một việc đối với hắn chẳng khác nào muốn lấy mạng của hắn vậy.

“Ta đi nói cho hắn biết, sau đó nghĩ biện pháp làm hắn.....” Mặc dù chưa nói xong câu, bất quá ý tứ rất rõ ràng chính là nghĩ muốn đùa giỡn Âu Dương Long.

Kết quả còn chưa có bước đi được một bước, đã bị bàn tay to lớn của Spencer bóp lên yết hầu, đè vào cái cây bên cạnh. “Người nếu dám, ta sẽ ăn thịt người!”

Bích Na lại càng hoảng sợ, dù bọn họ là đồng loại, hơn nữa chỉ còn sót lại có ba người, nhưng là nàng cũng không muốn bị đồng loại ăn tươi, người này chính là có thể làm cho người ta trước khi chết thưởng thức cảm giác mình bị ăn tươi như thế nào, khi dễ lão bà của hắn cũng nên cẩn thận.

“Ta hay nói giỡn ! Thả ta ra!” Đẩy người một cái, tranh thủ thời gian chạy đi, nàng thật sự không phải rất yêu mến Spencer, mặc dù Liệt Đa cũng coi như là lão đại của hai người bọn họ, đó là bởi vì tính cách của Spencer không thích tranh cường háo thắng, nếu như Liệt Đa cùng Spencer đánh nhau, phỏng chừng Liệt Đa chính là người không may mà chiến bại!

Bích Na nhìn xem bộ dạng thỏa mãn của Spencer khi hưởng thụ sự mát xa của mấy phụ nhân, dứt khoát lặng lẽ biến thành lão hổ, chui vào trường bông.

Âu Dương Long tránh ở bên trong tấm thảm, đột nhiên cảm thấy bên cạnh có cái gì đó, lộ đầu ra xem xét, đập vào mắt là một lão hổ tội nghiệp đang gục đầu ở chỗ này nhìn mình.

“Bích Na?!” Mặc dù sợ hãi, nhưng Âu Dương Long vẫn có ý định trao đổi một chút. Lão hổ nhẹ gật đầu phối hợp sau đó thiếp đi.

Bỏ qua ánh mắt giống như muốn giết người của Spencer khi đi vào trường, nàng chính là muốn làm bóng đèn!! Dù sao cũng nhàm chán.

Lần này cái gọi là hôn lễ đã vì sự xuất hiện của hai con người đặc thù mà khiến cho mọi chuyện loạn thất bát tao.

Chương này dài quá (À mà do bản thân mình tự chia như vậy mà, sao lúc đầu mình chia dài như vậy chứ)
==

Vâng hai anh vậy là kết hôn rồi, đêm động phòng hoa chúc của hai người bị phá rồi, sao Bích Na có thể làm bóng đèn như vậy chứ, cơ mà cũng không sao, thời gian còn dài nữa, với lại mình cũng không ghét Bích Na.

Chương sau tiếp tục đặt pass, mọi người biết rồi đây chương sau khá nặng, làm hết trọn vẹn a, thú x nhân a, là chương nặng nhất của toàn truyện đó a..... nên đừng ai đại đột mà sa chân vào khi chưa chuẩn bị tâm lý. Mà pass vẫn như cũ nha mọi người.

6. Chương 6

...Thân.... (>'v'<) ngày=" hôm=" sau=" âu=" dương=" long=" bị=" một=" ít=" chán=" động=" làm=" cho=" bình=" tỉnh=" ,=" phát=" hiện=" mình=" lại=" tiên=" vào=" lòng=" ngực=" của=" spencer=" mà=" ngủ=" say,=" một=" chân=" còn=" đề=" lên=" thân=" thể=" của=" bích=" na.= " cậu=" tranh=" thủ=" thời=" gian=" vẫn=" lại=" tấm=" thảm=" lên=" người=" đứng=" dậy=" đi=" ra=" ngoài,=" chứng=" kiến=" những=" người=" bộ=" lạc=" đang=" quỳ=" gối=" cùng=" một=" chỗ,=" tôn=" kính=" mà=" nhìn=" đến=" chỗ=" liệt=" đa=" đang=" ngồi.= " mà=" hắc=" thì=" giống=" như=" một=" vị=" quốc=" vương,=" suy=" nghĩ=" một=" chút,=" sau=" đó=" chỉ=" vào=" mấy=" người=" phụ=" nhân,=" những=" nữ=" nhân=" kia=" lập=" tức=" cao=" hứng=" liên=" bò=" qua,=" miệng=" dò=" xét=" hướng=" hạ=" thể=" của=" hắc,=" chuẩn=" bị=" một=" màn=" phục=" vụ=" vào=" sáng=" sớm.= " âu=" dương=" long=" nhìn=" thấy=" thì=" nhú=" mày,=" thả=" tấm=" rèm=" xuống=" bò=" trở=" lại=" trường=" bông.= " "lưu=" manh!"=" âu=" dương=" long=" hung=" dữ=" mà=" tròng=" hắc=" báo=" cùng=" con=" hổ=" mập=" mập=" bên=" cạnh.= " đều=" đứng=" lên=" hết=" cho=" ta!=" ngủ=" chết=" các=" người!=" thanh=" âm=" cao=" đến=" quãng=" tám=" làm=" cho=" bích=" na=" thật=" sự=" có=" chút=" không=" thừa=" nhận=" được,=" lắc=" đầu=" ngồi=" dậy,=" run=" rẩy=" lớp=" lông=" của=" mình=" sau=" đó=" mới=" quay=" qua=" nhìn=" xem=" ngọn=" người=" của=" âm=" thanh=" quá=" mức=" kinh=" người=" này=" -= " âu=" dương=" long.= " mà=" lúc=" này=" hắc=" báo=" đã=" đi=" tới,=" đột=" nhiên=" dùng=" đầu=" lưỡi=" liếm=" liếm=" môi=" của=" âu=" dương=" long,=" sau=" đó=" liếm=" dần=" xuống=" cổ=" của=" cậu.= " "đủ=" rồi!=" người=" muốn=" làm=" gì!=" tránh=" ra!=" " âu=" dương=" long=" dùng=" hai=" tay=" giãy=" dựa=" lưng=" tung=" tránh=" ra,=" thoát=" khỏi=" cái=" đầu=" lưỡi=" liêu=" nhân=" của=" hắc=" báo,=" cậu=" dứt=" khoát=" chạy=" ra=" khỏi=" trường=" bông,=" lúc=" này=" liệt=" đa=" đã=" không=" biết=" biến=" mất=" nơi=" nào,=" ít=" nhất=" hắc=" không=" còn=" đảo=" tới=" đảo="

lui=" ở=" đây=" làm=" cho=" âu=" dương=" long=" cảm=" thấy=" tâm=" tình=" tốt=" lên=" không=" ít=" khắp=" khiêng=" đi=" về=" phía=" trước=" đột=" nhiên=" âu=" dương=" long=" phát=" hiện=" có=" vài=" nam=" nhân=" đối=" với=" một=" cái=" vật=" thể=" sản=" sinh=" hứng=" thú.= là=" dù=" nhảy=" của=" mình?!=" âu=" dương=" long=" nhìn=" thấy=" liền=" cao=" hứng=" cảm=" lên=" xem=" thử=" cái=" dù=" đã=" rách=" nát=" không=" còn=" nhìn=" ra=" hình=" dạng=" ban=" đầu=" cậu=" tranh=" thủ=" thời=" gian=" dùng=" con=" dao=" nhỏ=" cắt=" đứt=" tất=" cả=" dây=" thùng=" sau=" đó=" xé=" mở=" một=" phần=" nhỏ=" còn=" lành=" lạng=" cột=" vào=" ngang=" hông.= cái=" này=" so=" với=" tám=" thắm=" kia=" nhẹ=" nhàng=" hơn=" nhiều.= âu=" dương=" long=" nhìn=" kiệt=" tác=" của=" chính=" mình=" -= vấy=" dài=" nhiệt=" đới=" cảm=" thấy=" có=" chút=" vương=" víu=" đứt=" khoát=" xoay=" một=" cái=" xé=" thành=" vấy=" ngắn...=" vừa=" rồi=" bị=" spencer=" liếm=" mà=" dính=" đầy=" nước=" miếng=" làm=" cho=" cậu=" cảm=" thấy=" có=" chút=" chán=" ghét=" âu=" dương=" long=" liền=" nhặt=" lên=" một=" khúc=" gỗ=" trên=" mặt=" đất=" xem=" như=" cây=" trượng=" quả=" nó=" đi=" về=" phía=" con=" sông=" bên=" cạnh=" "chán=" ghét!=" một=" bên=" dùng=" sức=" xoa=" xoa=" một=" bên=" kéo=" hết=" tất=" cả=" mấy=" thứ=" vương=" víu=" trên=" người=" xuống=" sau=" khi=" tắm=" rửa=" sạch=" sẽ=" âu=" dương=" long=" mới=" xem=" như=" nhẹ=" nhàng=" mà=" thờ=" ra=" bắt=" quá=" nghĩ=" tới=" ngày=" hôm=" qua=" mình=" hần=" là=" kết=" hôn=" vì=" cái=" gì=" hần=" không=" có=" đối=" với=" mình=" bá=" vương=" ngạnh=" thượng=" cung=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" không=" hiểu=" thậm=" chí=" cậu=" biết=" lần=" kia=" spencer=" cũng=" đều=" không=" có=" làm=" hết=" trọn=" vẹn=" tựa=" hồ=" hần=" đối=" với=" làm=" loại=" chuyện=" này=" không=" phải=" quá=" cảm=" thấy=" hứng=" thú.= bắt=" quá=" lại=" luôn=" trêu=" chọc=" cậu=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" không=" hiểu=" nhưng=" cũng=" không=" nghĩ=" ra=" được=" nguyên=" nhân.= bắt=" quá=" có=" thể=" bảo=" vệ=" trinh=" tiết=" phía=" sau=" của=" mình=" cũng=" coi=" như=" là=" may=" mắn=" đi.= rớt=" cuộc=" nơi=" này=" là=" địa=" phương=" nào?=" âu=" dương=" long=" không=" rõ=" cậu=" nghĩ=" tình=" huống=" hiện=" tại=" của=" mình=" có=" thể=" là=" giống=" như=" trên=" mấy=" bộ=" phim=" điện=" ảnh=" rớt=" xuống=" một=" thể=" giới=" khác=" đi?=" bắt=" quá=" thấy=" thế=" nào=" cũng=" không=" giống=" hai=" chân=" duỗi=" thẳng=" mũi=" chân=" đủ=" chạm=" đến=" một=" ít=" nước=" mát=" điều=" này=" làm=" cho=" âu=" dương=" long=" nhớ=" tới=" lần=" kia=" ở=" dưới=" thác=" nước=" tự=" an=" ủi=" bắt=" quá=" trong=" lúc=" này=" nhât=" định=" sẽ=" có=" người=" đi=" qua=" có=" đánh=" chết=" cậu=" cũng=" không=" dám=" làm=" lại.= cảm=" giác=" có=" cái=" gì=" đó=" đụng=" phải=" bắp=" đùi=" của=" mình=" đột=" nhiên=" một=" trận=" đau=" đớn=" sau=" đó=" cậu=" nhìn=" thấy=" một=" con=" rắn=" màu=" xanh=" chui=" vào=" bụi=" cỏ=" đáng=" chết!=" âu=" dương=" long=" kéo=" vấy=" lên=" nhìn=" hai=" cái=" lỗ=" nhỏ=" trên=" đùi=" làn=" da=" còn=" có=" chút=" máu=" đen=" chảy=" ra.= rắn=" độc!=" âu=" dương=" long=" triệt=" để=" bị=" dọa=" đến=" co=" quắp.= "spencer!=" cứu=" mạng!=" âu=" dương=" long=" xoay=" người=" bò=" trở=" về=" một=" mặt=" hô=" tên=" spencer=" cậu=" cũng=" không=" biết=" nên=" làm=" cái=" gì=" bây=" giờ=" đột=" nhiên=" nghĩ=" đến=" mình=" không=" nên=" đi=" lại=" bằng=" không=" sẽ=" làm=" chất=" độc=" càng=" nhanh=" phát=" tác.= âu=" dương=" long=" chỉ=" có=" thể=" dùng=" lại=" người=" chạy=" đến=" trước=" chính=" là=" bích=" na=" nằng=" nhìn=" thấy=" âu=" dương=" long=" lẹ=" roi=" đầy=" mặt=" càng=" không=" hiểu=" ra=" làm=" sao.= "ta=" bị=" rắn=" cắn=" !==" toàn=" thân=" cũng=" bắt=" đầu=" không=" được=" bình=" thường=" độc=" tổ=" khảng=" định=" phát=" tác!=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" thờ=" hỏn=" hển=" nghĩ=" thậm=" chính=" mình=" cũng=" sắp=" xong=" đời=" rồi=" còn=" không=" có=" nhìn=" thấy=" mục=" mục=" bọn=" họ=" một=" lần=" cuối=" cùng.= nhìn=" trạng=" thái=" của=" âu=" dương=" long=" còn=" có=" vết=" rắn=" cắn=" kia=" bích=" na=" nhần=" nhin=" không=" được=" mà=" cười=" ra.= thật=" không=" may=" lại=" bị=" loại=" rắn=" này=" cắn=" loại=" độc=" này=" ai=" cũng=" không=" giải=" được=" xem=" ra="

chỉ=" có...trong=" lúc=" bích=" na=" đang=" nghĩ=" ngại=" thì=" spencer=" đã=" đi=" tới,=" hấn=" nhìn=" thoáng=" qua=" âu=" dương=" long,=" sau=" đó=" quay=" qua=" dùng=" sức=" tròng=" bích=" na=" một=" cái,=" hấn=" như=" thể=" muốn=" ăn=" tươi=" nuốt=" sống=" nằng=" vậy,=" "không=" cần=" tròng=" mắt=" nhìn=" ta!=" hấn=" bị=" rần=" cần,=" người=" tự=" nghĩ=" biện=" pháp=" đi,=" không=" đợi=" bích=" na=" nói=" xong,=" hấn=" cũng=" đã=" ôm=" lấy=" âu=" dương=" long=" biến=" mắt=" vào=" trong=" rùng=" rậm,=" spencer=" đưa=" âu=" dương=" long=" đến=" một=" địa=" phương=" rất=" thanh=" tỉnh,=" có=" một=" trướng=" bồng=" nhỏ,=" hấn=" đem=" cậu=" đặt=" lên=" tấm=" thăm=" trong=" trướng=" bồng,=" đẩy=" hai=" chân=" của=" cậu=" ra,=" nhìn=" một=" cái=" sau=" đó=" cúi=" đầu=" xuống=" hút,=" dần=" khi=" máu=" đen=" đã=" được=" hút=" ra=" hết,=" spemcer=" nhìn=" thân=" thể=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" run=" rẩy,=" hấn=" liền=" lấy=" tay=" sờ=" lên=" trán=" của=" cậu,=" "tốt=" lắm,=" nhìn=" ta,=" spencer=" hô=" một=" tiếng=" liền=" đem=" âu=" dương=" long=" đang=" có=" chút=" chóng=" mặt=" gọi=" thanh=" tỉnh=" một=" ít,=" cậu=" mơ=" hồ=" nhìn=" xem=" spencer,=" địa=" phương=" bị=" hấn=" chạm=" lên=" rất=" nóng=" thật=" giống=" như=" là=" cái=" bếp=" lò=" vậy,=" cậu=" chậm=" rãi=" giãy=" dựa=" thân=" thể=" muốn=" buông=" tha=" cho=" loại=" cảm=" giác=" này,=" âu=" dương=" long=" càng=" giãy=" dựa=" càng=" làm=" cho=" spencer=" dựa=" sát=" vào=" người=" mình=" hơn,=" còn=" có=" thể=" cảm=" nhận=" được=" hô=" hấp=" nóng=" hổi=" của=" hấn=" đang=" thổi=" lên=" khuôn=" mặt=" của=" mình,=" âu=" dương=" long=" hoàn=" toàn=" không=" biết=" vì=" cái=" gì=" thân=" thể=" giống=" như=" tràn=" ngập=" xuân=" được,=" toàn=" thân=" cậu=" đều=" khô=" nóng=" mà=" run=" rẩy,=" ngay=" cả=" spencer=" đang=" gọi=" cậu=" cậu=" cũng=" không=" biết,=" chỉ=" cảm=" thấy=" trước=" mắt=" đột=" nhiên=" xuất=" hiện=" hai=" mươi=" mấy=" khuôn=" mặt=" của=" phụ=" nữ,=" hết=" thấy=" đều=" là=" những=" người=" bạn=" gái=" trước=" kia=" cậu=" từng=" kết=" giao,=" đương=" nhiên=" khuôn=" mặt=" cuối=" cùng=" và=" cũng=" rõ=" ràng=" nhất=" hiện=" lên=" trong=" đầu=" cậu=" chính=" là=" khuôn=" mặt=" của=" spencer,=" hấn=" chỉ=" là=" nhìn=" cậu,=" sau=" đó=" cũng=" không=" biết=" vì=" cái=" gì=" hạ=" thể=" của=" cậu=" sẽ=" đặc=" biệt=" kỳ=" lạ,=" giống=" như=" là=" có=" người=" đang=" đùa=" bỡn=" nó,=" có=" một=" bàn=" tay=" như=" có=" như=" không=" vuốt=" lên=" niêm=" kiêu=" ngạo=" của=" cậu,=" sau=" đó=" hai=" tay=" khi=" thì=" nói=" lỏng=" khi=" thì=" xiết=" chặt=" cầm=" lấy=" song=" hoàn=" không=" ngừng=" mà=" kích=" thích,=" âu=" dương=" long=" tranh=" thủ=" thời=" gian=" lấy=" tay=" bụm=" chặt=" miệng=" của=" mình,=" vụng=" trộm=" nhìn=" hạ=" thể=" bên=" dưới,=" liền=" chứng=" kiến=" một=" bàn=" tay=" to=" lớn=" đang=" xoa=" nắn=" tính=" khí=" của=" mình,=" cậu=" đỏ=" mặt=" mở=" tròng=" hai=" mắt,=" nhưng=" cũng=" không=" nghĩ=" dờ=" mắt=" đi=" nơi=" khác,=" mà=" là=" nhìn=" chăm=" chăm=" chủ=" nhân=" chủ=" bàn=" tay,=" "spencer...."=" âu=" dương=" long=" dùng=" tay=" cầm=" lấy=" bắp=" vai=" của=" spencer,=" nghĩ=" muốn=" ngăn=" cản=" hành=" vi=" của=" hấn,=" chính=" là=" cậu=" hy=" vọng=" có=" một=" nữ=" nhân=" đến=" an=" ủi=" một=" chút,=" đột=" nhiên=" tay=" bị=" hung=" hăng=" mở=" ra,=" loại=" thái=" độ=" không=" cho=" phép=" quấy=" rầy=" này=" làm=" cho=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" chần=" chờ,=" cậu=" cũng=" không=" có=" đưa=" tay=" qua=" ngăn=" cản=" nữa,=" mà=" là=" nhìn=" xuống=" tính=" khí=" của=" mình,=" đột=" nhiên=" một=" cổ=" cảm=" giác=" đập=" mạnh=" vào=" thân=" kinh=" của=" âu=" dương=" long,=" đợi=" cho=" đến=" lúc=" kịp=" phản=" ứng=" lại=" thì=" đã=" nhìn=" thấy=" tinh=" hoa=" của=" mình=" tràn=" đầy=" trong=" tay=" spencer,=" "còn=" muốn=" nữa=" hay=" không?"=" spencer=" khiêu=" khích=" nhìn=" xem=" âu=" dương=" long,=" hấn=" đem=" dịch=" thể=" xem=" như=" là=" chất=" bôi=" trơn=" mà=" nhẹ=" nhàng=" xâm=" nhập=" vào=" hạ=" thể=" âu=" dương=" long,=" đụng=" phải=" màng=" hậu=" đình,=" nơi=" đó=" thật=" mất=" cảm=" mà=" nhẹ=" nhàng=" co=" rút=" lại=" một=" chút,=" thuận=" lợi=" làm=" cho=" một=" ít=" chất=" lỏng=" tiến=" sâu=" vào=" trong=" hơn,=" âu=" dương=" long=" sợ=" hãi=" lắc=" đầu,=" hấn=" muốn=" cảm=" vào=" trong=" sao?=" nhất=" định=" sẽ=" đau=" lắm,=" nhìn=" thấy=" spencer=" móc="

ra=" tính=" khí=" của=" mình,=" âu=" dương=" long=" có=" chút=" sợ=" hải,=" xoay=" người=" chuẩn=" bị=" bò=" đi,=" lại=" bị=" spencer=" bắt=" lấy=" mắt=" cá=" chân,=" như=" thể=" nào=" cũng=" trốn=" không=" được,=" spencer=" rất=" hài=" lòng=" với=" loại=" tư=" thể=" cơ=" thể=" này,=" hân=" đem=" một=" ngón=" tay=" nhẹ=" nhàng=" tiến=" vào=" khu=" vực=" mẫn=" cảm=" kia,=" "a=" a....a=" a,=" tuy=" không=" phải=" đau,=" nhưng=" là=" cảm=" giác=" là=" lạ,=" tay=" đã=" có=" chút=" ít=" nhìn=" không=" được=" mà=" không=" ngừng=" run=" rẩy,=" âu=" dương=" long=" cảm=" giác=" nội=" bích=" bị=" ngón=" tay=" thô=" thô=" kia=" quấy=" đảo=" có=" chút=" dễ=" chịu,=" nhưng=" càng=" nhiều=" chính=" là=" khoái=" cảm=" khi=" vách=" tràn=" bị=" đè=" ép,=" "a=" a....=" sáng=" khoái...a,=" âu=" dương=" long=" nhìn=" không=" được=" rên=" rĩ=" ra=" tiếng,=" giã=" dựa=" vòng=" eo=" linh=" hoạt,=" giống=" như=" là=" một=" động=" vật=" đang=" cầu=" hoan,=" cậu=" quay=" đầu=" nhìn=" thoáng=" qua=" phía=" sau=" của=" mình,=" spencer=" đã=" kéo=" ra=" khóa=" kéo=" quần,=" dùng=" nướ=" bọ=" ả=" ướt=" xoa=" lên=" tính=" khí=" của=" hân,=" nhẹ=" nhàng=" hít=" vào=" một=" hơi,=" sau=" đó=" cảm=" lấy=" đùi=" âu=" dương=" long=" mà=" đẩy=" vào,=" lập=" tức=" một=" cỗ=" đau=" đón=" truyền=" khắp=" toàn=" thân=" âu=" dương=" long,=" khu=" vực=" mẫn=" cảm=" phía=" sau=" bởi=" vì=" không=" thích=" ứng=" được=" việc=" bị=" tính=" khí=" của=" spencer=" tiến=" vào=" mà=" không=" ngừng=" thất=" chặt=" lại,=" "đau!=" đau=" quá!=" âu=" dương=" long=" bắt=" mẫn=" muốn=" rời=" đi,=" lại=" đột=" nhiên=" cảm=" giác=" được=" có=" một=" đầu=" lưỡi=" thô=" to=" đang=" liếm=" láp=" hậu=" huyết=" của=" chính=" mình,=" chút=" máu=" chảy=" ra=" từ=" vết=" nứt=" do=" vừa=" rời=" quá=" phận=" vội=" vã=" tiến=" vào=" mà=" gây=" ra=" cũng=" được=" đầu=" lưỡi=" liếm=" sạch=" sỗ,=" loại=" cảm=" giác=" trầm=" trọng=" cùng=" thô=" lỗ=" liếm=" láp=" này=" làm=" cho=" âu=" dương=" long=" lại=" lần=" nữa=" buông=" tha=" cho=" ý=" nghĩ=" muốn=" đào=" tẩu,=" dương=" nhiên=" âu=" dương=" long=" cũng=" không=" phải=" câu=" nệ=" cái=" nhìn=" thể=" tục=" của=" những=" người=" trong=" xã=" hội=" phong=" kiến,=" đối=" với=" những=" người=" ở=" thể=" hệ=" trước=" căn=" bản=" không=" thể=" tiếp=" nhận=" phương=" thức=" tình=" yêu=" kiểu=" này=" cậu=" vẫn=" là=" bảo=" trì=" thái=" độ=" không=" phản=" đối,=" dương=" nhiên=" đó=" là=" bởi=" vì=" cậu=" chưa=" từng=" ném=" thử=" qua,=" lần=" đầu=" tiên=" làm=" kiểu=" nhân=" thú=" này=" quả=" thật=" khiến=" cho=" âu=" dương=" long=" cảm=" thấy=" quá=" mức=" căm=" ky,=" loại=" hình=" này=" vốn=" là=" độc=" quyền=" của=" người=" âu=" mĩ,=" đối=" với=" cậu=" mà=" nói=" vẫn=" có=" chút=" không=" tiếp=" thu=" được,=" cho=" nên,=" khi=" nhìn=" thấy=" spencer=" đã=" biến=" thành=" bộ=" dáng=" của=" hắc=" báo,=" hơn=" nữa=" trong=" lúc=" này=" đã=" sớm=" kích=" động,=" âu=" dương=" long=" có=" điểm=" sợ=" hải,=" nhưng=" lại=" có=" điểm=" chờ=" mong,=" nói=" sau=" nhân=" thú=" không=" phải=" đều=" là=" người=" làm=" công=" sao?=" công=" những=" con=" cẩu=" a,=" con=" mèo=" a,=" nhưng=" vì=" cái=" gì=" chính=" mình=" lại=" ở=" mặt=" dưới=" aaaa=" ~=" còn=" không=" có=" nghĩ=" hết,=" spencer=" đã=" dùng=" móng=" vuốt=" đặt=" trên=" lưng=" của=" âu=" dương=" long,=" ở=" phía=" trên=" dùng=" một=" tư=" thế=" kiêu=" ngạo,=" chậm=" rãi=" cảm=" vào=" thân=" thể=" cậu,=" "ưm!.....=" không!.....a=" a.....=" nhanh=" rút=" ra!=" không=" có=" lớn=" như=" lúc=" này,=" cũng=" bởi=" vì=" hậu=" đình=" đã=" được=" làm=" mềm=" đi=" khiến=" cho=" tính=" khí=" của=" spencer=" trong=" hình=" dạng=" hắc=" báo=" thuận=" lợi=" chen=" chúc=" đi=" vào,=" hơn=" nữa=" còn=" phát=" ra=" thanh=" âm=" ***,=" làm=" cho=" âu=" dương=" long=" lại=" càng=" hoảng=" sợ,=" như=" bị=" lửa=" nóng=" thiêu=" đốt,=" thích=" hay=" ghét?!=" âu=" dương=" long=" vẫn=" còn=" có=" chút=" tâm=" lý=" không=" tiếp=" thu=" được,=" cậu=" muốn=" tránh=" ra=" xa=" khỏi=" thân=" thể=" spencer,=" kết=" quả=" chột=" nghe=" thấy=" một=" tiếng=" rống=" giận=" từ=" trên=" đỉnh=" đầu=" truyền=" xuống,=" sợ=" tới=" mức=" hai=" cánh=" tay=" của=" cậu=" mềm=" nhũn,=" đứt=" khoát=" không=" nhúc=" nhích=" nữa,=" âu=" dương=" long=" cảm=" thụ=" được=" spencer=" đang=" chậm=" rãi=" ra=" vào,=" sau=" đó=" dùng=" lại=" một=" chút,=" đè=" ép=" vách=" trằng=" bên=" trong=" của="

cậu.=“ hơn=“ nữa=“ những=“ dịch=“ nhòn=“ [=“ nước=“ miếng=“ x=“ dịch=“ thể=“ ~]=“ càng=“ thêm=“ trợ=“ giúp=“ cho=“ động=“ tác=“ ra=“ vào=“ như=“ vận=“ động=“ pít-tông=“ của=“ spencer=“ càng=“ lúc=“ càng=“ nhanh=“ bởi=“ vì=“ không=“ phải=“ con=“ người=“ cho=“ nên=“ loại=“ tần=“ suất=“ này=“ làm=“ cho=“ âu=“ dương=“ long=“ thiếu=“ chút=“ nữa=“ hít=“ thở=“ không=“ thông=“ cậu=“ cảm=“ thấy=“ hậu=“ đình=“ của=“ mình=“ được=“ lắp=“ đầy=“ còn=“ có=“ chút=“ đau=“ đốn=“ nhưng=“ là=“ càng=“ nhiều=“ sẵn=“ khoái=“ chiêm=“ ngự=“ làm=“ cậu=“ lại=“ không=“ thể=“ kiên=“ trì=“ nổi=“ mà=“ bản=“ đi=“ ra=“ mà=“ spencer=“ trong=“ hình=“ dáng=“ hắc=“ báo=“ đột=“ nhiên=“ dùng=“ hàm=“ răng=“ sắc=“ nhọn=“ cắn=“ lấy=“ cái=“ cổ=“ của=“ âu=“ dương=“ long=“ hơi=“ thở=“ phì=“ phò=“ mặc=“ dù=“ nói=“ là=“ cần=“ nhưng=“ chỉ=“ để=“ lại=“ một=“ ít=“ dẫu=“ hồng=“ hồng=“ cũng=“ không=“ có=“ chảy=“ máu=“ âu=“ dương=“ long=“ có=“ chút=“ đau=“ đốn=“ lấy=“ tay=“ vuốt=“ cổ=“ của=“ mình=“ cánh=“ tay=“ không=“ cần=“ thận=“ quét=“ đến=“ đầu=“ nhũ=“ phía=“ trước=“ không=“ kìm=“ được=“ cậu=“ liền=“ chậm=“ rãi=“ lấy=“ tay=“ trượt=“ hướng=“ dưới=“ vuốt=“ ve=“ lấy=“ nó=“ bởi=“ vì=“ lắc=“ lư=“ mà=“ làm=“ cho=“ động=“ tác=“ của=“ cậu=“ càng=“ dễ=“ dàng=“ hơn=“ dằng=“ sau=“ đã=“ bị=“ ma=“ xát=“ đến=“ sưng=“ đỏ=“ không=“ chịu=“ nổi=“ đột=“ nhiên=“ spencer=“ ngẩng=“ mặt=“ lên=“ trời=“ gầm=“ lên=“ một=“ tiếng=“ âu=“ dương=“ long=“ liền=“ cảm=“ thấy=“ có=“ một=“ cỗ=“ nhiệt=“ lưu=“ xông=“ thẳng=“ vào=“ trong=“ cơ=“ thể=“ làm=“ cậu=“ toàn=“ thân=“ run=“ rẩy=“ thứ=“ cực=“ nóng=“ trong=“ cơ=“ thể=“ cậu=“ mới=“ từ=“ từ=“ chậm=“ rãi=“ đi=“ ra=“ ngoài=“ nhìn=“ âu=“ dương=“ long=“ ngả=“ vào=“ một=“ bên=“ không=“ ngừng=“ thở=“ dốc=“ trong=“ mắt=“ còn=“ treo=“ chút=“ nước=“ mắt=“ spencer=“ dùng=“ đầu=“ lưỡi=“ liếm=“ liếm=“ sau=“ đó=“ lùi=“ lại=“ chậm=“ rãi=“ tại=“ trước=“ mặt=“ âu=“ dương=“ long=“ biến=“ thành=“ hình=“ người=“ điều=“ này=“ làm=“ cho=“ âu=“ dương=“ long=“ lần=“ đầu=“ tiên=“ trông=“ thấy=“ biến=“ thân=“ đặc=“ biệt=“ kinh=“ ngạc=“ cậu=“ nhìn=“ nhìn=“ hạ=“ thể=“ rồi=“ tỉnh=“ rồi=“ mù=“ của=“ mình=“ muốn=“ kéo=“ vấy=“ ngấn=“ của=“ mình=“ qua=“ để=“ đắp=“ kín=“ lại=“ sau=“ đó=“ đến=“ bên=“ hồ=“ tẩy=“ rửa=“ một=“ chút=“ âu=“ dương=“ long=“ có=“ chút=“ sợ=“ hãi=“ nhưng=“ là=“ ngoại=“ trừ=“ hai=“ tay=“ thì=“ cần=“ bản=“ là=“ mệ=“ mỗi=“ không=“ nhúc=“ nhích=“ được=“ lúc=“ này=“ spencer=“ đột=“ nhiên=“ nằm=“ xuống=“ bên=“ cạnh=“ âu=“ dương=“ long=“ kéo=“ cậu=“ vào=“ trong=“ lòng=“ ngực=“ của=“ mình=“ “vẫn=“ chưa=“ xong=“ nhẹ=“ nhàng=“ ở=“ bên=“ tai=“ của=“ âu=“ dương=“ long=“ nói=“ nhỏ=“ sau=“ đó=“ spencer=“ linh=“ hoạt=“ mà=“ cần=“ cần=“ vành=“ tai=“ của=“ cậu=“ làm=“ cậu=“ có=“ chút=“ run=“ rẩy=“ muốn=“ trốn=“ qua=“ một=“ bên=“ tiêu=“ hóa=“ sự=“ thật=“ việc=“ mới=“ vừa=“ rồi=“ bị=“ hắc=“ báo=“ thượng=“ kia=“ dẫu=“ rắn=“ cắn=“ bên=“ đùi=“ đã=“ đỏ=“ ửng=“ một=“ mảnh=“ lúc=“ này=“ đang=“ bị=“ spencer=“ dùng=“ tay=“ nhẹ=“ nhàng=“ vỗ=“ về=“ chơi=“ đùa=“ “không=“ dùng=“ đùa....=“ âu=“ dương=“ long=“ có=“ chút=“ tức=“ giận=“ bất=“ quá=“ loại=“ bộ=“ dáng=“ này=“ đều=“ làm=“ cho=“ bất=“ luận=“ kẻ=“ nào=“ nhìn=“ thấy=“ đều=“ nghĩ=“ là=“ cậu=“ đang=“ mời=“ gọi=“ tiếp=“ tục=“ âu=“ dương=“ long=“ cảm=“ nhận=“ được=“ ngón=“ tay=“ của=“ spencer=“ đã=“ thuận=“ lợi=“ mà=“ lực=“ lợi=“ qua=“ lại=“ tại=“ hạ=“ thể=“ của=“ mình=“ cả=“ hai=“ ngón=“ tay=“ đều=“ với=“ vào=“ về=“ phía=“ sau=“ ra=“ ra=“ vào=“ vào=“ làm=“ cho=“ dịch=“ thể=“ bản=“ vào=“ lúc=“ này=“ của=“ hần=“ tràn=“ trề=“ chảy=“ ra=“ nhìn=“ xem=“ cái=“ cỗ=“ bị=“ chính=“ mình=“ cần=“ đến=“ ửng=“ hồng=“ spencer=“ chậm=“ rãi=“ từng=“ bước=“ từng=“ bước=“ hôn=“ lên=“ những=“ dẫu=“ đỏ=“ kia=“ một=“ tay=“ không=“ thành=“ thật=“ nắm=“ lấy=“ đầu=“ nhũ=“ của=“ âu=“ dương=“ long=“ dùng=“ sức=“ xoa=“ nắn=“ làm=“ cho=“ nó=“ rất=“ nhanh=“ cứng=“ lại=“ dựng=“ thẳng=“ lên=“ đội=“ cho=“ đến=“ khi=“ tính=“ khí=“ của=“ spencer=“ trong=“ hình=“ dáng=“ con=“ người=“ đỉnh=“ đỉnh=“ tại=“ lối=“ vào=“ của=“ chính=“ mình=“ âu=“ dương=“ long=“ mới=“ biết=“ được=“ vừa=“ rồi=“ chẳng=“ qua=“ là=“ cho=“ cậu=“ thích=“ ửng=“ với=“ lần=“ thứ=“ nhất=“ thôi=“ lần=“ này=“ mới=“ là=“ đến=“ thật=“ sự=“ cậu=“ sợ=“ hãi=“ thứ=“ thô=“ thô=“ quá=“ khổ=“ này=“ sẽ=“ làm=“ mình=“ đau=“ đốn=“ làm=“ cậu=“ có=“ chút=“ cứng=“ ngắc=“ mà=“ căng=“ lên=“ thân=“

thể.=“” spencer.=“” phát.=“” hiện.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” có.=“” chút.=“” khác.=“” thường.=“”
 liền.=“” nâng.=“” lên.=“” một.=“” chân.=“” của.=“” cậu.=“” chậm.=“” rãi.=“” vượt.=“” ve.=“” cũng.=“”
 không.=“” bỏ.=“” qua.=“” tính.=“” khí.=“” phía.=“” trước.=“” mà.=“” qua.=“” lại.=“” khuấy.=“” động.=“”
 ngay.=“” cả.=“” đôi.=“” môi.=“” cũng.=“” bị.=“” spencer.=“” cướp.=“” đoạt.=“” đầu.=“” lưỡi.=“” bên.=“”
 trong.=“” thật.=“” nhỏ.=“” không.=“” ngừng.=“” đảo.=“” quanh.=“” duyên.=“” hút.=“” kích.=“” kích.=“”
 khoang.=“” miệng.=“” của.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” “ngô...=“” không....aa.....a=“” hùm...=“” âu.=“”
 dương.=“” long.=“” sa.=“” ngã.=“” mà.=“” hưởng.=“” thụ.=“” ngay.=“” cả.=“” cơ.=“” thể.=“” cũng.=“”
 chậm.=“” rãi.=“” mềm.=“” mại.=“” xuống.=“” thừa.=“” dịp.=“” này.=“” spencer.=“” dùng.=“” sức.=“”
 đẩy.=“” eo.=“” chậm.=“” rãi.=“” đem.=“” tính.=“” khí.=“” cực.=“” đại.=“” của.=“” mình.=“” thẳng.=“”
 tiến.=“” vào.=“” hậu.=“” huyết.=“” nóng.=“” hồi.=“” kia.=“” đã.=“” không.=“” giống.=“” vừa.=“” rồi.=“”
 căng.=“” như.=“” vậy.=“” ngược.=“” lại.=“” thuận.=“” lợi.=“” trượt.=“” đi.=“” vào.=“” cả.=“” đầu.=“” sau.=“”
 đó.=“” chăm.=“” chú.=“” bị.=“” mút.=“” lấy.=“” không.=“” buông.=“” làm.=“” cho.=“” spencer.=“” phi.=“”
 thường.=“” hải.=“” lòng.=“” nhìn.=“” xem.=“” người.=“” bên.=“” dưới.=“” đã.=“” đàn.=“” độn.=“” mà.=“”
 lộ.=“” ra.=“” một.=“” bộ.=“” hưởng.=“” thụ.=“” hấn.=“” lại.=“” dùng.=“” sức.=“” đẩy.=“” vào.=“” một.=“”
 chút.=“” “a!...=“” đừng...=“” đừng.=“” như.=“” vậy...=“” nhanh.=“” như.=“” vậy....=“” âu.=“” dương.=“”
 long.=“” thiếu.=“” chút.=“” nữa.=“” bị.=“” cây.=“” gây.=“” thô.=“” to.=“” này.=“” khiến.=“” cho.=“” nổi.=“”
 điên.=“” eo.=“” của.=“” cậu.=“” đã.=“” có.=“” điểm.=“” chết.=“” lạng.=“” quay.=“” mắt.=“” nhìn.=“” về.=“”
 phía.=“” spencer.=“” cậu.=“” cảm.=“” giác.=“” mình.=“” giống.=“” như.=“” nữ.=“” nhân.=“” vậy.=“” làm.=“”
 cho.=“” cậu.=“” toàn.=“” thân.=“” run.=“” rẩy.=“” không.=“” thôi.=“” nguyên.=“” lai.=“” đây.=“” là.=“”
 nam.=“” nhân.=“” trong.=“” lúc.=“” đó.=“” ân.=“” ái...=“” sảng.=“” khoái....=“” âu.=“” dương.=“” long.=“”
 lại.=“” bị.=“” thẳng.=“” tiến.=“” một.=“” chút.=“” cả.=“” tính.=“” khí.=“” cực.=“” đại.=“” đã.=“” tiến.=“”
 vào.=“” trong.=“” toàn.=“” bộ.=“” tại.=“” chỗ.=“” kết.=“” hợp.=“” còn.=“” có.=“” một.=“” chút.=“” máu.=“”
 chảy.=“” ra.=“” trộn.=“” lẫn.=“” cùng.=“” với.=“” dịch.=“” thể.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” chỉ.=“”
 vịn.=“” lấy.=“” hai.=“” cánh.=“” tay.=“” trắng.=“” kiện.=“” của.=“” spencer.=“” ứng.=“” phó.=“” từng.=“”
 đợt.=“” luật.=“” động.=“” của.=“” hấn.=“” cảm.=“” giác.=“” mình.=“” sắp.=“” té.=“” xỉu.=“” đến.=“” nơi.=“”
 rồi.=“” lúc.=“” này.=“” spencer.=“” đợt.=“” nhiên.=“” ôm.=“” lấy.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” làm.=“”
 cho.=“” hai.=“” người.=“” đối.=“” mặt.=“” với.=“” nhau.=“” để.=“” cậu.=“” ngồi.=“” ở.=“” trên.=“” đùi.=“”
 của.=“” mình.=“” hạ.=“” thể.=“” hai.=“” người.=“” như.=“” cũ.=“” chăm.=“” chú.=“” tương.=“” liên.=“”
 làm.=“” cho.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” thiếu.=“” chút.=“” nữa.=“” chịu.=“” không.=“” được.=“” “gì.=“”
 chứ!.....=“” đừng.....aa...=“” cậu.=“” biết.=“” rõ.=“” cái.=“” tư.=“” thế.=“” cơ.=“” thể.=“” này.=“” cậu.=“”
 còn.=“” chưa.=“” có.=“” thích.=“” ứng.=“” được.=“” a.=“” trước.=“” kia.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” đã.=“”
 từng.=“” cùng.=“” bạn.=“” gái.=“” thử.=“” qua.=“” tư.=“” thế.=“” này.=“” cần.=“” thể.=“” lực.=“” rất.=“”
 tốt.=“” mới.=“” chịu.=“” được.=“” hôm.=“” nay.=“” cậu.=“” chỉ.=“” cần.=“” hưởng.=“” thụ.=“” tất.=“”
 cả.=“” chuyện.=“” này.=“” là.=“” được.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” cảm.=“” giác.=“” thứ.=“” cực.=“”
 đại.=“” trong.=“” cơ.=“” thể.=“” nóng.=“” bùng.=“” như.=“” thanh.=“” sắt.=“” nung.=“” đỏ.=“” không.=“”
 ngừng.=“” nẩy.=“” lên.=“” dùng.=“” sức.=“” đè.=“” ép.=“” vách.=“” trảng.=“” của.=“” cậu.=“” “thật.=“”
 căng.=“” thả.=“” lỏng.=“” long...=“” spencer.=“” có.=“” chút.=“” khó.=“” khăn.=“” nhìn.=“” xem.=“” âu.=“”
 dương.=“” long.=“” hấn.=“” thừa.=“” nhận.=“” tính.=“” khí.=“” cực.=“” đại.=“” của.=“” mình.=“” quả.=“”
 thật.=“” làm.=“” cho.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” khó.=“” có.=“” thể.=“” thích.=“” ứng.=“” trước.=“”
 đã.=“” biến.=“” thành.=“” hắc.=“” báo.=“” làm.=“” cho.=“” hậu.=“” đình.=“” của.=“” cậu.=“” lỏng.=“”
 ra.=“” rất.=“” nhiều.=“” nhưng.=“” bây.=“” giờ.=“” lài.=“” đặc.=“” biệt.=“” căng.=“” căng.=“” làm.=“”
 cho.=“” hấn.=“” đều.=“” có.=“” chút.=“” thừa.=“” nhận.=“” không.=“” được.=“” bàn.=“” tay.=“” không.=“”
 ngừng.=“” vượt.=“” ve.=“” trước.=“” ngực.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” đưa.=“” đẩy.=“” xoa.=“” bóp.=“”
 hai.=“” cơ.=“” ngực.=“” của.=“” cậu.=“” làm.=“” cho.=“” cậu.=“” không.=“” cách.=“” nào.=“” đi.=“” chú.=“”
 ý.=“” hạ.=“” thể.=“” đang.=“” kết.=“” hợp.=“” của.=“” hai.=“” người.=“” “a” a.a.....=“” thật.=“”
 lớn...aa.=“” a...=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” thật.=“” sự.=“” là.=“” thừa.=“” nhận.=“” không.=“” được.=“”
 bỗng.=“” nhúc.=“” nhích.=“” eo.=“” của.=“” mình.=“” kết.=“” quả.=“” dẫn.=“” tới.=“” cái.=“” điểm.=“”
 nho.=“” nhỏ.=“” nổi.=“” lên.=“” trong.=“” cơ.=“” thể.=“” của.=“” cậu.=“” đợt.=“” nhiên.=“” dụng.=“” tới.=“”
 đình.=“” tính.=“” khí.=“” của.=“” spencer.=“” làm.=“” cho.=“” hai.=“” người.=“” đều.=“” không.=“” thể.=“”
 nhìn.=“” được.=“” khoái.=“” cảm.=“” rột.=“” cực.=“” bộc.=“” phát.=“” đi.=“” ra.=“” spencer.=“” không.=“”
 chế.=“” không.=“” nổi.=“” liền.=“” dùng.=“” sức.=“” đông.=“” đưa.=“” thật.=“” nhanh.=“” hấn.=“” mới.=“”
 mặc.=“” kệ.=“” tiểu.=“” huyết.=“” của.=“” âu.=“” dương.=“” long.=“” có.=“” thể.=“” hay.=“” không.=“”
 đón.=“” ý.=“” nói.=“” hòa.=“” theo.=“” hấn.=“” hấn.=“” hiện.=“” tại.=“” chỉ.=“” muốn.=“” thỏa.=“” mãn.=“”
 sự.=“” thêm.=“” khát.=“” của.=“” cơ.=“” thể!.=“” đỡ.=“” lấy.=“” hai.=“” cánh.=“” móng.=“” đây.=“” đạn.=“”

của="” âu="” dương="” long,="” dùng="” sức="” đâm="” mạnh="” vào="” sau="” đó="” chậm="”
rãi="” rút="” ra,="” làm="” cho="” âu="” dương="” long="” bắt="” đặc="” dĩ="” vịn="” lấy="”
vai="” của="” spencer,="” hưng="” phần="” không="” ngừng="” gặm="” cắn="” bả="” vai="” của="”
hắn,="” không="” coi="” ai="” ra="” gì="” hưởng="” thụ="” hết="” tất="” cả.....="” đợi="” cho="”
đến="” khi="” mọi="” chuyện="” kết="” thúc,="” bộ="” phận="” duy="” nhất="” trên="” cơ="”
thể="” của="” âu="” dương="” long="” còn="” có="” thể="” động="” được="” chỉ="” có="” hai="”
tròng="” mắt,="” toàn="” thân="” cậu="” mệt="” mỗi="” hư="” thoát,="” vừa="” động="” một="”
cái="” liền="” run="” rẩy="” không="” ngừng,="” spencer="” lấy="” ra="” một="” tấm="” vải="”
bố="” mềm="” mại,="” nhẹ="” nhàng="” mà="” lau="” toàn="” thân="” âu="” dương="” long,="”
đem="” cả="” người="” cậu="” chà="” lau="” vô="” cùng="” mát="” mẽ="” sạch="” sẽ,="” tuy="”
trời="” đang="” nóng="” nực,="” nhưng="” trong="” trưởng="” bỗng="” lại="” râm="” mát,="” âu="”
dương="” long="” thăm="” nghĩ="” muốn="” hảo="” hảo="” mà="” ngủ="” một="” giấc,="” cậu="”
đưa="” hai="” tay="” qua="” cho="” spencer="” đem="” mình="” ôm="” vào="” lòng="” ngực="”
của="” hắn,="” tìm="” một="” vị="” trí="” thật="” thoải="” mái="” tựa="” vào,="” sau="” đó="”
nghe="” thấy="” tiếng="” tim="” đập="” cùng="” hô="” hấp="” của="” spencer,="” cậu="” cảm="”
thấy="” đặc="” biệt="” dễ="” dàng="” làm="” cho="” người="” ta="” ngủ="” say,="” sau="” đó="”
ngay="” cả="” lúc="” spencer="” chậm="” rãi="” đem="” thứ="” chất="” lỏng="” sền="” sệt="”
từ="” hạ="” thể="” của="” âu="” dương="” long="” lấy="” ra,="” cậu="” cũng="” không="” còn="”
cảm="” giác,="” chính="” là="” đang="” ngủ="” một="” giấc="” say="” sưa,="” spencer="” nhìn="”
nhìn="” vết="” thương="” trên="” bắp="” đùi="” của="” cậu,="” dùng="” một="” ít="” phiền="”
lá="” cây="” che="” lên,="” sau="” đó="” dùng="” tay="” vén="” lên="” tấm="” màn="” cửa,="”
vừa="” ôm="” âu="” dương="” long="” vừa="” hưởng="” thụ="” lấy="” chút="” gió="” mát="”
thổi="” vào="” trong="” trưởng="” bỗng,="” _____="” ô="” hô,="”
xong="” rồi,="” mọi="” người="” đọc="” xong="” cảm="” thấy="” thể="” nào="”>

7. Chương 7

Âu Dương Long bị tiếng khỉ kêu đánh thức, cậu mở to mắt nhìn thoáng qua người nằm bên cạnh, Spencer cũng đang nhìn lại cậu.

[Thật dọa người] Âu Dương Long lập tức trốn vào bên trong thảm, cảm giác hậu đình có chút thanh lương, cậu lấy tay sờ soạn thử thì lấy ra được một ít lá cây. Đây hẳn là thảo dược làm cho mình cảm thấy dễ chịu đi.

“Muốn tắm rửa ?” Spencer nhìn nhìn dòng suối cách đó không xa.

Lúc này bọn họ cách thôn cũng không xa, chắc nơi đây là chỗ ở của Spencer rồi.

Âu Dương Long muốn đứng lên, kết quả đến cả eo cũng đau muốn chết, đành phải ngồi ở chỗ kia nhìn Spencer, hắn hoàn toàn trần trụi cũng không sợ bị người khác trông thấy, nâng Âu Dương Long lên hướng dòng suối đi tới.

“Uy! Người đỡ ta đi là được rồi! Ta không phải cái túi!”

“Như vậy nhanh hơn.”

[Xấu hổ.. Tư thế này cái mông đều hướng về phía mặt của hắn!] Âu Dương Long chính là được giáo dục qua ! Cùng ... với dã thú này là không giống nhau.

Suối nước rất mát, tựa hồ có thể giảm bớt một phần sự mệt mỏi của cơ thể, bắt quá dưới đáy nước đều là đá tảng, cái mông của Âu Dương Long lúc này cơ bản là không thể ngồi trên đá được, cho nên đành phải ngồi ở trên đùi của Spencer.

Đột nhiên Âu Dương Long phát hiện trên vai của hắn có một ít dấu răng.

“Là ta cần???” Không thể tin được vào điều đang nhìn thấy ... này kiệt tác của mình sao ?.

Spencer dùng ánh mắt khiêu khích nhìn Âu Dương Long, còn sờ lên môi của chính mình, “Người làm cho ta nhớ tới một loài động vật – mèo rừng.”

Cả khuôn mặt của Âu Dương Long đột nhiên đỏ hết lên, tim đập như trống, lại không thể tự chủ được mà chăm chú nhìn vào đôi môi khiêu gợi của Spencer.

“Yên tâm, ta không giống như nhân loại có nhu cầu vô độ, ta biết chừng mực.” Spencer cũng không có đối Âu Dương Long làm ra cái gì, mà là tựa ở bên cạnh bờ hưởng thụ sự mát xa khi dòng nước chảy qua người.

Đây chính là điển hình của dạng người thích xem thường nhân loại, Âu Dương Long trầm mặc mà nhìn Spencer, tựa hồ không phải hắn xem thường nhân loại, mà là ai hắn cũng xem thường, ngay cả những đồng bạn trong làng cùng sinh sống ở nơi này, hắn đều mặc kệ, hôm nay hắn là cần thỏa mãn nhu cầu của chính mình mới tìm Âu Dương Long. Âu Dương Long không biết.

“Ta muốn trở lại thôn, ta đói bụng.”

“Được....”

Ngồi trên khúc gỗ ở bên ngoài thôn, Âu Dương Long phi thường buồn bực nhìn Bích Na đang cười nhạo cậu.

“Ha ha ha ha, chết cười mất ! Hắn xác thực là rất lớn đúng không ?” Bích na cười đến ngửa tới ngửa lui.

Âu Dương Long thiếu chút nữa là tìm một cái lỗ để chui vào luôn, cậu nhìn Bích Na hào sảng bên cạnh, đột nhiên nghĩ đến cái gì.“Spencer có phải là có điểm.... Có điểm xem thường người khác phải không?!”

“Có điểm?” Bích na cảm thấy dùng cái từ này không chính xác lắm.“Hắn ai cũng mặc kệ, động vật là không có cảm tình.” Bích Na cầm lấy hoa quả bên cạnh, cắn một cái nhưng cảm thấy khó ăn liền phun ra, lau lau miệng, bộ dáng rất khôi hài.

“ Sao lại kết hôn với ta?!” Âu Dương Long không kiềm được nổi giận, vừa đứng lên thì cái mông liền chấn động đau đớn, vội vàng ngồi trở về.“Đúng rồi, các người sinh hoạt tại địa phương này rất cuộc tại sao lại phải nói tiếng Anh ?! Nơi này là thế giới khác mà?”

Một câu nói vừa ra lại làm cho Bích Na bắt đầu cười , lần này càng nghiêm trọng hơn, nàng cứ dút khoát nằm chết dí trên mặt đất cho xong.

Đột nhiên nhìn thấy một quyển sách, Âu Dương Long nhặt lấy xem thử thì thấy mặt trên ghi « Tân đại từ điển »?! Bọn họ sao lại có loại vật này?!

“Nơi này chính là địa cầu, Phi Châu đại lục, không phải thế giới khác như người nói đâu. Quyển sách này là thật nhiều năm trước theo một cái máy bay cùng rơi xuống .”

“Máy bay?”

“Đúng vậy, tình huống so với người cũng không khác bao nhiêu. Bất quá người còn sống mà thôi, còn những người trên chiếc máy bay kia đều chết hết.”

“..... Các người rất cuộc là cái gì?” Âu Dương Long lại càng không hiểu.

“Không biết, từ khi ta có trí nhớ thì đã là cái dạng này rồi, nếu không người hỏi Liệt Đa xem sao? Hoặc là Spencer cũng được.”

Nhìn Liệt Đa đang ôm 2 nữ nhân đen đúa mà ngủ say, Âu Dương Long thật không định hỏi cái loại vấn đề này, cũng không biết bây giờ chạy qua hỏi thì có gây ra sự tình đáng sợ gì không nữa.

Cậu quyết định tìm Spencer, mỗi lần hắn đều biến mất không còn bóng dáng tăm hơi, cũng không biết đã chạy đi nơi nào.

Đi ra thôn, Âu Dương Long hướng lên bầu trời cầu xin một phen, hy vọng lần này sẽ không gặp chuyện gì loạn thất bát tao, sau đó vịn nhánh cây, khập khiễng bước tới, cái chân so với mấy ngày hôm trước đã

khá hơn rất nhiều, ít nhất có thể vịn vào đồ vậy này kia mà đi tới. Bằng trí nhớ tìm được trưởng bông của Spencer, không có ai. Cậu lại đi ra dòng suối phía trước, cũng chỉ có vài con chim nước.

Cậu hơi mệt chút, dứt khoát ngồi dưới đất nghỉ ngơi.

[Xác máy bay..... Có lẽ sẽ tìm được cái gì đó hữu dụng, vật dụng có thể liên lạc với gia đình chẳng hạn.]
Âu Dương Long đột nhiên nghĩ đến những lời này, nâng dậy quả trứng quay trở về. Ở lại trưởng bông của Spencer một thời gian, đột nhiên phát hiện bên cạnh có thêm người, là Spencer, hẳn chỉ là quay đầu nhìn cậu, cũng không thèm chào hỏi. Dùng đôi mắt màu xanh biếc không có bất luận tiêu cự gì mà nhìn Âu Dương Long, mà lúc này Âu Dương Long cảm giác tâm sự của mình tựa hồ đều bị xem thấu.

Spencer đột nhiên vươn tay, muốn kêu Âu Dương Long tới, Âu Dương Long do dự một chút sau đó đi tới, quỳ gối bên cạnh để tùy ý tay của hắn vuốt mặt mình.

“Theo giúp ta nằm thoải mái một lát ?”

Âu Dương Long đành phải buông nhánh cây, nằm ở bên cạnh hắn, nhìn nhìn đỉnh trưởng bông, ánh mặt trời không biết từ nơi nào chiếu vào.

“Người không thấy nhầm chán?” Âu Dương Long nhìn Spencer đang nhắm mắt bên cạnh. “Ta muốn trở về! Ta muốn trở lại thế giới của ta!” Cậu đột nhiên hướng về phía Spencer hô hai câu, sau đó đứng lên vịn nhánh cây chuẩn bị rời đi, nếu như ngay từ đầu không phải hắn cứu mình, nếu như ngay từ đầu chính mình chết cũng sẽ không theo. “Người hẳn là nên tìm Báo mẫu, mà không phải ta, ta là nam .”

Nghiêng đầu sang chỗ khác vừa mới chuẩn bị bước ra ngoài trưởng bông, đột nhiên sau lưng bị một phát trọng kích bổ đến, làm cậu vốn chỉ có một chân lão đạo té xuống đất. Đứng ở trên lưng cậu rõ ràng chính là một con Hắc Báo, phun ra cái lưỡi màu đỏ, nổi giận dùng đuôi mà nhìn Âu Dương Long.

“..... Thả ta đi! Người tên hỗn đản này!” Cậu giãy dụa muốn đứng dậy, nhưng căn bản là vô dụng, đột nhiên Hắc Báo duỗi ra móng vuốt, không lưu tình chút nào chém lên lưng Âu Dương Long, ba đạo vết máu đỏ thẫm lập tức hiển hiện ra, thật giống như là đang họa một bức tranh, cảnh tượng máu tươi phun ra làm cho đồng tử Hắc Báo lập tức thu nhỏ lại, sừng sốt nửa ngày, nhìn thấy Âu Dương Long đã bị vết thương đau đến bất tỉnh nhân sự, hắn mới chậm rãi thở phò phàn biến lại thành người.

“Người không thể rời khỏi ta, vĩnh viễn cũng không thể!”

Âu Dương Long bị ba đạo vết thương triệt để phá hủy, sốt cao không lùi, không ngừng nói mê, cảm giác ba đường vết thương giống như là đang đeo ba cái gong xiềng trên lưng, đau đớn kịch liệt, cậu đến cả khí lực để động dậy cũng không có.

Spencer từ trong rừng trở về, đắp chút ít được thảo để cầm máu, sau đó ôm lấy Âu Dương Long bị sốt cả một ngày. Cảm giác toàn thân của cậu đều nóng hừng hực.

Tựa hồ bởi vì chút chấn động mà Âu Dương Long có chút thanh tỉnh nhìn thoáng qua Spencer, cậu nghĩ nhúc nhích, kết quả kéo đến một hồi đau kịch liệt, nước mắt không nghe sai sử dích theo khóe mắt tràn ra, nhìn thấy Âu Dương Long như vậy, Spencer bất giác chậm rãi cúi đầu hôn lên mắt cậu, sau đó dây dưa ở bờ môi, làm cho cái người bởi vì sốt cao mà có chút thở hỗn hển tại trong miệng của mình phát ra tiếng rên rĩ. Âu Dương Long ngay cả khí lực để cự tuyệt cũng đều không có, tùy ý để hắn hôn, đầu lưỡi linh xảo dây dưa tại miệng của cậu.

Ban đêm rất lạnh, Âu Dương Long nằm sấp ngủ nên rất khó chịu, mặt đất lại cứng, cậu không thể không mở ra hai mí mắt nặng nề nhìn nhìn, phát hiện Spencer mới từ Hắc Báo biến thành người, không nói một câu đi tới, chậm rãi ôm lấy cậu vào ***g ngực của mình. Cảm giác ấm áp lập tức thay thế mặt đất lạnh băng.

[Làm cái gì.... Rõ ràng đã làm mình bị thương sao còn cố gắng chiếu cố?] Âu Dương Long suy nghĩ một chút đã cảm thấy đau đầu, bụng còn có chút đói. Cậu nhẹ nhàng giật giật tay, kết quả làm sau lưng càng đau, nhưng dù sao cũng tốt hơn so với lúc không thể động dậy rồi.

“Ta khát.....” Cổ họng của cậu bởi vì phát sốt mà khàn khàn, lúc này Spencer mới cầm lấy túi nước hương trong miệng hắn rót vào, Âu Dương Long nhìn qua, bất đắc dĩ đành phải ngẩng đầu lên, dùng đầu lưỡi liếm

lấp ít nước chảy ra bên miệng của hắn, sau đó chờ đợi Spencer đem nước trong miệng của hắn dứt cho cậu, thuận tiện giúp cậu liếm khô môi.

Nước chảy vào yết hầu có cảm giác lạnh lạnh, làm cho cậu cảm thấy thoải mái đôi chút.

Một ngụm nước không đủ làm cho Âu Dương Long có chút bất mãn nhú nhú mào, sau đó cậu ngẩng đầu lên nhẹ nhàng liếm liếm môi của Spencer, cậu còn muốn uống nước, nhìn thấy Spencer uống ngụm nước thứ hai cậu đã có chút không chờ được liền vội vào miệng hắn tìm kiếm chút thanh lương. Đắn đắn đã bắt chấp hết thấy .

Uống miếng nước đều có thể làm cho cậu mệt mỏi đến không muốn mở to mắt, cứ tùy ý để cho Spencer ôm mình vào một vị trí thoải mái, sau đó vì sốt cao nên liền nặng nề ngủ mê đi.

Buổi tối là thời điểm miệng vết thương tra tấn Âu Dương Long nhiều nhất, căn bản không cách nào chìm vào giấc ngủ, cậu đau đến ngay cả môi cũng đều cắn nát, chính là cuống họng vừa khô lại khàn khàn, hô không được bất kì thanh âm nào, cậu muốn giãy dụa một chút, chính là như thế nào cũng không nhúc nhích được.

[Thượng đế..... Ta phải chết sao? Toàn thân đều đau quá.....]

Đột nhiên một cái gì đó ngã vào trên lưng của cậu, cơn đau đột nhiên kéo đến, thiếu chút nữa làm cậu ngất đi.

“A a..... Đau quá....” Tựa hồ còn chưa có chính thức nói xong những này từ, một cổ cảm giác thanh lương đã lan tràn cả tấm lưng. Quả thực giống như là chưa từng bị thương qua.

Âu Dương Long nhắm mắt lại tiêu hóa chút đau đớn vừa rồi, khó khăn xê dịch thân thể.

“Còn đau không?” Spencer đi tới ôm lấy Âu Dương Long, đem cậu mang ra khỏi trường bông, cậu đã mơ mơ màng màng ngủ mê suốt ba ngày, chỉ uống một uống chút nước, căn bản là trong bụng trống rỗng không có thứ gì.

Âu Dương Long biết mình đã có thêm một cái thói quen không tốt, thích mỗi tối được Spencer ôm vào ngực cùng ngủ, nếu không sẽ đau đến mức cậu muốn tự sát cho rồi. Yêu mến Spencer dùng miệng đối miệng uy nước cho cậu, loại hành vi lười biếng chỉ cần nuốt thôi này đã trở thành thói quen của Âu Dương Long. [Uống đều chẳng muốn uống, cũng không biết bị thương là tốt hay xấu nữa ~]

Buổi tối bên đồng lửa, rất nhiều người tựa như lần đầu tiên Âu Dương Long tới mà đồng dạng ngồi ở xung quanh, một số khác lại nhảy nhót hô hào theo tiết tấu bên đồng lửa. Liệt Đa cùng Bích Na lúc này không biết trốn ở địa phương nào, đối với chuyện tụ họp lần này hình như chả có hứng thú.

Spencer ngồi ở một bên, có người đưa cho hắn một khối thịt linh dương, xem bộ hôm nay thu hoạch rất phong phú mới có thể mời hai người bọn họ dự tiệc tối chúc mừng .Hắn nhìn Âu Dương Long đang nằm ngủ trong ***g ngực của mình, gặm một ngụm thịt chậm rãi nhắm nuốt, sau đó nâng cằm Âu Dương Long lên, đem thị đã cắn nát lần lượt đẩy vào miệng của cậu.

Khởi điểm Âu Dương Long đang ngủ say bị tiếng trống ồn ào đánh thức, vừa định kháng nghị đã cảm thấy một cổ mùi thịt truyền vào trong miệng của mình, cảm thấy nát nát liền trực tiếp nuốt xuống, nhưng cuống họng còn có chút đau liên nhú mào tỏ vẻ chán ghét....., cũng may lần dứt thứ hai thịt nhỏ hơn, làm cho yết hầu của cậu không đến mức rất đau.

Toàn thân Âu Dương Long bị cơn sốt hành đến không còn chút sức lực [Ta trước kia cũng từng bị sốt cả một tuần liền, hầu như toàn thân không còn chút sức nào cả. Thống khổ muốn chết, cảm giác giống như say xe!] choáng váng đầu vô cùng lợi hại, Âu Dương Long khó chịu ăn vài miếng thịt, đến khi không thể ăn được nữa. Cậu nhẹ nhàng đẩy đẩy Spencer, ý muốn rời khỏi chỗ này quay về nghỉ ngơi, hiện giờ cậu chỉ muốn ngủ.

Spencer một tay hữu lực ôm lấy Âu Dương Long, tay còn lại cầm thịt rời đi khỏi nơi tụ hội, lẩn vào mảnh rừng rậm hắc ám.

Ngày thứ tư, cơn sốt cuối cùng cũng lui dần, Âu Dương Long mở to mắt, nhìn nhìn phía đối diện trường bông, cậu nhìn thấy một lão hổ đang chậm rãi nhích lại gần mình. Sau đó đột nhiên biến thành một nữ

nhân xinh đẹp.

“Xin chào, mèo nhỏ đáng thương.”

“Chào, mỹ nữ.” Âu Dương long hữu khí vô lực trả lời. “Sao ngươi lại tới đây?”

Nhìn quanh bốn phía. “Hôm nay Spencer đi ra ngoài không tại, ta mới dám tới thăm ngươi một chút, biết rõ các ngươi cãi nhau.”

[Cãi nhau sao? mấy ngày nay tính là chuyện gì xảy ra? Cãi nhau rồi đền bù tổn thất?]

“Xem giống cãi nhau lắm sao?”

“Ha ha, đánh nhau còn kém không nhiều lắm, biết rõ Spencer lợi hại chưa. Ta cùng Liệt Đa cũng không dám chọc hấn.” Đột nhiên phát hiện một cái tượng điêu khắc bằng gỗ, Bích Na liền cầm lên loay hoay nửa ngày, hiển nhiên vô cùng hiếu kỳ. “Đúng rồi, ta phải đi.”

“Đi đâu?” Âu Dương Long không rõ.

“Liệt Đa tới nơi này là vì tới thời kì động dục, hiện tại của ta cũng tới, ta phải nghĩ biện pháp.”

“..... Thật sự sẽ sinh ra hài tử sao? Những nữ nhân kia?”

“Ha ha, sẽ không, cũng rất nhiều năm rồi, con người cùng động vật họ mèo làm sao có thể sinh con! Đầu người nghĩ cái gì vậy?!”

Nuốt nước miếng một cái. “Vì sao không tìm bầy mẫu sư?”

“Spencer cùng Liệt Đa đều nói bọn họ một mình chết là được, chúng ta ba cái ngoại tộc là không thể nào có hậu đại.” Bích Na xem như giải thích nghi hoặc của Âu Dương Long. “Sau khi thương thế của ngươi tốt lên có lẽ đã qua động dục kì của Spencer, thật không rõ hấn vì cái gì đem ngươi đã thương thành cái dạng này? Đối với hấn một điểm tốt đều không có.”

“..... Ta sẽ không sinh con đi.” Hỏi một vấn đề ngu xuẩn.

Chọc cho Bích Na cười nửa ngày, Âu Dương Long mới làm cho chính mình nhớ tới cấu tạo sinh lý của nam nhân, cũng không cần giải thích cho Bích Na nghe loại kiến thức đơn giản này.

Bích Na đi không được bao lâu thì Spencer trở về, gần nhất đều rất ít khi thấy hấn biến thành Hắc Báo, Âu Dương Long đột nhiên phát hiện hấn nhú mào.

“Bích Na đã tới?”

Âu Dương Long nhẹ gật đầu. “Ngài muốn đi. Ngài đến kì động dục.”

Spencer có chút không tin cái cọp mẹ kia không làm chút gì? Đột nhiên trông thấy gian phòng bị bới ra loạn thất bát tao, xem như trong nội tâm có điểm hiểu rõ

“Ta vì cái gì không thể đi?” Âu Dương Long quay sang không nhìn hấn, cậu có chút sợ hãi Spencer sinh khí, nhưng lại không rõ vì cái gì mình còn phải ở lại chỗ này, căn bản là không có ý nghĩa. Nếu như là động dục kì tìm được chính mình, vậy coi như xong, hiện tại động dục kì đã muốn trôi qua, lại giữ chính mình lại làm gì? Chính mình rõ ràng là một cái vương bận.

“Không cần phải chọc ta sinh khí!” Thanh âm của Spencer đột nhiên trở nên đặc biệt sắc lạnh, the thé, hấn chán ghét cái đề tài này.

“Ngươi nói cho ta nghe! Bằng không trừ phi giết ta! Ta có ngày cũng sẽ rời khỏi” Âu Dương Long gục ở chỗ này quay đầu.

Spencer không lên tiếng, gắt gao trừng Âu Dương Long.

“Ta là nam nhân, ta còn trẻ, ta quanh năm suốt tháng chỉ cần khiêu khích sẽ có cảm giác, ngươi nếu như cảm thấy chúng ta gặp nhau là vận mệnh không có biện pháp kháng cự, có thể đem vận mệnh giao cho ta, để cho ta đi từ nay về sau tùy tiện chết đói tại rừng rậm hoặc là bị dã thú ăn tươi cũng được.” Mặc dù nói

được thoải mái, nhưng là trong nội tâm cũng rất thống khổ. “Ta cũng chán ghét người, mặc kệ người đối với ta tốt như thế nào ta cũng sẽ không thích người! Ta hận người!”

Thật lâu trước kia Spencer không hiểu được hận là có ý gì, nhưng là sau khi nghe được Âu Dương Long nói chữ này xong hắn liền biến sắc, biểu lộ cũng không phải là hung dữ, mà là lạnh lùng nhìn Âu Dương Long.

“Người muốn ta nói cái gì?”

“.... Nói người yêu ta!” Âu Dương Long cố hết sức đứng lên, chống thân thể mà nhìn Spencer. Chỉ cần một câu này, cậu có thể quên mất mọi chuyện mà vĩnh viễn đi theo Spencer.

“Ta ai cũng không thương, người khỏe rồi thì có thể đi.” Spencer xoay người, căn bản không hề lưu luyến bước ra khỏi trường bông.

Yêu đối với hắn mà nói cũng chỉ là một từ ngữ trong vô số từ ngữ mà hắn biết, không có bất cứ ý nghĩa gì.

Nhìn Spencer biến mất trong tầm mắt, Âu Dương Long cảm giác chua xót đặc biệt lớn, thật giống như che lại ánh mắt của mình, cậu cảm giác lần này chính là lần gặp mặt cuối cùng của hai người.

8. Chương 8

Quả nhiên ngày hôm sau, người chiếu cố cậu biến thành một nam nhân khác trong bộ lạc.

Thông qua động tác khoa tay múa tay của người bộ lạc này có thể thấy phỏng chừng Spencer còn chưa có rời khỏi bộ lạc, chỉ là xuất hiện vô cùng ít, dù cho có rời đi một thời gian cũng sẽ trở về. Muốn trông thấy hắn sẽ rất khó khăn.

Âu Dương Long đã có thể ngồi dậy, bọc thảm ngơ ngác nhìn ngọn lửa vũ động.

Từ bữa chính mình bắt buộc Spencer nói yêu đến nay hai người bọn họ đã không còn gặp mặt nữa.

[Làm cái gì, cái này có tính là lần thứ nhất thất tình không?] Mặc dù không thể nói rằng đây là tình yêu, bất quá biểu tình của cậu hiển nhiên rất giống một cái oán phụ.

“Xem ra Spencer không cần người nữa.” Liệt Đa gặm một cái chân động vật xuất hiện ở bên người Âu Dương Long, cách đó không xa còn có mấy người phụ nhân hào hứng bưng bưng mà nhìn Liệt Đa bên này.

“Hắn dù sao cũng sẽ tìm được người khác đến thay thế ta.”

“.... Khẩu khí của người nghe rất không may? Nhân loại.” Cố ý vỗ sau lưng Âu Dương Long một cái, hại cậu đau đến chết đi sống lại, cậu phẫn hận mà nhìn cái tên Liệt Đa chuyên xem thường người khác này.

“Ta không thể so với các người, ở đây ta không có gì cả! Ta ngay cả....” Nói không được nữa, nhưng thật ra là cậu rất muốn làm chuyện đó, bất quá cậu cũng không muốn cùng nữ nhân của bộ lạc này làm, thật sự lớn lên quá xấu, thẩm mỹ của cậu chỉ có thể tiếp nhận nữ nhân Trung Quốc hay là loại mỹ nữ cổ điển, loại lưu hành cậu không tiếp thu được.

[Cái khiếu thẩm mỹ này nếu như coi là một loại bệnh, vậy cậu đối với Spencer chắc là sau khi lẫn lộn xong mới nâng lên thẩm mỹ quan mà nghĩ rằng hắn tuần tú đi.]

Liệt Đa nhìn giống đực nhân loại trước mặt, hắn ghét nhất là giống đực cùng xem thường nhất là nhân loại.

Bất quá thông qua dấu móng vuốt sau lưng nhân loại, vẫn là lần đầu tiên Liệt Đa nhìn thấy Spencer mắt không chế như vậy, rốt cuộc nhân loại này nói với hắn những gì?

“Liệt Đa, mấy ngày nay người gặp qua Spencer không?”

Liệt Đa ánh mắt khinh bỉ mà nhìn Âu Dương Long, chẳng muốn cùng cậu nhiều lời, dứt khoát lại đi vào trường bông chuẩn bị cùng những nữ nhân khó coi kia thâm hoan.

Mỗi lần Spencer động dục đều suốt ngày quay chung quanh cái thôn này, Liệt Đa thật ra nghe thấy khí tức của hắn rất rõ ràng, người kia lần này động dục là lạ ? Bình thường hắn đều là biến trở về hình dáng của hắc báo, tùy tiện tìm nữ nhân trong thôn hành sự, lần này lại mang về một giống đực nhân loại?! Còn cùng hắn kết hôn?! Cái loại nam nhân thấp kém không có công năng gì như thế hắn muốn làm gì?! Liệt Đa càng xem càng không vừa mắt.

“Này, nhân loại.”

“Gi chứ?! Ta van người người chuyên tâm chút được không, ta phải đi.” Kéo thân thể suy nhược, Âu Dương Long chuẩn bị trở về trường bông của Spencer.

“Ta mang người đến chỗ chiếc máy bay gặp tai nạn được không? Nghe nói người đối nó rất có hứng thú.”

Âu Dương Long nhìn nhìn Liệt Đa, cậu cũng không phải tên ngốc, cũng không phải nữ diễn viên trong phim đồng thoại, để người xấu có thể một hay câu là lừa đi.

“Đối với người có lợi ích gì? Người sao lại quan tâm chuyện của ta.”

“Uy uy! Người tính toán gì đó, ta nguyện ý giúp người nghĩ biện pháp trở về người nên vui mừng mới phải, đừng chết quần quýt lấy Spencer. Hắn không thuộc về người.”

[Cái gì?!]

“Là hắn quần quýt lấy ta được không! Mau dẫn ta đi! Thể lực của ta có hạn!” Âu Dương Long tức giận nên không nhận ra người khác đang kích thích mình, nhất là lấy chuyện cậu tỏ tình thất bại ra kích thích cậu. Mặc dù cũng không hẳn là tỏ tình thực sự.

Vượt quả trứng đi theo Liệt Đa vào rừng rậm, cậu còn tưởng rằng chính mình rất nhanh có thể đến nơi, ai biết thẳng đến trời tối, trước mắt vẫn là rừng rậm bao la.

“Chúng ta phải đi tới khi nào?”

“Đi vào trong đó phải đi hai ngày, đó là tốc độ của một mình ta, mang thêm người cái này vướng víu, ít nhất phải đi bốn ngày.”

“Người sẽ không phải là đang gạt ta đi, đem ta ném ở trong này để dã thú ăn tươi hoặc là thế nào?”

Liệt Đa hừ hừ nở nụ cười, lấy tay nhóm lửa cho đốt nhánh cây trước mặt, ánh lửa chiếu sáng chung quanh bọn họ, chợt nghe một ít tiếng kêu từ xa vọng lại.

Âu Dương Long cảm giác đặc biệt cố sức, nhất là miệng vết thương sau lưng vẫn chưa khỏi toàn bộ, cả phía sau lưng đều đau, trước kia có thân thể của Spencer để cậu dựa vào, hiện tại chỉ có thể ngồi ở trên khúc gỗ mà thở, điều này làm cho cậu có cảm giác không thể chịu được, mặc kệ Liệt Đa làm gì, cậu giờ chỉ muốn ngủ ngon một giấc.

“Người không cần phải đem tình cảm của loài người đặt ở trên người của Spencer, hắn sẽ không hiểu.” Liệt Đa ném thêm vài nhánh cây vào đốt lửa.

“..... Cho nên ta mới chịu đi theo người tìm máy bay, tìm cách vĩnh viễn rời khỏi các người.” Nằm ở chỗ này cảm giác mặt đất đặc biệt cứng nhắc, bất quá cũng không có biện pháp khác.

“Hy vọng người nói đều là thật sự.”

“Liệt Đa người rất xem thường ta sao?”

“Bởi vì người không đáng để ta coi trọng.”

Âu Dương Long trợn trắng mắt, cũng đành phải thừa nhận mình xác thực rất ngu ngốc, nhưng là cũng không thể nói trắng ra như vậy chứ!

“Người rất coi trọng Spencer?”

Liệt Đa khó khăn mà nhìn Âu Dương Long một chút, cũng không có ý định trả lời vấn đề này, vấn đề này làm hắn có chút khó mở miệng, không biết nên nói phải, hay là không phải. Ít nhất trong lòng của hắn thừa nhận Spencer là cường giả, nhưng là đánh chết hắn cũng sẽ không nói ra.

Chuyển tầm mắt, Âu Dương Long đã ngủ, không biết có phải vì lạnh hay không làm cậu co cụm cả người lại, biểu tình còn đặc biệt không thoải mái.

Liệt Đa cũng chẳng muốn trông nom, phối hợp biến thành sư tử ghé vào một bên vừa nghỉ ngơi vừa cảnh giác.

Nơi này đã gần với lãnh thổ của bầy lang, phải cẩn thận một chút.....

Ngày hôm sau, Âu Dương Long ăn hoa quả do Liệt Đa tìm tới, khó khăn nhất chính là việc đi đường, cậu chỉ biết là cách thôn càng ngày càng xa, cũng không biết xa bao nhiêu, vừa vận thân thể lại có điểm suy yếu, làm cậu nhịn không được ngồi trên mặt đất không ngừng thở, rốt cuộc theo không kịp bước chân của Liệt Đa.

“Chúng ta đi không sai biệt lắm cũng được một nửa đường rồi, cũng sắp đến.”

“Ta cứ nghỉ sáng ngày thứ hai người sẽ quay về mất.”

“Người tốt nhất không nên xem thường ta.”

[Xem thường!? Ta chỉ xem người như là một loại sư tử.] Âu Dương Long miễn cưỡng cười cười, không nói gì, ngẩng đầu nhìn thấy mặt trời từ từ lộ ra nơi rừng cây.

“Liệt Đa, ta hỏi người một chuyện.”

“Cái gì?” Kỳ thật Liệt Đa đối với vấn đề của Âu Dương Long không cảm thấy hứng thú, cậu mấy ngày nay hỏi quá nhiều, làm hắn rất phiền.

“Người đã từng đánh cuộc với vận mệnh chưa ?”

“Đánh cuộc?” Trong đầu Liệt Đa suy nghĩ về ý nghĩa của hai từ đánh cuộc, sau khi hiểu được ý nghĩa của hai từ này , hắn có chút muốn cười.

Âu Dương Long cũng không muốn biết rõ đáp án , cậu cơ bản đoán được Liệt Đa chưa từng trải qua những phiền não giống mình, ít nhất hắn bây giờ đang phiền não, phiền não cần phải làm sao để cho mình biến mất.

“Ta nghĩ cho dù tìm được xác máy bay, cũng không nhất định có thể trở lại thế giới của ta.”

Liệt Đa suy nghĩ cẩn thận lời nói của Âu Dương Long, cuối cùng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Sau đó trên đường đi, Âu Dương Long cũng không hỏi lại Liệt Đa vấn đề gì, bọn họ trong lúc đó giữ một khoảng cách, cũng bảo trì trầm mặc, điều này làm cho Liệt Đa còn có chút không quá thích ứng.

Thời điểm nhìn thấy xác máy bay, Âu Dương Long xác thực lại càng hoảng sợ, khung máy bay 747 to lớn bị gãy thành mấy đoạn, phân tán xung quanh cũng có vài mảnh khác, còn có hài cốt của con người.

Xem ra căn bản cũng không có bất luận kẻ nào sống sót, người chết như thế này hay là bộ dáng ra sao. Cậu có chút không dám tiến lên nhìn thử.

“Nó vốn bị lửa thiêu rất lâu mới tắt, người tìm thử đi, xem có thể tìm được cái gì hay không.” Bây giờ là ban ngày, Liệt Đa vẫn có thể cảm nhận được khí tức của bầy lang, nhưng là chỉ là mơ hồ, phỏng chừng bầy lang đang ở gần đây.

“Người cảm thấy ta sẽ tìm được cái gì?” Âu Dương Long không phải con người rần rở trong mấy bộ phim truyền hình, cái gì thành thị, cậu ngay cả dụng cụ liên lạc dùng như thế nào cũng không biết, đừng nói chi là tìm được mấy cái thiết bị củ kiệu từ mấy năm trước rồi đem đi sửa chữa.

“Người cho rằng nó hữu dụng.” Đột nhiên phát hiện đến một cái hộp sắt, mặc dù hỏa hoạn đã làm thay đổi màu sắc ban đầu, nhưng hoàn hảo là không bị hư.

Mở ra xem xét, bên trong có mấy tấm ảnh chụp, xem ra bảo quản vô cùng tốt, là ảnh chụp gia đình, đều là người ngoại quốc. Âu Dương Long cũng không nhận ra.

Hình chụp những người trong gia đình, còn có tình nhân.

Một đôi tình nhân nhìn qua đặc biệt thân mật, tựa hồ đang tại tình yêu cuồng nhiệt, lại làm cho Âu Dương Long có chút cảm giác đáng thương.

Đột nhiên một tấm hình hấp dẫn cậu, trong hình có một con Hắc Báo, tựa hồ là tại vườn bách thú, rất đẹp. Âu Dương Long bỏ cái hộp xuống, chỉ cầm lấy tấm ảnh có Hắc Báo.

“Người đi đi Liệt Đa.”

Liệt Đa quay sang không hiểu cậu có ý gì.

“Ta muốn ở lại chỗ này, người mau trở về đi thôi. Trở lại thôn.”

“..... Người tìm được cách trở về rồi sao?” Liệt Đa không quá tin tưởng, nhìn thấy Âu Dương Long nhẹ gật đầu, hẳn không phải không tin tưởng, loại tình huống này muốn hẳn tin tưởng xác thực rất khó, nhưng hẳn đột nhiên nghĩ đến một việc, có lẽ nhân loại này không muốn sống nữa chẳng, chỉ là cũng không muốn để cho Spencer tìm được mình nên mới quyết định một mình ở lại, kẻ bên này còn có bầy lang....

“Kẻ bên này có bầy lang ẩn hiện, người xác định?” Hảo tâm nhắc nhở một chút.

Đối phương vẫn là trầm mặc gật nhẹ đầu.

Được rồi, cả Âu Dương Long này cũng không muốn trở về, hẳn Liệt Đa cần gì làm người hảo tâm. Chẳng muốn cùng cậu tạm biệt một tiếng, Liệt Đa chậm chậm đi vào rừng.

[Spencer, người hẳn là phải cảm tạ ta vì đã giúp người giải quyết cái tên nhân loại mà người ghét này.]

Chỉ là hẳn không có chú ý, cầm ảnh chụp Hắc Báo Âu Dương Long cả người có chút run rẩy, trên tấm ảnh chụp đã dính đầy bọt nước. Tại mặt trời rực rỡ chiếu rọi, bọt nước chậm rãi phóng đại chiếm đoạt hết phạm vi của ảnh chụp, nhìn vào vô cùng mất cân đối.

Nhìn đồng phế tích, Âu Dương Long chậm rãi nhớ lại quá khứ, tìm được phòng điều khiển miễn cưỡng có thể bỏ đi vào, phía trên ghế ngồi lúc này đã bị cháy đen, cũng không còn lại bất cứ thứ gì, phỏng chừng người đã bị đốt thành tro. Bất quá bên ngoài vẫn còn có chút bạch cốt, Âu Dương Long nhặt cái đầu lâu lên, nhìn nó trầm trọng.

“Là sinh tồn hay là tử vong.... Đó là một vấn đề nghiêm trọng.”

Nhằm chán, cực độ nhằm chán, đem đầu lâu để sát vào bộ bạch cốt, coi như là để cho người chết có thể lưu cái toàn thân. Âu Dương Long nhìn phòng điều khiển đã trở nên vô dụng này, cậu ngay cả hy vọng cuối cùng cũng không còn.

Nằm trên ghế ngồi bần thủ, Âu Dương Long hưởng thụ một chút ánh mặt trời xuyên vào, cái này miễn cưỡng xem như là tắm nắng đi, trước kia như thế nào lại không chịu hưởng thụ qua? Đến lúc sắp chết này mới đi hưởng thụ thật sự là làm cho người ta khó chịu. Bất quá cũng khá tốt, có thể cùng mọi người chết cùng một chỗ.

Nhớ tới lời Liệt Đa nói phụ cận nơi này có lang ẩn hiện, nên có lẽ chính mình cuối cùng sẽ bị lang ăn tươi.

Không có tiếp tục suy nghĩ, Âu Dương Long cảm giác nặng nề muốn ngủ, cậu gần nhất phát hiện mình rất giống một tên lười biếng, cuộc sống ăn no ngủ đủ cậu trước kia cũng chưa có triệt để hưởng thụ qua.

Ít nhất sống lâu hơn một tháng đã làm cho cậu cảm nhận được rất nhiều thứ lúc trước bỏ sót, cậu cuộn mình lại trên ghế, thật ra cậu rất muốn nằm thẳng, nhưng là lưng rất đau, đều là do cái con hắc báo chết tiệt kia, dù vậy bàn tay nắm ảnh chụp của cậu cũng chưa từng rời lỏng.

Đợi đến lúc cậu...tĩnh lại, phát hiện đã là ban đêm.

Liệt Đa rời đi thật lâu, nhưng mà hẳn không có triệt để đi xa, hẳn đang lẳng lặng ngồi trên một cái cây có thể nghe được khí vị của Âu Dương Long, nhìn phía xa xa mơ hồ là xác mấy bay. Từ lúc Âu Dương Long

bò vào máy bay, cũng không thấy đi ra, Liệt Đa cũng không thể đi qua xem cậu, hẳn ở nơi này có thể làm gì? Khí tức của bầy lang càng ngày càng gần, phỏng chừng cũng là ngửi được hương vị của nhân loại, bởi vì Spencer thân cận tựa hồ đã làm sâu sắc hơn hương vị nhân loại của Âu Dương Long, đám lang di động với tốc độ rất nhanh, khả năng khuya hôm nay sẽ đột kích.

“Người đã từng đánh cuộc với vận mệnh chưa?”

Liệt Đa tự hỏi những lời này, hẳn không rõ vì sao mình lại tự vấn như vậy, nhưng đây cũng là nguyên nhân làm hắn thay đổi chủ ý.

Hắn nghĩ hay là mình nên xác nhận nhân loại thực sự tử vong rồi hẵng rời đi. Vì sao hắn cố chấp như vậy, Liệt Đa cũng không biết.

Buổi tối có chút lạnh, trong lúc này không có bất luận cái gì có thể nhóm lửa, Âu Dương Long dùng cái váy ngắn làm từ vải dù đắp giữ ấm, cậu nghe được thanh âm của bầy lang, đáng sợ giống như là lần đầu tiên trong sơn động nghe thấy. Bất quá lần này Âu Dương Long tựa hồ cũng không có vẻ vô cùng khẩn trương. Đợi cho lang đến đây một ngum cắn chết thì tốt rồi, nhìn xác máy bay đầy hài cốt mình tìm được, xung quanh cũng toàn miếng sắt, nghe nói cắt lên cổ một đường liền rất nhanh sẽ giải quyết xong.

Ánh mắt đỏ tưng của bầy lang đã xuất hiện trong tầm nhìn của Liệt Đa, hẳn cũng xác định nhân loại kia còn trong máy bay, xem ra cậu thật sự là chuẩn bị chờ chết.

Một tiếng lang kêu làm cho Liệt Đa càng xác định chúng nó đã đi vào phía dưới của xác máy bay, theo ánh mắt của một con đi trước, lại tăng thêm năm con nữa, tổng cộng hơn mười con mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào phòng điều khiển của máy bay. Đây chính là đầu lĩnh bạch sắc lang của đàn, bầy sói này toàn bộ đều là công lang, ngay cả Spencer cũng không trêu chọc vào quần thể này.

Âu Dương Long thật là đáng thương, không muốn gặp cái gì thì y như rằng rồi sẽ gặp, muốn gặp cái gì thì ngay cả một cái bóng cũng không có xuất hiện. Một con lang dò đường đột nhiên dẫm nát cửa sổ thủy tinh, nhìn thấy con mồi bên trong cũng đang đồng dạng nhìn lại nó – Âu Dương Long.

[Ai, thượng đế, lần này ta thật sự phải đến gặp mặt ngài rồi] nhìn thấy con lang dò đường đột nhiên xuất hiện, Âu Dương Long giơ lên miếng sắt. Một tay cử động, nhưng là tay còn lại nắm ảnh chụp lại run rẩy đến lợi hại chống đỡ trước ngực, động tĩnh thật lớn của bầy lang gần kề bên tai, không chết lại có thể thế nào. Còn sống mà bị ăn thịt cảm giác sẽ đặc biệt khủng bố!

Đột nhiên động tĩnh bên ngoài tựa hồ không đúng, một ít lang gào rú bị ném lên trời, sau đó đều hấp hối, Âu Dương Long cũng có thể trông thấy tình cảnh những con lang bị ném lên trời như thế nào, cậu tranh thủ thời gian bò ra xem thử.

Đột nhiên nghe được một tiếng rống giận quen thuộc.

[Spencer?!] cậu ném miếng sắt đứng dậy, lão đảo leo ra khỏi máy bay, liền nhìn thấy mấy con lang còn lại đang dùng ánh mắt dữ tợn nhìn hắc báo trên người đầy vết thương bên kia. Bất chấp chân bị cắt nát đau đớn, Âu Dương Long chỉ muốn chạy về phía trước, đột nhiên trước người xuất hiện một đầu lang, hung dữ mà nhìn chính mình. Cậu lui một bước thì bị ngã ra sau lưng, vết thương vừa tốt được chút lại lần thứ hai nứt ra chảy đầy máu, làm cậu đau đến không thể chịu được.

Liệt Đa kỳ thật càng giật mình, hẳn rõ ràng đã chuẩn bị nhảy xuống cây rồi đi, lại đột nhiên nghe thấy được hương vị của Spencer, một cổ lực lượng theo dưới cây nhảy lên tới. Loại ánh mắt này xác thực là Liệt Đa chưa từng trông thấy qua.

Spencer rống lớn một tiếng, sợ tới mức một con lang đang tới gần Âu Dương Long có chút lùi bước, nhưng cũng không có rời đi, như cũ nhe răng trợn mắt mà nhìn mỗi ngon trước mắt.

Con bạch sắc lang đầu đàn không có bất luận ý tứ lùi bước nào, nó đột nhiên nhào tới, hung hăng cắn vào lớp da dưới bờm lông lưng của Spencer, những con lang khác đang chuẩn bị tùy thời công kích, lại không hiểu ra sao bị đẩy ra xa, sau đó một cái móng vuốt đen có hoa văn đốm vàng quét về phía lưng của bạch sắc lang.

[Bích Na?!] Liệt Đa cùng Âu Dương Long càng thêm giật mình.

Bạch sắc lang né tránh không kịp, đột nhiên bị quét trúng đầu, lực đạo đủ để đánh chổng mặt một người trưởng thành.

Thấy bạch sắc lang ngã vào một bên, Bích Na rống giận đình chỉ động tác, quay qua nhìn Spencer trên người đầy vết máu cùng lông mao bị cắn rơi.

Bích Na không biết vì cái gì, đột nhiên biến thành người, như vậy bạo lộ trước mặt của bạch sắc lang.

“Ta biết người gọi là John! Ta cũng biết người có thể biến thân, người đứng lên cho ta! Chết tiệt.”

Ánh mắt Bạch lang đột nhiên trở nên rất sắc bén, nó chậm rãi đứng lên, một nam tử tóc trắng xuất hiện, gã chùi vết máu bên khóe miệng rồi dùng đầu lưỡi liếm liếm. “Nguyên lai là giống cái. Thực mất hứng Spencer. Vốn tưởng rằng có thể triệt để giết người. Vừa có thể có được miếng thức ăn để nuốt vào bụng vừa có thể thay thế người.”

[Con dã thú thứ tư có thể biến hình?!] Âu Dương Long nhanh bị làm cho hôn mê.

“Người ai cũng thay thế không được.” Liệt Đa đột nhiên xuất hiện tức giận mà nhìn Bạch lang, hôm nay là đêm trăng tròn, trách không được các người đặc biệt mãnh liệt như vậy.

Spencer căn bản mặc kệ, hấn lập tức biến thân đi đến trước mặt Âu Dương Long, nhìn cậu so với chính mình cũng không khá hơn bao nhiêu, ánh mắt đặc biệt bi ai.

[Hai người các người còn như vậy sao? Chỉ mới có năm ngày không gặp....] Bích Na không hiểu mà nhìn hai cái người đang ôm nhau kia.

Spencer không nói gì, ôm lấy Âu Dương Long theo một hướng khác rời đi, lúc này trên chân Âu Dương Long chảy đầy máu, còn có vết thương trên lưng cũng đổ thắm một mảnh, nhưng cậu cảm thấy đau rang trên lưng Spencer còn nặng hơn của mình.

“Người thật sự muốn một cái đáp án?” Rời đi ba người kia, Spencer ôm chặt Âu Dương Long, khi hắn biết được tin cậu rời đi liền điên cuồng đuổi theo, hắn nghĩ rất nhiều, thậm chí sợ hãi khi đến nơi chính mình sẽ chỉ thấy được một bộ hài cốt, cuộc sống từ nay về sau hắn không biết tâm tình của mình sẽ là sung sướng, hay là bi thống nữa.

“Được rồi, ta cái gì cũng không muốn biết, ta từ nay về sau cũng sẽ không hỏi.” Nội tâm Âu Dương Long lúc này cũng không chịu nổi, thời điểm cậu nhìn thấy hắn tới cứu mình thật sự rất cao hứng.

Chỉ là cậu cũng minh bạch sai biệt giữa bọn họ vĩnh viễn không có khả năng dùng tiêu chuẩn bình thường để cân nhắc. “Chúng ta trở lại thôn đi Spencer, ta vĩnh viễn cũng không đi nữa.”

[Vĩnh viễn cũng không nói yêu]

Lúc này Bích Na đang nhìn bóng lưng hai người bọn họ từ từ biến mất, đột nhiên đã quên mất người bên cạnh, tranh thủ thời gian quay đầu, lại trông thấy cái tên tiểu tử đáng ghét kia đang dựa hoàn toàn lên người của Liệt Đa. Loại khí tức động dục này vừa nghe đã biết!

“Ta biết rõ chỉ cần đả bại Spencer, trong mắt người ta sẽ có chút phân lượng không phải sao?”

Bích Na toàn thân nổi đầy da gà, nguyên lai cái tên người sói vô cùng đẹp mắt này cũng yêu mến tên Liệt Đa biến thái !

Lúc này Liệt Đa thầm nghĩ biến thành sư tử xé nát yết hầu cái con lang đang dựa vào người mình, gã cũng dám dùng hạ thể nam tính của mình, vốn là thứ mà Liệt Đa chán ghét nhất mà chà sát vô đũng quần của hắn!

“Người nhân lúc ta còn chưa có ra tay giết người, rút đi cho ta!”

Thanh âm khùng bố thiếu chút nữa chấn vỡ màng tai của Bích Na, nàng tranh thủ thời gian che lại lỗ tai của mình, nhưng mà tựa hồ cái tên người sói này căn bản đã hoàn toàn miễn dịch.

“Nguyên lai Liệt Đa cũng nhận thức người này sao, ta cho rằng chỉ có chúng ta ba người, về sau mới phát hiện thêm hắn.”

Đẩy ra tên John đáng ghét, Liệt Đa không có ý định giải thích lai lịch của người này, bởi vì hắn dù sao cũng đã thoát ly bọn họ trở thành người phản bội, hắn cũng không muốn cùng Bích Na lôi kéo làm quen.

Liệt Đa đột nhiên bắt lấy cánh tay của Bích Na ôm vào trong ngực.

“Ta đã nói với ngươi rất nhiều lần, ta đối giống đực không có hứng thú!”

Lúc này người sói cũng không có bởi vì loại biểu diễn này mà có vẻ đặc biệt nôn nóng, ngược lại lạnh lùng mà nhìn Liệt Đa. Đột nhiên hướng về phía sâu trong rừng rậm rống lên vài tiếng.

“Liệt Đa, ta đã thoát ly bầy sói. Lần này ta nhất định phải có được ngươi!”

Ý tứ rất rõ ràng, hắn muốn đi theo Liệt Đa trở lại thôn, mãi cho đến khi Liệt Đa chết, hắn cũng không có ý định rời đi hắn.

Lúc này Liệt Đa đã muốn tức điên rồi, Bích Na rất thức thời mà tranh thủ né qua một bên!

9. Chương 9

Spencer mang theo Âu Dương Long đi theo một con đường khác, xem ra là hắn không có ý định trở về thôn.

Ngồi ở bên cạnh bờ sông, Âu Dương Long yên lặng để cho Spencer giúp mình thanh lý miệng vết thương, sau đó dùng dược thảo một lần nữa băng bó lại.

“Ta giúp ngươi xử lý vết thương.” Cậu tiếp nhận dược thảo muốn đắp lên lưng cho Spencer.

“Ta liếm liếm sẽ khỏi hẳn.”

[Liếm? Sau lưng làm sao mà liếm?] Cậu nhìn nhìn Spencer, đột nhiên đem miệng hôn lên môi của hắn, thừa dịp hắn còn chưa kịp phản ứng đưa đầu lưỡi khai mở hàm răng của Spencer. Âu Dương Long hôn có chút điên cuồng, sau đó lại không đợi Spencer hoàn hồn, cũng không...chút nào lưu luyến ly khai môi hắn, cậu đem chất lỏng hút được trong lúc hôn môi, chậm rãi liếm láp phía sau lưng Spencer, những miệng vết thương kia nhanh chóng chỉ còn lại ít sẹo.

“Được rồi, quay lại đây!” Spencer còn đang trong thời kì động dục, hắn sao có thể chịu được loại khiêu khích này, kéo Âu Dương Long qua chậm rãi hôn thân thể cậu, bất quá lần này hắn không cho cậu nằm xuống, mà là để Âu Dương Long ngồi ở trên người mình, nhìn đầu nhũ hồng nhuần, hắn liền vươn đầu lưỡi liếm liếm.

“Ngươi muốn mạng của ta?..... Đừng....” Toàn thân Âu Dương Long vẫn còn rất suy yếu, cậu không phải không muốn làm, chỉ là cậu sợ nếu làm thì cái mạng nhỏ của mình triệt để thăng thiên luôn, cậu có chết cũng không muốn chết dưới tình huống kiểu này: “Ngươi đừng động, ta giúp ngươi dùng miệng là được.” Nghĩ đến đám bạn gái của mình có một vị tỷ tỷ kỹ xảo rất tốt, Âu Dương Long mặt đỏ hạ thấp đầu xuống dưới.

Nhìn tính khí màu đỏ tím cực nóng đang trong tay mình giương cung bạt kiếm, Âu Dương Long chậm rãi hé miệng ngậm vào một chút, cảm giác một ít chất lỏng trong suốt từ bên trong chảy ra, cậu chậm rãi liếm từ gốc tới ngọn cho nó thật ẩm ướt.

Sau đó thở hổn hển một hơi, thoáng cái đem cả cây nuốt vào trong miệng, một cổ xúc động muốn ói bị cậu kiên quyết đè xuống, nước mắt không nghe sai sử chảy ra ngoài.

“... Nhanh lên....” Vẫn là lần đầu tiên cảm nhận được loại ân ái này, Spencer cũng có chút kinh ngạc, hắn vượt đầu của Âu Dương Long, cảm giác toàn thân đều kích động giống như hạ thể nơi đó, hắn kim lòng không được mà rên rỉ ra tiếng, khiến cho Âu Dương Long không biết vì cái gì cũng hưng phấn theo, thở ra

một hơi, Âu Dương Long lấy tay vuốt ve hạ thân của chính mình, đột nhiên có một bàn tay khác vươn tới thay thế tay cậu.

“Không làm đến cuối cùng. Nhanh lên.” Hắn để cho Âu Dương Long ngồi lên người mình, tính khí của hai người vừa vặn sát cùng một chỗ, bàn tay lớn của Spencer chậm rãi đè ép hạ thân của hai người, sau đó có quy luật mà qua lại xoa nắn, để cho hai tính khí đồng dạng qua lại ma xát lẫn nhau, nghe Âu Dương Long thở dốc, hai người đồng thời đạt tới cao trào.

Âu Dương Long người đầy mồ hôi nghĩ muốn xuống nước, Spencer ngăn cậu lại.

“Người mấy ngày nữa mới có thể xuống nước.”

“Trên người của ta rất dính....”

Spencer nhìn tấm vải dù trên người Âu Dương Long, đột nhiên ra tay cởi bỏ, sau đó đi đến dòng suối bên cạnh, giặt sạch rồi vắt khô, dùng nó chậm rãi lau người cho Âu Dương Long.

Đột nhiên Spencer nhìn thấy tấm ảnh chụp nằm trên mặt đất, là ảnh một con hắc báo đang nằm ***g nghỉ ngơi.

Âu Dương Long mặt đỏ đoạt lại tấm ảnh. “Không có gì, nhìn có chút giống người.”

“Tên kia ít nhất là lão nhân, ta cùng hắn giống chỗ nào?”

[Người này nói chuyện một chút cũng không êm tai....]

“Chúng ta nghỉ ngơi ở đâu?” Hắn nếu đã không trở về thôn, vậy ít ra cũng phải có một chỗ ở chứ.

“Nơi này cách cái sơn động kia không xa, từ nay về sau chúng ta sẽ ở đó.”

Nguyên lai nơi này cách sơn động mà lúc đầu bọn họ gặp nhau không xa, hôm nay xem ra là không đi được, đành phải tại bên cạnh dòng suối nghỉ ngơi, hơn nữa hai chân Âu Dương Long đều sưng lên, bởi vì miệng vết thương không có kịp đắp thuốc, mới giảm sưng một chút lại tiếp tục đi bộ nhiều ngày như vậy, ngoài vết thương trên mắt cá chân còn có nhiều chỗ khác cũng bị thương.

Nhìn mặt trăng giữa trời đêm, ngọn lửa ở trong tầm mắt một lần nữa sáng lên, mà lần này mình không phải ở một mình giữa rừng rậm, mà là có người làm giường cho mình nằm, để cho mình ghé vào trên người hắn, chậm rãi nghe thanh âm hô hấp cùng tiếng tim đập.

Chỉ cần Spencer đối thân thể này còn có hứng thú, còn cái gì có thể tốt hơn, dù sao cảnh không có tình cảm lưu luyến mà vẫn sống chung với nhau mình cũng không phải chưa từng trải qua, cùng nữ nhân thiếu chút nữa kết hôn rồi lại chia tay cũng không phải một hai người, Âu Dương Long buộc chính mình phải thông suốt, sau đó cậu đối với cuộc sống nửa đời sau ở khu rừng này tựa hồ có cái nhìn tốt hơn, cầm lấy lá cây nhìn nhìn, cậu âm thầm nhớ kỹ hình dạng của nó, sinh hoạt từ nay về sau cậu cần phải học thêm rất nhiều thứ, nên cậu phải chậm rãi mà ghi nhớ kỹ.

Bích Na trở lại thôn cũng bởi vì động dục kì của nàng vô cùng ngắn, bình thường cũng không có gì làm, ngoại trừ giúp người dân trong thôn bắt linh dương hầu tử này kia để làm thức ăn, còn lại nàng rất thanh thoi mà hưởng thụ cuộc sống an nhàn nơi từng lâm này.

Bất quá ——

Nhìn đại sư tử hoàng sắc cau mày ngủ trong trướng bông, nàng có điểm đỏ mồ hôi, cái gã tiểu tử bên cạnh kia đã biến về thành lang, đang chán sống mà ủ ủ hạ thể của đại sư tử, sau đó dùng đầu lưỡi liếm láp hạ thể của cái kẻ còn chưa có qua thời kì động dục – đại sư tử Liệt Đa kia, đem nước bọt toàn bộ liếm đến hạ thể của hắn, làm cho cái phân thân vốn cũng rất không an phận kia từ từ lộ ra, liền màu đỏ đầu đỉnh cũng từ trong bao bì duỗi thẳng ra ngoài, lang nhìn thấy đại sư tử có phản ứng liền dứt khoát gục ở chỗ này chậm rãi liếm láp, mà hạ thể của gã cũng đã sớm cứng ngắt đứng dậy.

Bích Na dứt khoát bước xuống khỏi cái vồng, học theo những tộc nhân thức thời khác, chuẩn bị chạy ra chỗ xa, đỡ phải chút nữa bị liên lụy.

Đột nhiên một hồi rống giận vang lên, cả trướng bông đều lắc lư chấn động, dọa Bích Na nhảy dựng.

Liệt Đa đã biến thành người hình, nắm một nhúm lông mao trên cổ của bạch lang hung hăng quăng ra ngoài trường bông, nhìn thấy mấy nữ nhân đứng chung quanh, lập tức nhiên kéo vài cái đi vào trường bông, thả rèm xuống.

“Bích Na ăn thịt gà! Bằng không ta ăn người!”

[Thật xui xẻo.....] Bích Na nhìn con lang đang một bên liếm láp vết thương trên chân, một bên vô tội nhìn mình.

“Người không thể biến trở lại? Hay là nói người không chế trạng thái biến thân không được tốt?”

Nói đến đoạn sau John nhẹ gật đầu. Gà hiện tại chỉ có thể biến thân vào buổi tối, hơn nữa nhiều khi còn không hoàn toàn. Tỷ như lỗ tai, cái đuôi, cùng hàm răng sẽ luân phiên xuất hiện, chỉ có thời điểm trắng tròn mới có thể chính thức biến hóa.

Nhìn những miệng vết thương bởi vì được liếm mà nhanh chóng lành lại, Bích Na lại lần nữa ngồi vào một bên.

“Người sao lại thích cái tên bệnh tâm thần kia! Hắn ghét nhất giống đực, người cũng không phải không biết!”

John hừ hừ lỗ mũi, chuẩn bị coi rẻ lời nói nhảm của giống cái lão hổ này.

Đột nhiên Bích Na ý thức được cái gì, nàng nhìn nhìn John. “Hắn sao lại để ta ăn thịt người?! Sao chính hắn không tự đi mà ăn?” Bích Na không hiểu.

[Bởi vì hắn yêu ta!] John dùng móng vuốt viết lên mặt đất vài chữ tiếng Anh, Bích Na thiếu chút nữa đã bất tỉnh, xem ra người này tự kỷ cực kỳ nghiêm trọng!

Bất quá vẫn là không hiểu vì cái gì gà cho tới bây giờ cũng chưa có bị Liệt Đa xé xác, hay là Liệt Đa và con lang này có chút quan hệ gì đó.

Ban đêm, trong thôn rất yên tĩnh, đám nữ nhân được Liệt Đa ôm bị một đầu bạch lang nhe răng trợn mắt thị uy dọa chạy mất, bạch lang đột nhiên biến thành hình người, lần này còn nhiều thêm một cái đuôi thô to, gã phiến não nhìn cái đuôi mình một chút, sau đó quay qua nhìn thân thể trắng kiện của Liệt Đa vì ngủ say mà phập phồng lên xuống, cười tủm tỉm chui vào trong ngực của hắn.

Kỳ thật Liệt Đa biết có thêm một người ở bên cạnh, chỉ là hắn chẳng muốn đi để ý, hắn nghĩ chỉ cần không rảnh mà để ý tới người này, gã cảm thấy mất mặt sẽ tự rời khỏi thôn.

Ai biết sáng ngày thứ hai —

Liệt Đa xé nát cả trường bông, tức giận nhìn chằm chằm nháp trên người mình.

[Gã dám được một tát lại lần thêm một thước xuất tại trên người mình?!] Liệt Đa thề lần này nhất định sẽ lấy mạng của con bạch lang chết tiệt kia!

Lúc này John bởi vì lần đầu tiên chính mình dùng vuốt đến cao trào mà sáng khoái vô cùng, cả người đều tràn đầy hương vị dụ dỗ, gã đang sáng khoái ngâm mình trong dòng suối tắm rửa, không hề phát hiện có một kẻ vô cùng phần nộ đang hướng bên này đi tới.....

Spencer rời khỏi thôn cũng không có gì kỳ quái, lần này cũng giống như những lần khác, mọi người trong thôn đều biết tính cách của hắn chính là như vậy.

Bất quá lúc này hắn đang cùng Âu Dương Long hưởng thụ cảm giác tắm nắng vào sáng sớm.

Bên cạnh dòng sông, Âu Dương Long ngồi ở trên đùi của Spencer, vết thương trên lưng cậu đã tốt lắm, lâu rồi mới xuống nước làm cậu thoải mái rên rỉ ra tiếng. Người ngồi phía sau giống như Liễu Hạ Huệ, đối loại khiêu khích này cũng không làm ra động tác gì, chỉ là để cho cậu dựa vào người mình.

Động dục kì của Spencer đã qua, trước hắn cùng Âu Dương Long trong sơn động bởi vì có thể làm mà làm suốt một ngày không ngừng nghỉ, Âu Dương Long thiếu chút nữa đã mệt chết. Cái kia của hắn lớn như vậy thực chỉ có thể dùng phiến giang đảo hải để hình dung.

Trừ thời gian ăn cơm, hai người bọn họ giống y như dã thú quần lấy nhau, kỳ thật Spencer coi như là dã thú rồi, Âu Dương Long ngấm lại mà tự giễu, sau đó đem đầu vùi vào trong nước, lại đột nhiên đứng dậy lắc lắc đầu, nhìn tóc mình đã thật lâu không dài ra nữa, cậu có chút phiền não.

Âu Dương Long đột nhiên nhớ tới chỗ này chính là chỗ mà lần kia cậu tự an ủi, cậu vụng trộm nhìn thoáng qua Spencer, hẳn đang bị hầu tử trên cây hấp dẫn ánh mắt. Con mắt cậu lóe lóe.

Âu Dương Long lấy tay vuốt ve hạ thể, sau đó còn có hậu đình, chậm rãi kích thích nhưng nơi mẫn cảm trên cơ thể của mình.

“A.....” Một tiếng này khiến cho Spencer chú ý.

Phát hiện Âu Dương Long đã bắt đầu vong ngã mà xoa nắn toàn thân, hơn nữa còn liêu lĩnh làm ở trước mặt Spencer.

“Nhân loại.” Thở dài, Spencer đột nhiên nâng lên hai chân của Âu Dương Long, để cậu tựa vào người mình, hẳn cũng không phải có hào hứng, hẳn chỉ cảm thấy hẳn là mình nên hỗ trợ một chút, liền dùng ngón tay vói vào kích thích hậu đình của Âu Dương Long.

Cảm nhận hạ thể của Spencer một điểm động tĩnh cũng không có, Âu Dương Long có chút nhụt chí, đột nhiên bị đầu ngón tay của Spencer hung hăng cắm vào, một cái nhẹn không được liền bắn ra, nhìn chất nhờn bạch sắc lần thứ hai bị dòng nước cuốn trôi đi, cậu chỉ cười cười. Xem ra thời gian này đích thực không thể làm thường xuyên được.

Bất quá, như vậy mình cũng quá không có mị lực đi, mặc dù nói là đã qua động dục kì, chính mình dụ dỗ rõ ràng như thế cũng đều không có làm cho Spencer hưng phấn lên?!

Xem ra chính mình cần phải cố gắng nhiều hơn.....

10. Chương 10

Nửa năm sau —

Giống như bao ngày khác sau kì đông dục, Bích Na lẳng lẳng nấp trong bụi cỏ, nhìn đàn linh dương phía xa đang uống nước cạnh bờ sông, hiển nhiên đàn linh dương không có phát hiện Bích Na, nàng cười thầm trong bụng, sau đó vượt lên phía trước vài bước, đột nhiên chính mình đâm phải nhánh cây phát ra một tiếng vang, đàn linh dương phía trước đột nhiên tuông chạy tứ tán, Bích Na thật ảo não, nhìn bầy linh dương từ từ biến mất, đột nhiên một con linh dương tựa hồ trạng thái không đứng té trên mặt đất, trên người xiên một cây gỗ nhọn, hiển nhiên là lọt vào cạm bẫy.

Xa xa có một người đi tới, cười tủm tỉm nhìn Bích Na, còn vẫy vẫy tay chào nàng.

[Âu Dương Long?]

Nửa năm qua Âu Dương Long hiển nhiên càng trở nên rắn chắc, chỉ có điều nếu so với Spencer hoặc là Liệt Đa thì vẫn nhỏ hơn rất nhiều.

Âu Dương Long đã học được cách nhóm lửa vô cùng thuần thục, hơn nữa không tốn sức chút nào kéo xuống một cái chân linh dương đưa cho Bích Na còn đang ở một bên mảnh liệt nhìn cậu.

“Lâu rồi không gặp.... Tựa hồ ngươi không có cao lên a.”

Nói Âu Dương Long cười nửa ngày. “Ta cũng sắp 30 tuổi rồi, làm sao có thể cao thêm được nữa, mỹ nữ người đừng đùa nữa.”

“Trước kia Liệt Đa họ sẽ càng lúc càng lớn, sau đó biến thành cái dạng như bây giờ, ta tưởng ngươi chỉ là chưa có phát dục thành thực, về sau sẽ biến thành bộ dạng giống bọn họ.”

[Choáng]

“Ta chỉ là nhân loại, cũng không phải quái vật ~” Nhìn Bích Na ăn lang thôn hổ yết, Âu Dương Long nhũu mày: “Người mấy ngày rồi không ăn? Dối thành cái dạng này?!”

“Ba ngày.”

[Ba ngày không ăn ta sẽ chết.]

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, Bích Na nhìn nhìn chung quanh, chỉ có Âu Dương Long vừa nhìn ngọn lửa vừa gặm thịt đến xuất thần.

“Spencer đâu ? Tại sao không với người cùng một chỗ?”

“..... Ta trốn hẩn. Cùng hẩn tách ra.”

[A a?!] Bích Na lại càng hoảng sợ, không rõ chuyện gì xảy ra.

“Ta là nhân loại, ta không chịu được cuộc sống mỗi ngày trừ ăn ra chính là ngủ. Càng chịu không được tình nhân ở bên cạnh mà không thể thỏa mãn, ta liền tình nguyện rời khỏi hẩn.”

Bích Na nghe mà không rõ, bất quá có thể khẳng định chính là Âu Dương Long chủ động rời khỏi Spencer, chứ không phải Spencer đuổi cậu đi .

Nơi này cách rừng thâm rất xa, hơn nữa trong này hương vị rất tạp, căn bản là không nghe thấy được khí tức của Âu Dương Long, cậu cũng là biết rõ điểm này mới có thể rời đi, Âu Dương Long quả nhiên thay đổi. Trở nên rất độc lập , ít nhất chính mình cảm thấy cậu là một cái nhân loại rất tốt, chính là Spencer.....

Chứng kiến Bích Na nghi hoặc, Âu Dương Long cười khổ một cái.

“Có lẽ Spencer đã tìm được một người bầu bạn khác, hoặc cũng có thể là hẩn tìm ta tìm đến điên rồi.”

“Người đừng nói với ta người thương hẩn đi!”

“Yêu thì thế nào, nói rất nhiều lần còn không phải đều không hiểu sao.” Nhớ tới mỗi đêm lúc ngủ cậu đều hướng đối phương thổ lộ hết tâm ý của mình, nhìn hẩn không có bất kỳ phản ứng gì, lòng của cậu cũng không biết nên giải thích ra sao, cậu chỉ nghĩ cuộc sống khoái hoạt này cũng đã đến lúc chấm dứt rồi.

Nhìn sắc trời đã sắp đến lúc hoàng hôn, Âu Dương Long cầm lấy cây gậy của mình đứng lên.

“Theo ta đi ? Ta có chỗ ở.”

Bích Na ăn xong ngụm cuối cùng, gật gật đầu đi theo cậu.

“Thế giới loài người của chúng ta có quyển sách ghi lại từng có một người cũng ở trong rừng sinh hoạt giống như ta, hẩn gọi là Thái Sơn.”

“Thái sơn?!” Bích na không rõ lắm, bất quá nhìn phòng ở trên cây thật sự rất đẹp. Lại còn có cả giường!

Bích Na lần đầu tiên nhìn thấy cái giường đã đọc được trong từ điển nên rất hưng phấn, lập tức nhảy đi lên, thiếu chút nữa đem giường nhảy gãy làm hai đoạn.

Giường thật lớn, hai người nằm ngủ cũng không có vấn đề gì.

Bích Na một bên hưng phấn quên trời đất, Âu Dương Long bên này ngồi gần cửa sổ, nhìn xem cảnh sắc bên ngoài.

“Ở đây tương đối cao, hương vị sẽ không bị nghe thấy.”

Xem ra Âu Dương Long thật sự không muốn để cho Spencer tìm được chính mình, chỉ có điều loại cuộc sống này cậu sẽ không buồn bức sao? Bất kể là lão hổ hay là sư tử cũng phải cần trao đổi , cậu một người có thể hay không rất thống khổ?

“Người không ngủ sao?” Bích Na đã nằm ở trên giường, chậm rãi chuẩn bị đi ngủ.

“Người biến thành lão hổ ta sẽ ngủ với người.”

“Được rồi, tùy người.” Nàng biến thành lão hổ nằm tại đó, vẫn không nhúc nhích, Âu Dương Long đi tới, chậm rãi vuốt vuốt lông của lão hổ, nhìn bầu trời bên ngoài đã biến thành màu đen, cũng nhắm mắt lại.

Sáng hôm sau, Âu Dương Long là bị tiếng hét hiếu kì của Bích Na khi bới ra được thứ gì đó đánh thức .

Nhìn Bích Na đối một cái đầu gỗ cảm thấy hứng thú Âu Dương Long thật muốn cười, nhưng là thật sự là cười không nổi, bởi vì cậu thật lâu không có nở nụ cười, đều nhanh đã quên phải cười như thế nào.

“A, đúng rồi, hôm nay muốn cùng ta quay lại thôn xem thử không?” Bích Na biến thành người, nhìn nhìn Âu Dương long đang dùng dây thừng cột cổ lên người mình.

Cậu lắc đầu, tỏ vẻ không muốn đi.

“Trong thôn người vẫn như cũ, ta ở phụ cận nghe được.”

“Nếu gặp phải Spencer ta nên nói cái gì?” Âu Dương Long dùng nửa năm theo Spencer học thứ nhiều thứ, nhiều đó đã đủ cho cậu chu toàn cuộc sống của mình, cho nên cậu ly khai, đã từng nói với hắn sẽ không rời khỏi, vậy mà cuối cùng vẫn phản bội Spencer, cậu không dám trở về, cũng không muốn trở về.

“Spencer không ở trong thôn một thời gian rất dài rồi, người lo lắng cái gì? Ta muốn trở về, người cùng đi với ta đi.” Nói xong Bích Na liền nhảy xuống đất.

Âu Dương Long nhìn nhìn tóc của mình, đã dài ra được một chút, cậu mới chậm rãi bò xuống.

Trên thảo nguyên một người một thú chậm rì rì đi tới, lão hổ lúc này đang nhàn nhã tựa như thánh nhân, bọn họ xuyên qua cả thảo nguyên rộng lớn, thẳng đến ban đêm mới đi đến biên giới của rừng rậm.

“Người lúc trước đi một đoạn sẽ mệt mỏi.”

“Vậy phải cảm tạ ta ly khai Spencer mà ra.”

“Người yêu phải một tên ngốc ?” Bích na ăn một ít thức ăn chín, kỳ thật nàng cảm thấy ăn như thế này cũng tốt lắm, đỡ phải chính mình tự đi săn.

Âu Dương Long lắc đầu, nhưng cũng không nói gì, nhìn ngọn lửa cậu lại nghĩ tới rất nhiều chuyện, chỉ là Bích Na không phải là loại người khéo hiểu lòng người.

“Liệt Đa đã cùng con bạch lang kia?”

“Không biết, động dục kì của Liệt Đa vừa qua hắn liền rời khỏi, John cũng không biết đi nơi nào . Chắc là đi theo Liệt Đa đi .” Cứ như vậy bọn họ đi ba ngày, mới về đến thôn, nhìn trưởng bông quen thuộc trước mắt, Âu Dương Long tựa hồ có điểm chùng bước.

“Bích Na, hay là thôi đi, ta....” Bích Na đột nhiên nghe được một cổ hương vị quen thuộc, còn chưa kịp xoay người thì đột nhiên một cái bóng đen đã nhảy ra tới, Âu Dương Long phản ứng rất nhanh dùng cánh tay đỡ nhưng vẫn là bị đè tại trên mặt đất.

Một đầu hắc báo an vị ở phía trên, hắn đang thở hổn hển dùng đôi mắt màu xanh biếc mà nhìn chăm chăm người dưới thân.

“Spencer?!” Bích Na tranh thủ thời gian biến thành người, có chút sợ hãi hắn sẽ thương tổn Âu Dương Long, sẽ cắn đứt cổ cậu.

“Người rời khỏi ta chính là vì cùng nàng cùng một chỗ?” Thanh âm lạnh lùng từ trong miệng nam nhân phát ra, khủng bố giống như muốn giết người.

Âu Dương Long kỳ thật biết mình đi theo Bích Na trở về chính là một quyết định sai lầm, chỉ là cậu rất muốn quay về nhìn thử một chút....

Cậu nghiêng đầu sang chỗ khác, không nói gì, Bích Na một bên bới rới.“Không có! Ta cũng là vài ngày trước mới nhìn thấy Âu Dương Long, thật bất ngờ ta vẫn cho là các người cùng một chỗ!”

Căn bản là không để ý tới lời của Bích Na, Spencer một quyền đánh ngất Âu Dương Long, nâng thân thể cậu dậy liền đi về một hướng khác.

Lúc này Bích Na chỉ cảm thấy Âu Dương Long thật đáng thương, dứt khoát vì cậu cầu nguyện một chút, sau đó lập tức chạy vào thôn nói cho mọi người biết, để cho bọn họ bài trí linh đàn cầu nguyện.

11. Chương 11

Nghe được tiếng nước, Âu Dương Long khó khăn mở mắt ra, giật giật cổ của mình, chết tiệt Spencer một quyền theo gáy đánh mình bất tỉnh, thực đau..... Đột nhiên phát hiện bản thân không cách nào nhúc nhích, cảm giác được tay bị người từ phía sau dùng dây leo trói lại, mà cái tên đầu sỏ gây nên mọi chuyện đang tại một bên bóng tối, trừng đôi mắt màu xanh biếc lờ lờ nhìn cậu.

“Thả ta đi.”

Không có trả lời, Âu Dương Long khó khăn ngồi dậy, nhìn Spencer vẫn y như cũ không nhúc nhích trừng mắt nhìn qua đây.

“Người không ngại phiền ? Suốt ngày hướng về ta, ngay cả chuyện nói dối tông đường cũng không làm.”

Vẫn yên lặng không lên tiếng, chỉ là hần đứng dậy nhìn cái cổ xanh tím của Âu Dương Long, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Ta nói rồi chỉ có ta chán ghét người, người mới có thể rời khỏi ta.”

[Phải không?] Hần nguyên lai còn chưa có chơi đủ. Âu Dương Long không còn khí lực dứt khoát lại nằm xuống, cũng không quản cánh tay đằng sau thế nào, nhắm mắt lại nghỉ ngơi. Hiện tại không phải là động dục kì của Spencer, hẳn sẽ không đối chính mình làm cái gì.

“Nửa năm qua người sống thế nào?” Lơ đăng hỏi, nghĩ rằng chắc hẳn cũng sống như trước kia, ngẫu nhiên đi tìm tộc nhân trong bộ lạc.

“Mỗi ngày đều đi tìm người.”

Âu Dương Long cả kinh, đây là đáp án cậu không thể tưởng tượng được, cậu thậm chí nghĩ rằng quan hệ thân mật giữa bọn họ khi đó chỉ giới hạn bởi hai chữ hiểu lầm. Giờ đây cậu ở trong lòng của hẳn vẫn còn chút phân lượng, dù nhiều hay ít cũng đủ khiến cậu thật cao hứng, tìm nửa năm cũng không biết là làm sao qua được, Âu Dương Long nhìn nhìn mặt Spencer, tựa hồ trên mặt không có gì, nhưng khi nhìn thân thể xích lõa của hẳn , tựa hồ có chút vết thương, dù đã khép lại, nhưng vẫn còn để lại mấy vết sẹo.

Sắc trời còn chưa quá muộn, Spencer đi ra khỏi sơn động, sau đó biến mất trong bóng đêm, nhìn đôi chân cũng bị trói của mình, Âu Dương Long thở dài, nằm trở về.

“Đứng dậy ăn chút gì đi, người không đói bụng sao?” Năng Âu Dương Long mới vừa tỉnh lại còn chưa có năng lực tự hỏi, cậu nhìn hoa quả cùng thịt nướng trong tay Spencer, lại nhìn tay cùng chân của mình.

Spencer cũng không nói lời nào, đem hoa quả đưa tới trước mặt Âu Dương Long, nhìn cậu ăn xong, sau đó dùng tay lau đi chút nước tràn ra khóe miệng cậu, rồi liếm liếm tay.

Spencer không có phản ứng gì, Âu Dương Long ngược lại có điểm hưng phấn, cậu nhìn nhìn hạ thể của mình, khá tốt không có cương, thả tâm sau đó lại nằm trở về.

“Không ăn nữa sao?”

“Ừ...” Âu Dương Long gật gật đầu, Spencer đem cậu ôm lấy tựa vào trong lòng ngực của mình, để cậu không vì bị trói mà cảm thấy không thoải mái.

Giống như nửa năm trước, lưng bị thương làm cho Âu Dương Long hằng đêm điều ngủ ở trong ngực của Spencer, nhìn lưng của cậu giờ chỉ còn lại ba đường sẹo, Spencer đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve, biểu lộ có chút khổ sở.

Kể từ khi cậu biến mất không biết vì cái gì hắn từ phần nô chuyển thành đau lòng, sau đó điên cuồng đi tìm kiếm, ngay cả nơi máy bay gặp tai nạn hắn cũng đi tìm qua, kết quả cái gì cũng đều không có, liên hương vị của cậu cũng đều biến mất trong không khí. Nhìn Âu Dương Long ngủ say, Spencer đau lòng hôn lên trán cùng cổ của cậu, hắn không biết loại cảm giác an tâm khi nhìn thấy cậu không xảy ra việc gì này là như thế nào, cảm giác mỗi ngày đều nhìn thấy cậu trong suốt nửa năm sống chung là cảm giác gì.....

Hắn không hiểu, hắn không hiểu có phải cùng lần Âu Dương Long bức bách hắn nói tiếng yêu kia có quan hệ hay không.....

Khó có được cơ hội ngâm mình trong nước, bản thân Âu Dương Long hắn là nên vui sướng lại tức giận trừng mắt nhìn Spencer vô cùng nhàn nhã trước mặt, người này ngay cả tắm rửa đi vệ sinh cũng không thả cậu ra! Làm cậu vô cùng mất mặt. Hiện tại cậu cũng là dang chân ngồi trên đùi Spencer, hai tay vẫn bị trói, cậu có chút sợ hãi nếu ngã vào trong nước có khi sẽ chết đuối thật, bắt quá một tay của Spencer còn đang vịn cậu, hắn là sẽ không, chỉ là địa phương mà hắn vịn vừa vặn là cái hông của cậu, hắn muốn làm gì?!

“Người có thể đừng kích thích ta được không?” Âu Dương Long đỏ mặt phần hận mà nhìn Spencer.

“Người muốn?”

“Ta cũng không phải bị bắt lực! Cũng không giống các người ... động vật! Người đã trói ta mấy ngày rồi! Nhanh thả ra!”

“Người sẽ trốn mất.”

“Ta sẽ không trốn.... Người thả ta ra đi.” Đột nhiên Spencer đưa một ngón tay tiến vào giữa hai cánh hông của cậu, chen vào khe hở, làm cho Âu Dương Long thở dốc vì kinh ngạc, nước sông lạnh lạnh cũng theo ngón tay tràn vào.

“Lúc nào người muốn có thể nói cho ta biết, ta có thể giúp người.” Ngón tay tà ác của hắn dựa vào nước sông làm chất bôi trơn ra ra vào vào hậu đình cậu.

“Lạnh quá! Ta không cần!” Âu Dương Long triệt để tức giận, cắn một ngụm lên cổ Spencer, làm hắn đành chỉ loại chuyện không có ý nghĩa này. Hai chân cậu cũng cố gắng không cho ngón tay của hắn lại ra ra vào vào chọc cho cậu cương. Hạ thể của cậu đã ở vào trạng thái bán cương rồi.

Âu Dương Long không muốn làm, ít nhất cậu không muốn bị một người căn bản không hào hứng làm, mặc dù cậu rất thương hắn, chính là cậu muốn cho hắn biết, hiện tại làm không được.....

Biết rõ Âu Dương Long không muốn, Spencer cũng không có tiếp tục, rút ngón tay ra, hắn ôm cậu ra khỏi mặt nước, một lần nữa trói hai chân Âu Dương Long lại, nhìn mái tóc dính đầy nước của cậu, hắn mới đi tìm một ít vải bố đến chậm rãi lau khô, loại lực đạo này làm cho da đầu Âu Dương Long thật ngứa.

Kỳ thật Spencer cũng không biết vì cái gì, hắn chỉ cảm thấy làm như vậy sẽ khiến tâm tình của mình tốt lên, hắn rất nguyện ý chiều cố cho Âu Dương Long, tựa như khi cậu bị thương mà cần thận chiều cố, loài báo là loài chỉ có một bạn đời duy nhất trong số những động vật thuộc họ mèo, bây giờ Spencer còn không biết Âu Dương Long có phải là bạn đời duy nhất của hắn hay không, chỉ là vô luận như thế nào đi nữa hắn cũng sẽ không buông cậu ra. Loại cuộc sống như ở vườn địa đàng này hắn muốn tiếp tục, dù cho Âu Dương Long không muốn, hắn cũng sẽ làm cho cậu trở nên muốn nó .

“Lúc nào người muốn làm thì nói với ra, ta sẽ lấy tay cùng miệng giúp người thỏa mãn.”

Một câu nói làm Âu Dương Long tức thở hổn hển.

“Kẻ bắt lực thì chính mình tự cố gắng đi! Hồn damn!”

[Chờ xem, sớm muộn gì ta cũng sẽ làm cho người mỗi ngày đều phải mơ tưởng ta! Cái gì động dục kì, đi chết đi!] Âu Dương Long âm thầm thề.

Buổi tối Âu Dương Long ngủ rất yên tĩnh, Spencer cho rằng không có việc gì, liền an tâm đi ngủ, đến nửa đêm hắn cảm thấy người trong ngực có động tĩnh, mở to mắt xem xét, cái hông của Âu Dương Long đang đối diện chính mình, sau đó cậu còn dùng miệng lực lợi hạ thể của hắn, chậm rãi liếm cắn. Bận bịu nửa ngày

mà hạ thân của Spencer vẫn như cũ không nhúc nhích nằm im lìm giữa hai chân, ngược lại là Âu Dương Long có phản ứng, hạ thân thô ráp đã dựng thẳng đứng, toát ra một ít dịch nhờn ẩm áp. Spencer cười cười, cái tên tiểu bại hoại trong ngoài bất nhất này.

“Không cần gấp.” Spencer kéo bắp đùi Âu Dương Long qua, dùng miệng hàm chứa hạ thân của cậu, sau đó ra ra vào vào, chọc cho Âu Dương Long gập cả người, toàn thân run rẩy.

“Ừm.... Nhanh lên....” Âu Dương Long mông lung mở ra hai mắt, hưởng thụ cảm giác nóng ướt khi ra vào, sau đó thời điểm đạt cao trào, toàn bộ đều bắn vào miệng của Spencer. Không để cho Spencer làm thêm cái gì, cậu liền chậm rãi lui về trong ngực của hắn, sau đó nặng nề mà ngủ mất. Lúc này nội tâm Spencer có chút nóng lên, tựa hồ có chút buồn bực, hắn cũng thô thô thở hổn hển, tiếp tục ôm Âu Dương Long chìm vào giấc ngủ.

Mặc dù thời tiết rất sáng khoái, nhưng là lần này Spencer ngủ không có dễ dàng như lúc trước, ở trong đầu của hắn cứ một mực nghĩ về hình ảnh vừa rồi.

Sáng ngày thứ hai, Âu Dương Long nhìn hai vành mắt đen thui của Spencer có chút không rõ hắn làm sao vậy, mà lần này hắn trối thêm vài vòng xong mới biến thành hắc báo rời khỏi sơn động.

“Ta muốn đi vệ sinh thì phải làm sao?!” Âu Dương Long tức giận hô to, trả lời cậu chỉ có tiếng chim hót.

Không qua bao lâu, phía dưới truyền đến một ít thanh âm, Âu Dương Long quay đầu, đột nhiên phát hiện Bích Na đang lén lút bò lên đây.

“Spencer hắn đối với ngươi như thế nào..... Ta lén tới thăm ngươi nè.”

“Chính ngươi tự nhìn đi” Cậu toàn thân đều bị dây leo trói chặt, quả thực giống y như con sâu nằm trong kén.

Kỳ thật Âu Dương Long nói chuyện rất thoải mái, nhưng Bích Na cười không nổi, cái này thật sự là có điểm quá phận, hắn không giống như là Spencer mà mình từng quen biết.

“Ngươi có thể xem như là ta đang chậm rãi thay đổi hắn đi.”

“Thay đổi?”

“Ta muốn làm cho hắn sống không thể không có ta.”

Nuốt nước miếng một cái, nàng cảm giác nhân loại này thật sự là có điểm đáng sợ.

“Ta đi trước, ta muốn trở lại thôn.”

“Chờ một chút.” Âu Dương Long có chút muốn nói lại thôi, thể nhưng suy nghĩ một lát vẫn là gọi Bích Na.

Bích Na quay đầu lại.

“Ta muốn đi vệ sinh, ngươi có thể giúp ta đứng lên hay không?!”

.....

Buổi tối Spencer đi vào sơn động, trông thấy Âu Dương Long đang trốn ở góc sơn động dùng cỏ khô đắp lên người mình.

“Ngươi làm gì?”

“Hy vọng ngươi nghĩ ta không ở, để cho ta nhìn thấy dáng vẻ lo lắng của ngươi.”

Ngu xuẩn.....

Spencer ném con linh dương trong tay xuống đất, sau đó chậm rãi cởi bỏ dây trói của Âu Dương Long, chỉ chừa lại hai tay.

“Đói không? Ta nướng cho ngươi ăn.” Hắn biết rõ có đánh chết Âu Dương Long cũng không ăn sống, cậu nói ăn sống không sạch sẽ, hắn cũng không kiên trì, tự động thủ nhóm lửa.

Lại là loại cuộc sống này, ăn ngủ ngủ ăn, cái này cùng lúc chính mình bị thương cơ hồ không sai biệt lắm, bất đồng duy nhất chính là, lần này mình bị nhốt.

“Người đi cả ngày ta rất nhàm chán. Muốn đi vệ sinh cũng không thuận tiện.”

“Ngày mai ta ở lại sơn động cùng người.” Spencer không phải không muốn ở lại sơn động, ra ngoài cả ngày trong lòng của hắn cũng không quá thoải mái, lúc nhìn thấy Âu Dương Long thì tâm tình liền trở nên tốt đẹp.

Ban đêm Âu Dương Long đặc biệt buồn bực, lần này Spencer không có ôm cậu ngủ, mà là tự mình trải lá cây xuống đất, nằm ở bên cạnh đưa lưng về phía Âu Dương Long.

“Làm sao vậy?”

Không lên tiếng.....

“Ta lạnh, Spencer.” Âu Dương Long nhìn người bên cạnh xoay qua, sau đó chậm rãi ôm lấy chính mình.

Cứng ngắc.....

“Người ôm chặt quá, ta không thoải mái!”

“Người có ngủ hay không?” Thanh âm đã không còn kiên nhẫn .

“Ta còn muốn người lấy tay giúp ta, ta khó chịu....” Cái này làm cho hắc báo bắt đầu mất kiên nhẫn ?! Xem ra cố gắng của mình vẫn có chút hiệu quả, hy vọng hắn không chán ghét mình.

“Các người nhân loại một ngày không làm sẽ chết sao ?”

“Sẽ!” Ít nhất cậu sẽ chết! Tình nhân trước mặt lại không cho làm, ghen như vậy chẳng khác nào tự sát!

Âu Dương Long không khách khí xoay người đè lên thân thể của Spencer, thô lỗ gặm cắn trước ngực hắn. Hạ thể thô sấp chà sát với hạ thể Spencer.

“Đủ rồi!” Hắn cảm thấy động tác của Âu Dương Long làm cho mình rất không thoải mái.

“Người chán ghét ta sao?” Âu Dương Long ngẩng đầu, ánh mắt không hiểu nhìn Spencer.

Ánh lửa lập lòe chiếu rọi hạ thể đã sớm ướt át của Âu Dương Long, nhìn kiệt tác mà cậu để lại trên ngực của mình, tâm lý Spencer từ không thoải mái dần dần chuyển thành kích động.

“Vậy cởi trói cho ta, đuổi ta đi đi.”

Một câu nói làm cho Spencer tức giận nhìn chằm chằm Âu Dương Long, thoáng cái xoay người đem cậu đặt ở dưới thân.

Âu Dương Long thở hổn hển nhìn lại Spencer, cậu đem chân quần lên eo hắn, quần thật chặt chẽ .

“Người muốn từ bên cạnh ta đào tẩu, ta nói rồi trừ phi ta chán ghét người!”

“Người đã chán ghét ta! Mau cởi trói để cho ta đi!” Âu Dương Long sinh khí mà nhìn Spencer. Bất quá thân thể cậu cùng ngũ khí lại không đồng dạng, ngược lại khiêu khích đong đưa thân thể cọt cọt Spencer: “Ta yêu người, người đây là đang tra tấn ta!”

Spencer nhắm mắt lại, hung hăng hít vào một hơi, đột nhiên Âu Dương Long cảm thấy hạ thể của hắn có động tĩnh, còn chưa kịp phản ứng, Spencer đã một lần nữa mở ra ánh mắt tràn ngập dụ dỗ.

“Ta sẽ triệt để làm cho người thu hồi những lời này!”

Hắn thoáng cái nắm lên hai chân của Âu Dương Long, dùng đầu lưỡi chậm rãi liếm láp hậu đình của cậu, làm cho nó ướt át tràn đầy co dãn, một bên cởi bỏ quần, cách nửa năm tính khí của hắn vẫn như cũ thô to kiêu ngạo như vậy, một lần nữa nẩy lên trước mặt Âu Dương Long.

[Động dục kì của hắn đã tới chưa?] Âu Dương Long thở phì phò, nhìn Spencer liếm láp hạ thể của mình.

“Đừng..... Nửa năm không có làm ta... Ta thừa nhận không được....”

“Người đem ta khiêu khích thành cái dạng này, người còn muốn chạy trốn ?”

Âu Dương Long mơ hồ mà nhìn Spencer, hắn đã đưa người về phía trước dò xét, đem tính khí dễ ngay lối vào của cậu, sau đó không lưu tình chút nào chen chúc đi vào.

Mặc dù không có loại xé rách đau đớn như lần đầu tiên, nhưng vẫn là có chút thừa nhận không được, cảm giác cả nội tạng đều bị quấy đảo, có loại cảm giác muốn nôn.

“Đừng..... ưm..... Chậm một chút.” Âu Dương Long thiếu chút nữa buồn nôn.

“Hít sâu.” Spencer chậm rãi thối lui ra ngoài một chút, vuốt ve tính khí của Âu Dương Long, làm cậu phân bố ra càng nhiều chất lỏng, trơn ướt chỗ hai người kết hợp. Sau đó lại rất nhanh đi vào, lúc này đây tựa hồ rất thuận lợi. Cảm giác nội vách bao bọc này làm cho Spencer thiếu chút nữa không chế không nổi, hắn thở hổn hển, đem Âu Dương Long bế lên.

“Long..... Người đừng rời bỏ ta..” Spencer chậm rãi hôn lên thân thể làm hắn tức giận này, tựa hồ như vậy còn chưa đủ hắn liền điên cuồng gặm cắn.“Nếu như người rời bỏ ta.... Ta sẽ ăn thịt tất cả mọi người trong thôn!”

Spencer chỉ có thể sử dụng loại phương pháp này để lưu lại Âu Dương Long.

“Đừng.....” Âu Dương Long đã ý thức mơ hồ hưởng thụ lấy khoái cảm tình ái, cảm giác tốc độ ra vào này quả thực làm cho cậu sắp lên thiên đường, cậu ôm lại cổ Spencer, nhịn không được cắn lên đầu vai của đối phương, thậm chí còn cảm thấy eo mình sắp đứt mất.

Mà thân thể như cũ cảm thấy không đủ, chặt chẽ hút lấy đối phương không buông ra.

“Người thật chặt, Long.”

“Đều là người!.... ưm..... Người biết rõ... Biết rõ ta yêu người như vậy....” Âu Dương Long đã bị nước mắt làm cho mơ hồ không nhìn thấy rõ mặt đối phương, cậu cảm thấy lần này làm rất điên cuồng, điên cuồng đến mức cậu cũng không biết mình đang làm gì, nói ra những lời mà cậu đã muốn chôn dấu trong lòng suốt cả đời.“Ta rất yêu người! Ô ô ô ô.....”

Spencer không nói nên lời, hắn biết rõ đây là cậu hướng hắn biểu đạt tình cảm của mình, chính là bản thân hắn còn không có xác định, không xác định mình là bị cơ thể này dụ dỗ, hay là thật tâm thích cậu giống như cậu thích hắn, hắn không rõ, bởi vì không có người nào nói cho hắn biết.

Hắn đành chỉ luật động, nhìn Âu Dương Long thở phì phò, cậu cúi đầu xuống, thất vọng đối phương căn bản không có bất luận hồi đáp nào, Âu Dương Long cảm giác mình thật ngu xuẩn. Tuy đã cao trào hai lần, nhưng dục vọng bị kích khởi còn chưa có lắng xuống, Spencer chuẩn bị chậm rãi rời khỏi thân thể của cậu, Âu Dương Long hiển nhiên có chút bối rối, hai chân khấn trương quần lấy Spencer, nhìn hắn.

“Đừng rút.... Ta.. Ta còn muốn...”

Spencer cười cười, nhẹ nhàng rút ra, sau đó lại đột nhiên thẳng tiến đâm vào, dùng sức đè ép lên nơi mẫn cảm nhất của Âu Dương Long.

“Ta thấy người mới là dã thú a.”

12. Chương 12

[Lại là tiếng chim hót đáng ghét !] toàn thân Âu Dương Long đều rất đau, nhất là phía dưới, mặc dù có dùng một chút thảo dược, nhưng vẫn còn rất đau....

Nhìn vết trói trên tay cùng chân mình, dây leo trói cậu đều đã cởi ra hết, Spencer không lo lắng cậu trốn mất, bởi vì hắn đã uy hiếp cậu. Âu Dương Long lúc này chỉ muốn ngủ một giấc, cái gì cũng không nghĩ, cái giường này quả thực rất mềm, đều là lá chuối tây, phía dưới còn có rất nhiều rêu xanh mềm mại.

“Âu Dương Long?” Bích Na lại vụng trộm bò lên tìm cậu, nhìn thấy Âu Dương Long cả người hư thoát, lại ngửi thấy mùi kích thích còn lưu lại trong sơn động.

“Spencer lại đến động dục kì, người vào đi, ta toàn thân đều không thể động, chính mình tự ngồi.” Âu Dương Long dựa vào vách động ngồi dậy, dùng thăm vây quanh thân thể của mình, tất cả đều là dấu hôn thực sự làm cho người ta cảm thấy mất mặt.

“Không có! Không đúng!” Bích Na nhú mào.

“Cái gì không đúng?”

“Spencer còn chưa có đến kì động dục, mùi vị kia không phải là hương vị khi đến kì động dục” Bích Na sửa lại phán đoán của Âu Dương Long. “Người tính toán một chút sẽ biết, loài báo một năm động dục một lần, lúc này chỉ mới nửa năm làm sao có thể!”

“Người nói cái gì?.....” Trái tim Âu Dương Long hẫng mất một nhịp, sau đó cậu có thể nghe thấy tiếng trái tim mình điên cuồng đập loạn, mạch máu toàn thân như tuôn trào, mà toàn bộ cơ thể đều là thanh âm thành thục vang vọng.

“Cái này.. Có tính là hắn yêu ta hay không?” Âu Dương Long cắn cắn dục dục hỏi Bích Na.

“Yêu? Có ý gì?” Bích Na nhìn Âu Dương Long.

Âu Dương Long thất bại mà nhìn lại nàng, bỏ đi, những thứ này đối với bọn họ mà nói căn bản không hề có ý nghĩa, chỉ có mình mình là còn coi trọng, với khả năng của mình, có thể dụ dỗ được tên bất lực đó, có lẽ bản thân mình có thể coi như một cái Ngưu Lang tài giỏi đi.

Tiền Bích Na đi xong, Âu Dương Long nằm ở trong này suy nghĩ rất lâu.....

Lúc Spencer trở lại sơn động, hắn không có cầm theo bất cứ thứ gì, bởi vì hắn không có đi săn động vật, hắn có ý định mang theo Âu Dương Long vào thôn giải quyết vấn đề bụng đói, nhân loại luôn nấu cơm mỗi ngày, điều này làm cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Trong sơn động đen kịt một mảnh, một bóng người cũng không thấy.

[Hắn lại bỏ trốn! Ngay cả uy hiếp cũng không thể làm hắn lưu lại ?!] Spencer ngồi xuống sơn động lúc này đã trống trơn, cười cười nhưng thanh âm lại mang theo giọng mũi ghen ngào.

Nếu cậu đã không quan tâm, vậy hắn cũng như cậu mong muốn, giết hết tất cả tộc nhân! Vừa mới chuyển thân, lại nhìn thấy Âu Dương Long tay cầm một ít cá, gian nan bò lên, nhìn thấy Spencer, Âu Dương Long cười cười.

“Thực xin lỗi, ta vừa rồi đi bắt cá, bắt quá ta có lưu lại lời nhắn.” cậu nhìn thấy chỗ Spencer đang ngồi vừa vặn chính là chỗ cậu ghi lại lời nhắn, bây giờ đã mơ hồ thấy không rõ lắm .

“..... Người không muốn chạy trốn sao?”

Một câu nói làm cho Âu Dương Long không biết trả lời như thế nào, cậu đi qua ôm lấy cổ Spencer, dùng sức thật mạnh kéo hắn ôm chặt vào ngực của mình.

“Ta không đi, thực sự không đi!”

“Người gạt ta cũng không sao.”

“Ta không có lừa ngươi!” Không hài lòng mà nhìn Spencer, ánh mắt của hắn đặc biệt đáng thương, chỉ có lúc này hắn mới giống một con mèo to xác.

Spencer không nói lời nào tránh khỏi cái ôm của Âu Dương Long.

“Đợi cho người có thể theo ta trải qua thời gian ***, hãy nói lại những lời này.” Hắn biến thành con báo, run rẩy lông, nằm ở một bên không có ý định để ý đến Âu Dương Long.

Đây là tình huống gì.....

Sau khi hắn biến thành báo báo liền không cùng Âu Dương Long nói nửa câu, mà ngay cả buổi tối hắn cũng không biến thành người. Tùy tiện để Âu Dương Long muốn làm gì hắn cũng không ngăn trở.

“Người!” Âu Dương Long nhìn cái tên đang suy sụp tinh thần này, triệt để thất vọng rồi, mình tại sao lại yêu một tên quái vật chứ! Đời trước ta thiếu nợ hắn sao?

“Ta muốn ân ái!” Âu Dương Long lớn tiếng hô bên tai hắc báo, hắc báo nhìn nhìn cậu, dứt khoát nằm ngửa mặt lên trời, để cho cậu nhìn thấy tính khí của mình, ý là người tùy tiện.

[Cái này là có ý gì?! Để mình liếm ?] Cái thứ kia mơ hồ còn thấy được một đám lông thật dài bao quanh kia mà.....

Âu Dương Long thiếu chút nữa hôn mê, tuy lần đầu tiên là thật sự bị hắn dùng hình dạng này làm, nhưng đó là vì để cho mình có thể thích ứng một chút, những ngày sau đó hắn cũng chưa từng dùng hình dạng hắc báo làm qua lần nữa, hiện tại chính mình bất quá là đi bắt con cá lại làm cho hắn tức giận như vậy!

Nhìn thấy Âu Dương Long bất động, Hắc Báo xoay người, tiếp tục nhắm mắt lại ngủ, bất quá lỗ tay hắn thủy chung vẫn là nghe ngóng động tĩnh của Âu Dương Long.

Ban đêm, Âu Dương Long nhìn Hắc Báo nằm ở một bên, cậu biết rõ hắn tức giận, nhưng không biết rốt cuộc vì cái gì.

Suy nghĩ thật lâu, nuốt nước miếng một cái, rốt cục Âu Dương Long nổi lên dũng khí đi tới, nhìn Hắc Báo đang đưa lưng về phía mình, cậu nhẹ nhàng vươn tay thăm dò vào hạ thể nơi có ít lông mao của hắn, cái thứ mềm mại vô cùng đó nhanh chóng bị chộp vào tay Âu Dương Long.

Lúc này Hắc Báo nghiêng đầu sang chỗ khác, rống lên một tiếng, nhưng cũng không có ngăn cản hành vi của Âu Dương Long.

“Ta muốn làm....”

Trong ánh mắt của hắc báo đều là thần sắc buồn bực.

“Người... Người không thay đổi cũng không quan hệ...” Cậu chậm rãi nghiêng tới, dùng miệng chậm rãi hàm chứa hạ thể đối phương, động tác của cậu làm cho một cổ mùi vị chui vào trong mũi, Âu Dương Long không tự giác dừng lại một chút, cảm giác loại chuyện này đặc biệt thẹn thùng. Bất quá cậu vẫn tiếp tục dùng đầu lưỡi chậm rãi liếm ướt đám lông mao kia, lấy tay vuốt ve song hoàn của hắc báo.

Cảm giác được hạ thể Spencer cứng ngắc đứng dậy, bởi vì trời nóng cộng thêm khẩn trương làm cho Âu Dương Long đổ đầy mồ hôi, miệng thở hổn hển. Chậm rãi lấy tay để vào trong miệng của mình liếm ướt, rồi từ từ chuyển xuống phía sau, hậu đình bởi vì được khuếch trương mà có vẻ không giống như lúc trước, cửa vào đã lỏng ra rất nhiều, sẽ không chặt chẽ kẹp lấy ngón tay của cậu, Âu Dương Long biết rõ sau khi Spencer biến thành con báo sẽ không có lớn như nhân loại, bất quá cậu vẫn có chút sợ hãi, cần cẩn thận khuếch trương mới được.

Bị cặp mắt màu xanh biếc hấp dẫn nhìn chằm chằm làm cho cậu nổi da gà.

“A.... Spencer....” Cậu qua lại ma xát tính khí của chính mình, rốt cục nhìn không được xuất ra trước mặt của Spencer, làm hắc báo một thân đen bóng dính đầy dịch nhờn bạc sắc, Âu Dương Long ngại ngần leo lên người hắn, liếm liếm, đem tinh hoa mình mới bắn ra chậm rãi liếm sạch, liếm đến hạ thể của Spencer, cậu liền nhìn thấy nó giống như một cây chùy to lớn thô ráp vô cùng, bỏ qua lớp da bên ngoài, tính khí màu đỏ cực nóng ở trung tâm lập tức nhảy ra.

Âu Dương Long có chút không biết làm sao, dù sao thân thể hắc báo cùng nhân loại cũng không giống, cậu không có biện pháp ngồi lên trên, hơn nữa nếu như mặt đối mặt làm cũng sẽ rất khó khăn, chỉ có giống như lần trước dùng tư thế quỳ để làm là biện pháp duy nhất. Không đợi Âu Dương Long nghĩ quá nhiều, Spencer một trảo đã đưa cậu đặt trên lá chuối mềm mại, nhìn hậu đình đã chảy ra chất lỏng bạc sắc, hắc báo nổi giận gầm lên một tiếng, liều lĩnh vọt đi vào.

“A!... Đau quá...” Âu Dương Long bị xông vào đột nhiên làm cho đau đớn cực kì, toàn thân có chút cứng ngắc, tay không tự chủ được ngã xuống dưới, lại mò tới chỗ mình và Spencer kết hợp, đột nhiên run rẩy không dám sờ tiếp nữa.

Thân thể hắc bào quả nhiên cùng con người không giống, không đem lại cảm giác trầm trọng, nhưng là áp Âu Dương Long rất không thoải mái, cả người nóng hừng hực cố gắng thích ứng với tính khí của hắc bào, cùng tính khí của nhân loại bất đồng, thậm chí còn từ tâm tính khí đuổi ra một cái móc dài nhỏ, không ngừng tại trong cơ thể cậu qua lại, quả thực làm cho Âu Dương Long muốn nổi điên.

Trước sau như một mãnh liệt chạy nước rút làm cho Âu Dương Long có chút ý thức không rõ, không biết mình bị hắc bào làm cho cao trào bắn mấy lần, sau đó đến cả những cú chạy nước rút cũng làm cho cậu có chút chết lặng không cách nào nhúc nhích.

[Báo ứng mà..... Chính mình thực biến thái....] nhìn dấu răng khắp cả người nhất là trên cánh tay, Âu Dương Long có suy nghĩ muốn tự sát.

Đột nhiên cả người lẫn chân đều được ôm lấy, nhìn thấy là Spencer đã biến thành người, Âu Dương Long có chút không hiểu, hắn đem Âu Dương Long bế lên đi ra sơn động.

“Chúng ta đi đâu?” Âu Dương Long vịn cổ Spencer hỏi.

“Đi vào thôn.”

Khó được có một lần chứng kiến loại nghi thức long trọng này, tất cả mọi người trong thôn đều nhảy múa chúc mừng, nhìn thấy Spencer đến, tất cả mọi người đều thì thầm to nhỏ gì đó, sau lại quỳ trên mặt đất dập đầu với Spencer, làm cho Âu Dương Long không rõ rốt cuộc là làm sao?

Sau đó Spencer đem Âu Dương Long để lên một cái tể đàn rất quen thuộc, Âu Dương Long cảm thấy rất giống chỗ mà lần đầu bọn họ gặp nhau, cậu muốn đứng dậy, lại bị Spencer ngăn cản.

“Bọn họ muốn cầu nguyện cho người.”

“Cầu nguyện?” Lúc này không biết tại sao lại có rất nhiều voi xuất hiện, tựa như lúc trước dùng chân đập mạnh lên đất, lập tức loại cảm giác quen thuộc như lọt vào trong sương mù truyền vào thần kinh Âu Dương Long, bất quá lần này cậu không có mê man, mà là càng thêm thanh tỉnh.

Đây là nghi thức tế thần, những tộc nhân này đem cậu coi như một vị thần khác mà thờ phụng....

Lúc này Bích Na mới từ trong bụi cây đi ra nhìn xem Âu Dương Long, phía sau của nàng chính là Liệt Đa, cái là cái tên Liệt Đa luôn xem thường cậu.

Âu Dương Long cảm thấy máu toàn thân đều đang sôi trào, nhưng là tựa hồ thân thể này thừa nhận không nổi liền một ngụm phun ra.

“Âu Dương Long! Người nhẫn một chút, từ từ sẽ tốt hơn!” Bích Na đối với cậu hô một tiếng, nàng tưởng tượng chính mình lần đầu tiên được tôn kính cũng dùng loại nghi thức này, chính mình so với cậu ới còn lợi hại hơn.

Đợi cho hết thấy qua đi, Âu Dương Long lại lần nữa hôn mê.

Spencer xoa xoa vết máu dính bên khóa miệng cậu, đem người ôm lấy.

“Từ bây giờ hắn là một phần của chúng ta.”

“Hắn sẽ không thay đổi phải không?!” Bích Na không rõ.

Liệt Đa nhìn Bích Na hỏi câu ngu xuẩn, thật không biết nàng giả vờ hay chính là ngốc thật, cái này đã có thể xem như chính thức trọn đời dây dưa, vĩnh viễn cũng không chia ly rồi.

Ngủ suốt ba ngày bởi vì cực độ đói khát mà Âu Dương Long tỉnh lại, cậu nhìn Spencer khó có được tươi cười.

“Người đã tỉnh?”

Âu Dương Long gian nan bò dậy, nhìn thấy thịt và hoa quả bên người, liền không hề khách khí cầm lên gặm cắn.

“Ngày đó rốt cuộc là làm gì vậy? Ta ngủ bao lâu rồi?”

“Nghỉ thức làm cho cho người vĩnh viễn không thể rời bỏ ta, người ngủ ba ngày.”

Âu Dương Long sững sờ, không có phát giác chính mình lại ngủ mê ba ngày?! Trong mộng mơ hồ hồ còn nhìn thấy mẹ của cậu cùng người thân bởi vì cậu mất tích mà thống khổ, ngay cả máy bay của cậu cũng không tìm được, hết thấy đã làm cho Âu Dương Long không hề dễ chịu, chính là cậu cũng không có biện pháp gì.

[Mẹ, cô, bà nội, dì..... Con rất nhớ mọi người, chính là không cách nào rời đi nơi này, con cũng không muốn rời đi, thực xin lỗi.]

“Ta chắc sẽ không biến thành động vật phải không?” Cậu cũng không muốn biến thành chim trĩ hay hầu tử linh tinh

Spencer cười cười, lắc đầu.

“Chỉ là một nghi thức, chứng minh người là của ta.”

“..... Người không thể nói ra câu yêu ta sao?” Thiết thời chính mình còn phục vụ đặc biệt cho hắn, hắn một chút cũng không rõ khổ tâm của mình.

[Yêu? Lại là Yêu.]

“Có lẽ.” Hắn khó có được không cùng Âu Dương Long so đo, bất quá Âu Dương Long vẫn như trước mắt hững.

“Cái gì gọi là có lẽ?! Người nói mấy câu dễ nghe cũng luyến tiếc sao?!” Cậu ném đi hoa ăn quả mới ăn được một nửa, tránh ở một bên.

“Ta không hiểu, còn có, người vì cái gì kiên trì như thế?”

“..... Không biết, chắc là vì nhân loại nên cần một chút cảm giác tôn nghiêm đi.”

Trầm mặc thời gian rất lâu, Âu Dương Long cũng không bắt ngờ khi chẳng nhận được đáp án gì, thở dài, nằm xuống.

“Ta yêu người.”

Vừa nằm xuống, Âu Dương Long bị ba chữ này dọa đến bật người dậy.

“Người nói cái gì?” Không biết mình vì cái gì khi nghe đến ba chữ này lại đặc biệt kích động, thậm chí cả chuẩn bị cũng không được, nước mắt từng giọt chảy ra ngoài.

“Ta nói người kiên trì như thế, ta sẽ nói ta yêu người.”

“Câu phía trước vô cùng dư thừa!” Âu Dương Long không hài lòng nhào vào lòng Spencer, cậu thậm chí không biết mình lại yếu ớt như thế, bởi vì ba chữ này mà sống. Spencer vuốt mặt của cái người đáng yêu này, hắn còn muốn nói cái gì, lại bị Âu Dương Long thô lỗ áp đảo, điên cuồng hôn môi.

“Nói tiếp!”

“Cái gì?” Spencer vuốt lưng Âu Dương Long, vô cùng nhu hòa mà vuốt ve đối phương.

“Nói người yêu ta!”

“Ta yêu người.”

“Chưa đủ!” cậu có chút căm tức.

“Nhìn biểu hiện của người trước đã.”

Nói còn chưa dứt lời, Âu Dương Long cũng đã dúi đầu vào hạ thể của Spencer.

Spencer nghĩ đến lời của Triệt Đa.

[Tất cả những việc người làm chỉ vì chứng minh một chữ, sao không hào phóng mà nói ra?] Triệt Đa vừa nói vừa nhìn Bạch lang đứng ở phía xa, [Có lẽ ta còn không bằng người.]

HOÀN

Cuối cùng cũng hoàn bộ này, do nhiều lý do nên dù có 12 chương mà lâu thiệt lâu mới xong... dù sao cũng tự *tung bông* ăn mừng vậy (^ v ^).

Bộ này còn có phần 2 nữa, phần 2 nói về anh Liệt Đa vs Jonh (tên là : “Ngã bắt thị thái sơn gia đích lang”), mà mình chỉ thích 1×1, dù phần 2 là 1×1, nhưng mà nó lằng nhằng kiểu tiểu tam xuất hiện rồi np, cuối cùng cho 1×1 HE, mình không thích lắm nên sẽ không làm. Ai có hứng thú thì tìm đọc riêng nha.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/du-da-thu-tai-y-dien-vien>